 ▶ СТОР. 9

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 110 (5860) СЕРЕДА, 11 ЧЕРВНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Не буде справедливої ціни, буде Стокгольмский суд

Учора о 10-й ранку збіг час ультиматуму «Газпрому». Суть його полягала в тому, що або Україна сплачує борг перед компанією, що, на думку росіян, становить близько 5,2 мільярда доларів (з яких майже 2 мільярди монополіст вимагає повернути негайно), або поставки «блакитного палива» припиняються і надалі Київ його отримуватиме лише за попередньою оплатою. Переговорники з нашого боку категорично не погоджувалися з такими умовами. Українська позиція: ми готові сплатити борг, але за справедливою, а не політично мотивованою ціною. На це росіяни знову-таки відповіли: спочатку сплатіть, потім поговоримо про нову ціну. У таких переговорних баталіях минули понеділок і вівторок. На момент верстки номера перемовини з газового питання у Брюсселі тривали.

▶ СТОР. 10

Клесівці повністю екіпірували новобранців

Члени громадської організації «Полісся» із селища Клесів Сарненського району разом із Клесівським селищним головою Віктором Буйним на Рівненському полігоні передали екіпірування новобранцям із Рівненщини, які захищатимуть цілісністеро держави на Сході України. Як сказав керівник ГО «Полісся» Олександр Васильєв, п'ятнадцятеро новобранців отримали не лише формений одяг (від шкарпеток, берців до курток), а й надійні бронежилети, тепловізори.

Я ВАМ ПИШУ...

Де наші піснярі?

Чому в цей тривожний час не чути потужного голосу еліти нашої культури — народних і заслужених артистів України? Чому ви, шановні, своїм словом, піснею не стаєте до лав патріотів на захист Вітчизни? Адже у кожного з вас є величезний авторитет серед наших громадян і ви краще за будь-якого політика можете згуртувати наше суспільство, об'єднати всі регіони від сходу до заходу, від півночі до півдня.

Нині, коли настала грізна година для нашої неньки-України, тільки Руслана, В'ячеслав Вакарчук та ще дехто виявилися справжніми патріотами...

Федір ЛЕЩЕНКО.

Верхній Рогачик Херсонської області.

Від переговорів і рятівного коридору — до... життя без пострілів

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: **блокпост 51-ї окремої гвардійської Перекопсько-Харківської Празько-Волинської ордена Леніна, двічі ордена Червоного Прапора, ордена Суворова і Кутузова механізованої бригади Сухопутних військ Збройних Сил України в Донецькій області.**

«В українському конфлікті вперше за останні місяці з'явилося слабке світло в кінці тунелю», — переконаний міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр. Привід для оптимізму дипломату дали проведені в Києві засідання тристоронньої контактної групи з реалізації на Сході країни так званого мирного плану. За стіл переговорів разом із нашим Президентом Петром Порошенком сіли спецпредставник Генсека ОБСЄ Хайді Тальявіні, посол України в Німеччині Павло Клімкін (до слова, один із найбільш вірогідних кандидатів на пост глави вітчизняного МЗС) та посол Росії Михайло Зурабов. «Ми маємо цього тижня припинити вогонь!», — озвучив такі строки Президент України ще під час першого засідання. А вчора гарант доручив силовикам створити «рятівний коридор» для мирного населення, яке бажає покинути зону бойових дій. Та поки дипломати і чиновники обговорюють «перспективи» та «умови» врегулювання конфлікту, на Сході України триває неоголошена війна із справжніми жертвами та кров'ю.

▶ СТОР. 6

ПОДІЇ

Земельні ділянки — військовим

На Закарпатті із земель державної та комунальної власності підібрано 25 земельних ділянок загальною площею понад 308 гектарів для подальшого надання військовослужбовцям Збройних Сил України, які захищають національні інтереси в цей складний для держави час, **дізнався наш власкор Василь НІТКА.**

Як повідомили в головному управлінні Держземагентства у Закарпатській області, із цих ділянок у межах населених пунктів — п'ять масивів площею майже 20 гектарів, а за межами — ще зо два десятки наділів.

Малеча насолоджується тишою і морем

До бердянського дитячого табору «Факел» прибули 17 дітей та дорослих із Красного Луча Луганської області. Відпочиватимуть вони на морі протягом трьох тижнів. Загалом у таборі очікують на 50 луганчан. Тим часом 25 донеччан (19 дітей і шестеро дорослих) ось уже тиждень перебувають у профілакторії «Запоріжсталі» на острові Хортиця. Із дітьми приїхали і мами, **інформує наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ Учора в Рівному українські кінорежисери представили свої фільми та провели майстер-клас «Кіно зсередини». А 15 червня у кіноклубі GONZO відбудуться покази короткометражних фільмів та майстер-клас від членів Спілки кінематографістів України сестер Марини та Оксани Артеменко **нагадує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ У Житомирі вже всьоме пройшов триденний зліт малої авіації імені Сергія Корольова. Цього разу було представлено 64 літальні апарати, більшість із яких зібрано в Україні і їх охоче купують за кордоном, **переконаний наш власкор Олексій КАВУН.**

У морських портах Одеської області планують створити вільні економічні зони *(Мінінфраструктури)*

Україно–білоруські відносини традиційно дружні

Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов зустрівся з Президентом Республіки Білорусь Олександром Лукашенком. Під час зустрічі було обговорено питання подальшого розвитку двосторонньої співпраці. Сторони особливо наголосили на важливості активізації двостороннього економічного співробітництва, поглибленні традиційно дружніх відносин між народами наших держав.

Прес-служба Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Чиновники декларуватимуть не тільки майно і статки, а й інтереси

Люстрація чиновників допоможе боротися з корупцією. Про це на вчорашньому брифінгу заявив голова Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинність і корупцією Віктор Чумак.

Дуже важливо, за його словами, на яких засадах і принципах формуватиметься Антикорупційне бюро. Якщо до нього входитимуть працівники міліції, податкової служби, СБУ, прокуратури, тоді в новому органі отримаємо старі кадри із старими професійними деформаціями. Тому, вважає він, жодної людини з правоохоронної системи в новому органі не повинно бути. Це має бути структура з новою культурою правоохоронної діяльності.

Нині, зазначив народний обранець, у парламенті важко знайти голоси за законопроект про Антикорупційне бюро. Саме наявність альтернативних законопроектів робить це неможливим. Тому шукатимемо можливість відкликати всі законопроекти. «Буде внесений один законопроект або від уряду, або від Президента. Тоді будуть голоси і певна консолідація», — зазначив В. Чумак.

У свою чергу заступник міністра юстиції Руслан Рябошапка повідомив, що новий законопроект про запобігання корупції передбачає створення спеціального превентивного антикорупційного органу, який контролюватиме протидію конфлікту інтересів чиновників. Цей документ, розміщений на сайті Мін'юсту, нині обговорюється в експертному середовищі та згодом буде поданий до парламенту. Такий колегіальний орган, за його словами, складатиметься з п'яти членів, які контролюватимуть чиновників.

Виконавчий директор Transparency International Україна Олексій Хмара повідомив, що згідно з новою редакцією законопроекту, всі декларації подаватимуться в онлайн-режимі. Чиновники декларуватимуть не тільки майно і статки, а й інтереси. Зокрема, вказуватимуть — членами якої політичної сили є, якими акціями володіють, де раніше працювали, з ким мають зв'язки тощо.

Ці всі дані будуть доступні для великого загалу. За неподання декларації, брехню передбачена адміністративна відповідальність (кілька тисяч гривень штрафу і дисциплінарні стягнення, включаючи можливість позбавлення роботи). Всі декларації перевірятимуться. «Отже, ми пропонуємо правову люстрацію українських кадрів», — резюмував О. Хмара.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Для нашої держави є важливим литовський досвід

Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов зустрівся з Президентом Литовської Республіки Далею Грібаускайте *(на знімку).*

На початку зустрічі О. Турчинов привітав Д. Грібаускайте з перемогою на президентських виборах у Литві. «Ви — герой не тільки для своєї країни, а й для нас», — сказав він.

Голова Верховної Ради зазначив, що Литва є «надійним другом і партнером України». «Ми завжди відчували допомогу Литовської Республіки», — підкреслив він, додавши, що для нашої держави є важливим литовський досвід розвитку демократії та євроінтеграції, а також боротьби з корупцією.

Своєю чергою, Д. Грібаускайте заявила про готовність її країни й надалі надавати допомогу Україні на шляху євроінтеграції та реформування усіх сфер життєдіяльності країни.

За її словами, після президентських виборів для України настав «новий етап розвитку демократії». При цьому Президент Литовської Республіки високо оцінила рівень проведення виборів глави держави в Україні, зазначивши, що вони були демократичними і вільними навіть у тій складній ситуації, що склалася в деяких регіонах України.

О. Турчинов у цьому контексті зазначив, що вперше вибори відбулися «без тиску, адміністративного ресурсу і фальсифікацій».

Сторони також висловили сподівання, що невдовзі буде підписана економічна частина Угоди про асоціацію Україна—ЄС. «Ви — на правильному шляху», — сказала Д. Грібаускайте.

Прес-служба Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Домовилися активізуватися на рівні ГУАМ

Відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова з Головою Міллі Меджлісу Азербайджанської Республіки Октаєм Сабір огли Асадовим *(на знімку).*

Під час зустрічі сторони обговорили питання інтенсифікації двосторонньої співпраці між країнами. Зокрема, йшлося про активізацію стосунків між державами на рівні ГУАМ, «щоб відновити партнерство і стабільність у регіоні».

«Сьогодні потрібна альтернатива штучним міждержавним утворенням країн, де одна країна намагається займати домінуючу позицію. Потрібна співпраця на основі рівних партнерських відносин», — сказав О. Турчинов, додавши, що у цьому контексті доручить секретаріату парламенту підготувати зустріч у рамках ГУАМ.

Своєю чергою, О. Асадов наголосив, що Україна була завжди надійним партнером для його країни. «Сподіваємось, що й надалі продовжуватимемо нарощувати спільний потенціал співпраці», — сказав він, побажавши «успіхів та процвітання Україні».

Прес-служба Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Дітей репресованих хочуть визнати потерпілими

Комітет Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин рекомендує парламенту прийняти за основу законопроект про внесення змін до Закону "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" щодо статусу осіб, які потерпіли від політичних репресій у дитинстві.

Проектом (реєстр. №2238а) пропонується з 1 січня 2015 року визнавати потерпілими від політичних репресій осіб, які: народилися у жінок, які на той час відбували покарання у місцях позбавлення волі чи були примусово поміщені у лікувальні заклади і згодом реабілітовані відповідно до закону; перебували у віці до 18 років разом з батьками, один з яких чи обоє на той час відбували покарання у місцях позбавлення волі, в засланні, висланні чи на спецпоселенні і згодом реабілітовані відповідно до закону; залишилися у віці до 18 років без опіки батьків, один з яких чи обоє були репресовані і згодом реабілітовані відповідно до закону.

На таких осіб планується поширити пільги з оплати житлово-комунальних послуг, проїзду в транспорті, отримання санаторно-курортного лікування, медичної допомоги та оплати вартості ліків за рецептами лікарів тощо.

Як зазначалося під час обговорення, документ розроблено з метою визначення правового статусу та гарантій соціального захисту осіб, які у дитинстві потерпіли від політичних репресій.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 24 березня 2014 року № 334

Ураховуючи неналежний стан реалізації завдань, передбачених Указом Президента України від 24 березня 2014 року № 334 «Питання державного майна, що забезпечує діяльність Президента України», з метою безумовного виконання всього комплексу необхідних заходів щодо впорядкування використання майна, що забезпечує діяльність Президента України, та відповідно до статті 112 Конституції України **постановляю:**

1. Внести до Указу Президента України від 24 березня 2014 року № 334 «Питання державного майна, що забезпечує діяльність Президента України» такі зміни:

а) статті 1 і 2 викласти в такій редакції:

«1. Державному управлінню справами забезпечити:

1) проведення в установленому порядку суцільної інвентаризації належного державі нерухомого майна, інших об'єктів державної власності, що перебувають в управлінні Державного управління справами (зокрема, державних підприємств, установ, організацій, санаторіїв, готелів (їх структурних підрозділів), державних резиденцій, державних дач, дач, засобів наземного, водного та повітряного транспорту, сільськогосподарської техніки, обладнання та устаткування, земельних ділянок, іншого рухомого та нерухомого майна, в тому числі такого, що знаходиться за межами України та на тимчасово окупованій території України), виявлення під час інвентаризації на території майнових комплексів, що перебувають в управлінні Державного управління справами, об'єктів, які належать іншим суб'єктам;

2) проведення інвентаризації договорів користування (оренди) об'єктами, зазначеними у пункті 1 цієї статті, що перебувають в управлінні Державного управління справами, інвестиційних договорів щодо таких об'єктів, здійснення аналізу підстав укладення, строків дії та інших умов договорів, а також визначення фактичних користувачів цих об'єктів;

3) вжиття в установленому порядку відповідних заходів реагування у разі виявлення фактів незаконного користування об'єктами, зазначеними у пункті 1 цієї статті, що перебувають в управлінні Державного управління справами, а також фактів незаконного створення на території майнових комплексів, що перебувають в управлінні Державного управління справами, об'єктів, які належать іншим суб'єктам;

4) погашення дебіторської та кредиторської заборгованості підприємств, установ і організацій, що перебувають в управлінні Державного управління справами;

5) здійснити заходи щодо оптимізації переліку об'єктів державної власності, що забезпечують діяльність Президента України.

2. Кабінету Міністрів України, Державному управлінню справами здійснити в установленому порядку за результатами проведеної на виконання статті 1 цього Указу роботи комплекс заходів, спрямованих на реалізацію прав держави як власника об'єктів державної власності, що не використовуються для забезпечення діяльності Президента України, в тому числі щодо передачі відповідного державного майна з управління Державного управління справами в управління інших суб'єктів управління об'єктами державної власності, визначених Кабінетом Міністрів України, для наступної приватизації, відчуження такого майна в установленому законом порядку, а також для задоволення державних і суспільних потреб»;

б) статтю 3 виключити.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ.

м. Київ,
6 червня 2014 року.
№ 500/2014.

Невдовзі буде підписана економічна частина Угоди про асоціацію Україна—ЄС

Настав час невідворотних позитивних змін

На урочистому засіданні Верховної Ради України новообраний п'ятий Президент України Петро Порошенко відповідно до статті 104 Конституції України склав присягу українському народові.

Тепер із булавою

У вщерть переповненій сесійній залі під куполом, осяяній сонцем, панував піднесений настрій. В урочистому засіданні парламенту взяли участь народні депутати України, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк та члени уряду, керівники центральних органів виконавчої влади, Президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма і Віктор Ющенко, колишні голови Верховної Ради і прем'єр-міністри, інші посадовці, голови обласних рад та держадміністрацій, предстоятелі церков і релігійних об'єднань. Багато народних обранців прийшли на інавгурацію у вишиванках. Серед високоповажних гостей — президенти, глави урядів та парламентів іноземних держав, представники Євросоюзу, ОБСЄ та інші офіційні особи **(на знімку).** На церемонії інавгурації також були присутні дружина Петра Порошенка Марина з молодшим сином Михайлом та його батько — Герой України Олексій Іванович Порошенко.

Новообраний Президент пройшов до центрального входу парламенту червоною килимовою доріжкою. На обличчі Петра Порошенка — упевненість, стриманість, але певна напруга. Уже після інавгурації психологи, аналізуючи кожен кадр, скажуть, що Порошенко — лідер, який стримує всі емоції у собі. А наразі церемонія інавгурації — як за помахом диригентської палички, чітко за протоколом.

У виконанні Національного хору імені Г. Верьовки традиційно з балкона сесійної зали пролунали Державний та Духовний Гімни України «Ще не вмерла України» та «Боже, великий, єдиний, нам Україну храни». Петро Порошенко та гості в залі підспівували хору. Голова Центральної виборчої комісії Михайло Охендовський оголосив результати позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року, на яких у першому турі здобув перемогу Петро Порошенко. Голова Конституційного Суду Юрій Баулін привів до присяги новообраного Президента України, повідомивши, що Порошенко виконав усі конституційні вимоги щодо несуміщення посади глави держави з іншими посадами в органах державної влади та з підприємницькою діяльністю і що немає жодних інших обставин, які унеможливлюють складання Порошенком присяги Президента.

За традицією, яку започаткували з часів Незалежності України, Петро Порошенко склав присягу Президента, поклавши руку на Конституцію та Пересопницьке Євангеліє. До сесійної зали внесли штандарт Президента України. Петро Порошенко посів місце Президента у сесійній залі та скріпив текст присяги своїм підписом. Саме це і стало моментом його вступу на посаду Президента України. П. Порошенко також підписав Указ про взяття на себе обов'язків Головнокомандувача Збройних Сил України. Голова Конституційного Суду вручив Петру Порошенку офіційні символи президентської влади — посвідчення Президента України, знак Президента України, гербову печатку та булаву **(на знімку вгорі).**

Ногами — в Україні, серцем — у Європі

Інавгураційну промову п'ятого Президента України депутати та гості парламенту слухали уважно. Декілька разів у залі лунали оплески, а тричі зал навіть підводився. Хвилиною мовчання вшанували пам'ять Небесної Сотні та всіх, хто поліг за волю і Незалежність України. Виступ Порошенка був багатим на політичні заяви та яскраві вислови, які журналісти та політологи одразу підхопили на «цитати». Промову Порошенка вже назвали найсильнішою серед промов усіх Президентів України. На початку промови Порошенко зацитував Івана Франка про українців, як «живий вогник у сім'ї європейських народів» та Михайла Драгоманова, котрий заповідав «стояти ногами й серцем на Україні, свої голови держати в Європі». І заявив, що «настав час невідворотних позитивних змін».

Своїм найголовнішим завданням на посаді Президента Петро Порошенко назвав збереження миру та єдності України. «Я йду на посаду Президента, щоб зберегти і зміцнити єдність України, забезпечити тривалий мир і гарантувати надійну безпеку, — сказав він. — Знаю: мир — найголовніше, чого прагне сьогодні український народ. У глави держави — широкий вибір різноманітних інструментів для забезпечення територіальної цілісності України і мирного життя громадян. Повноважень і рішучості не забракне. Я не хочу війни. Я не прагну помсти. Хоча перед очима — великі жертви, принесені українським народом. Я прагну миру і доб'юся єдності України. Тому розпочинаю свою роботу з пропозиції мирного плану».

Порошенко закликав усіх, хто незаконно взяв до рук зброю, скласти її, гарантувавши у відповідь звільнення від кримінальної відповідальності тих, на чиїх руках немає крові українських воїнів та мирних людей і хто не причетний до фінансування тероризму. А також запропонував контрольований коридор для російських найманців, які захочуть повернутися додому, та започаткувати діалог з мирними громадянами України.

До співвітчизників із Донеччини та Луганщини Порошенко звернувся російською мовою. Він пообіцяв найближчим часом приїхати на Донбас із планом миру, з проектами децентралізації влади, створення робочих місць на Сході України, програми економічної реконструкції Донбасу, з перспективою інвестиції, з гарантіями вільного використання в регіоні російської мови, прав місцевих громад на свої нюанси в історичній пам'яті та релігійних традиціях. Президент заявив про готовність оголосити дострокові місцеві вибори на Донбасі.

Питання про територіальну цілісність України, наголосив Порошенко, не підлягає дискусії. Він закликав зміцнити безпеку держави та «тримати порох сухим». Серед пріоритетів в оборонній сфері Президент назвав переозброєння власними зусиллями вітчизняного військово-промислового комплексу та завантаження державними замовленнями підприємств ВПК, що дасть поштовх реіндустріалізації економіки. «Наша армія повинна стати справжньою елітою українства, — сказав П. Порошенко. — Слово генерал має асоціюватися не зі словом «корупція», а зі словом «герой». Все, від чого залежить забезпечення стійкого миру та безпеки України, ми повинні зробити своїми силами».

Президент пообіцяв використати свій дипломатичний досвід, щоб забезпечити підписання міжнародного договору на заміну Будапештському меморандуму. Такий договір має надати прямі та надійні гарантії миру та безпеки — аж до військової підтримки в разі загрози територіальній цілісності. А будь-яким агресорам, які зазіхають на кордони України, Порошенко порадив пригадати Євангельську мудрість: «Хто з мечем прийде, той від меча і загине!».

Говорячи про Крим, Порошенко наголосив, що Крим був, є і буде українським, про що він твердо заявив російському президентові. «Крим є українським. І крапка, — твердо сказав глави держави. — Ні з ким не може бути компромісу в питаннях Криму, європейського вибору і державного устрою. А все інше повинно обговорюватися і вирішуватися за столом переговорів. Будь-які спроби зовнішнього і внутрішнього поневолення українців — зустрічають і зустрінуть найрішучішу відсіч».

Окрім того, Порошенко наголосив на відданості ідеї парламентсько-президентської республіки, потребі перезавантаження влади та дочасних парламентських виборів. За його словами, значну частину повноважень вже зараз треба делегувати з центру місцевим органам влади, а реформу щодо децентралізації розпочати вже цього року змінами до Конституції. Новообрані місцеві ради отримають нові повноваження. «Але Україна була, є й буде унітарною державою, — підкреслив Президент. — Марення про федерацію не має ґрунту в Україні».

Важливою частиною промови Президента став і євроінтеграційний напрямок. Петро Порошенко висловився за якнайшвидше підписання економічної частини угоди про Асоціацію між Україною та ЄС та якнайшвидше запровадження безвізового режиму для України з ЄС, щоб уже з січня 2015 року українці мали змогу подорожувати без віз. «Моя ручка — вже в руках, і як тільки ЄС ухвалить відповідне рішення, підпис українського Президента миттєво з'явиться під цим доленосним документом», — запевнив Порошенко.

Насамкінець Петро Порошенко відзначив, що народ своє вагоме слово сказав — під час революційних подій, спротиву агресії та виборів. Тепер — черга за владою. Президент заявив, що простягає руку миру всім, хто подав голос за нього, і тим, хто не голосував».

Після завершення урочистого засідання Верховної Ради Президент України виходив із сесійної зали вже усміхненим. На Софійській площі відбулася ще одна урочиста церемонія — підняття прапора Президента України та представлення командувачів видами Збройних Сил України **(на знімку внизу)**. Після цього пролунав військовий салют на честь пам'яті загиблої Небесної сотні та відбувся молебень. А на дзвіниці Софії Київської забили у дзвони.

Прощавай, зброє!

Під час інавгурації п'ятого Президента України всі уважно, затаївши подих, на власні очі або з екранів телевізорів спостерігали за кожним кроком і жестом Петра Порошенка, намагаючись угледіти якісь «знаки згори», які мали місце під час вступу на посаду попередніх президентів. Скажімо, Віктор Ющенко на церемонії інавгурації довго не міг запустити в небо голубів, що потім розтлумачили, як різке падіння його рейтингу. А коли Віктор Янукович входив до парламенту, перед ним зачинилися двері, що й ознаменувало його передчасний відхід від влади. У Петра Порошенка також трапилися дві символічні події — перед входом до парламенту один із солдатів почесної варти випустив із рук карабін, бо йому на сонці стало зле. На виході з парламенту Петро Олексійович поцікавився у почесної варти станом здоров'я солдата. Цей випадок аналітики вже назвали символічним — мовляв, «Прощавай, зброє!», як у Хемінгуея, а отже, — скоро кінець війні. У день інавгурації у родині Порошенків відбулася ще одна приємна подія — Петро Порошенко в один день став не лише Президентом, а і дідом. У його старшого сина Олексія, депутата Вінницької обласної ради, народився син. Під час отримання президентських символів Порошенко був стриманим, посвідчення Президента до кишені не сховав, а булавою не махав, лише одним жестом руки підняв її прямо поперед себе.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ та Олександра КЛИМЕНКА.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Після урочистого засідання парламенту почесні гості ділилися враженнями із журналістами. Зокрема, **предстоятель Православної церкви Київського патріархату Філарет** назвав промову нового Президента «обнадійливою». «Тільки те, що сказано, треба втілити у життя, — сказав Філарет. Але це повинні робити всі разом. Бо один Президент не в змозі цього зробити».

Президент Литви Даля Грібаускайте назвала церемонію інавгурації п'ятого Президента України «скромною». Головним завданням для нього вона назвала «працю для всього народу, а не для окремих груп людей». При цьому литовський президент пригадала шлях своєї країни до Європейського Союзу, який тривав 10 років, на якому треба було реалізувати дуже багато реформ у сфері економіки, юстиції та насамперед — викоренити корупцію.

Президент Білорусії Александр Лукашенко висловився за збереження територіальної цілісності України. «Україна повинна бути єдиною і цілісною державою і буде такою», — сказав він, додавши при цьому, що «українці — розумні та працелюбні люди, і якщо їм ніхто не допоможе, вони справляться зі своїми проблемами самі».

***

Петро Симоненко (КПУ): «Головне питання — це питання про мир. Необхідно з перших кроків зупинити бойові дії і сісти за стіл переговорів... На жаль, цей виступ не дав відповіді на запитання про припинення війни на Сході».

Михайло Чечетов (Партія регіонів):

Виступ Петра Порошенко під час інаугурації був бездоганним. За основу він ставить відновлення миру, консолідацію суспільства. Це підтримають більшість людей. Дай Боже, щоб його ініціативи про повернення миру на Сході були реалізовані. Тези були прописані так, що вони, на мій погляд, знайшли підтримку абсолютної більшості людей на Заході і на Сході. Петро Порошенко виступив як миротворець, консолідатор. Цілі поставлені правильні. Кредит довіри у нього величезний. Дай Боже, щоб йому і його команді вдалося все це реалізувати.

Юрій Сиротюк, «Свобода»:

— Сьогодні українське суспільство очікує від політика будь-якого рівня не слів, а реальних дій. Тому важливо не тільки те, що сказав Президент, але й як швидко та якісно він це реалізовуватиме. На жаль, у нас немає часу для «шлюбного періоду» політичного діяча, коли спочатку беруть словами, а потім доводять конкретними справами — Петро Порошенко має діяти вже з першого дня.

Президент є гарантом територіальної цілісності, тому країна чекає невідкладних дій щодо припинення російської агресії на Донбасі та повернення Криму Україні. Це було анонсовано, але ми чекаємо конкретних кроків. Друге, чого чекає країна — це докорінних реформ, адже будь-яка спроба консервації нинішнього стану дасть лише негативний результат. Також чекаємо нещадної боротьби з корупцією, оскільки саме Президент подає кандидатуру на призначення Генеральним прокурором.

Оскільки новий Президент є представником великого бізнесу, то хотілося б почути його думку щодо деолігархізації української економіки. Бо саме монополізація економіки призвела до монополізації влади і, як наслідок, краху режиму Януковича та існуючої форми державності.

Як член Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони, я чекаю від Президента невідкладного запровадження воєнного стану. Зволікання з цим кроком — це чергові смерті та поранення як українських вояків, так і українських громадян. Ми почули від Президента слово «мир», але мир — це або виграна війна, або капітуляція. Переконаний, що завдання Президента — перемогти у війні з російським агресором, вигнати російських окупантів, принести спокій на територію України та невідкладно приступити до реформ.

Важливою частиною промови Президента став і євроінтеграційний напрямок

Нобелівська премія миру і Україна

Наприкінці 2013 року в м. Санкт-Петербурзі відбулася міжнародна конференція «Ядерна безпека в сучасному світі. Роль парламентаріїв у процесі ядерного роззброєння і нерозповсюдження». У ній взяли участь члени законодавчих органів країн СНД, представники міжнародних організацій, відомі політики, вчені. На конференції була висловлена пропозиція щодо висування України як претендента на Нобелівську премію миру за внесок у справу ядерного роззброєння та безпечне використання ядерної енергії. Своїми думками з цього приводу поділився учасник конференції, народний депутат України, керівник делегації Верховної Ради України у Міжпарламентській Асамблеї держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав С. ГРИНЕВЕЦЬКИЙ.

Нобелівська премія і сьогодні — найпрестижніша в світі. Присудження її свідчить про визнання заслуг не лише конкретного лауреата, а й країни, яку той представляє. Серед лауреатів премії чимало видатних людей, які народилися, навчалися чи розпочинали свою діяльність в Україні, однак премію отримали як громадяни інших країн. Це, зокрема, всесвітньо відомий мікробіолог та імунолог Ілля Мечников (1845—1916 рр.), який народився на Харківщині, а лауреатом став у 1908 році за дослідження з імунології як підданий Російської імперії. Премію 1952 року за відкриття стрептоміцину — антибіотика, ефективного при лікуванні туберкульозу, отримав мікробіолог, громадянин США Зельман Абрахам Ваксман (1888—1973 рр.) родом із Вінниччини. Уродженець м. Харкова Саймон Сміт Кузнець (1901—1985 рр.) удостоєний у 1971 році премії з економіки як громадянин США. Лауреатом 1981 року за розробку теорії перебігу хімічних реакцій став також громадянин США Рональд Гоффман (1937 р. н.) родом з м. Золочева на Львівщині. Нобелівською премією у галузі фізики у 1992 році був відзначений ще один американський громадянин Георгій Харпак (1924—2010 рр.) родом з Рівненщини. За деякими даними, мають відношення до України майже 20 лауреатів Нобелівської премії.

Відомі також імена вихідців з України, які висувалися на здобуття Нобелівської премії миру. Зокрема, номінантом цієї премії у 1910, 1911 і 1927 роках був Михайло Тишкевич (1857—1930 рр.) як засновник і президент Київського товариства прихильників миру. У 1912 році на здобуття премії висувався харків'янин Максим Ковалевський (1851—1916 рр.), який заснував у Парижі Вищу школу суспільних наук, де викладав історію М. Грушевський. У 1926 році номінантом на цю премію був також професор історії Львівського університету Освальд Бальцер (1858—1933 рр.), який народився у м. Ходорові на Львівщині.

За радянських часів на Нобелівську відзнаку в галузі літератури у 1966 році висувався поет Павло Тичина (1891—1967), в 1970 році — Микола Бажан (1904 — 1983), у 1983 році — Іван Драч (1936 р. н.). Першим номінантом на цю премію в незалежній Україні у 1991 році був Олесь Гончар (1918—1995). Однак з різних причин вони не були відзначені.

Треба визнати: у нас не виявлялося належної активності у пропагуванні досягнень українських вчених, митців, хоча вони були варті цієї почесної відзнаки. Але є підстави говорити й про не завжди об'єктивне ставлення Нобелівського комітету у цих питаннях до нашої країни.

Це стосується й Нобелівської премії миру. При її заснуванні в 1901 році малося на увазі. що вона буде відзнакою для тих, хто «зробить найбільший або найкращий внесок в дружні стосунки між націями, в скасування або скорочення армій, що існують, та в проведення або агітацію мирних зібрань».

З часу запровадження Нобелівську премію одержали 125 лауреатів, з яких 102 — фізичні особи, 23 — юридичні особи (установи, заклади та організації). Зокрема, у 2012 році премією миру був відзначений Європейський Союз — за «внесок впродовж більше шести десятиліть у просування миру і примирення, захист демократії та прав людини у Європі». Символічним став факт присудження у 1975 році Нобелівської премії миру академіку Андрію Сахарову: людина, яка розробила водневу бомбу, отримала премію імені людини, що винайшла динаміт.

Разом з тим останнім часом у світі дедалі частіше висловлюється думка, що Нобелівський комітет не завжди вимогливо, а іноді й упереджено підходить до визначення лауреатів цієї відзнаки, що позначається на її престижності. Критерії присудження премії стають все більш розмитими і не завжди узгоджуються з підходами, якими керувався Альфред Нобель, засновуючи премію.

Про це свідчать і обґрунтування присуджуваних премій миру, які умовно можна згрупувати у такі визначення: «За мир та мирне існування» (22 лауреати); «За права людини і людяність» (15); «За розв'язання конфліктів» (9); «За роззброєння, проти мілітаризму» (9); «За міжнародне право та міжнародний арбітраж» (9); «За регіональну співпрацю і взаєморозуміння між народами» (7); «За допомогу беззахисним і біженцям, за захист військовополонених» (7); «За договори (пакти)» (5); «За діяльність проти використання ядерної та хімічної зброї» (6); «За економічний розвиток» (4); «За інтернаціоналізм, проти расизму, апартеїду та нацизму» (4); «За місіонерську та релігійну діяльність» (3); «За пацифізм» (2); «За переговори» (2); «За заслуги перед ООН» (2); «На честь столітнього існування» (2); «За діяльність проти кліматичних змін» (2); «За подолання регіональних політичних криз» (1); «За розв'язання продовольчої проблеми» (1).

На обґрунтування закидів Нобелівському комітету у тенденційному, кон'юнктурному в деяких випадках підході до визначення лауреатів наводиться те, що Комітет все більше орієнтується на думку Сполучених Штатів Америки і союзних з ними держав.

З цього приводу можна дискутувати. Через відомі історичні обставини Сполучені Штати зібрали і продовжують збирати з усього світу «мізки» вчених, діячів культури і мистецтв (за даними, що публікувалися в пресі, там зосереджено 45% світової науки), витрачаючи на розвиток науки великі кошти. Тож не дивно, що серед лауреатів Нобелевської премії у галузі фізики, хімії, медицини, економіки переважають громадяни США, серед яких багато вихідців з інших країн.

Та якщо йдеться про премію миру, то не можна звернути увагу на те, що за останні 50 років лауреатами премії миру стали 12 громадян США, серед яких два президенти, віце-президент, державний секретар. Це — чверть усіх лауреатів у цій номінації.

У 2013 році премію миру було присуджено Організації по забороні хімічної зброї — за «величезні зусилля з ліквідації хімічної зброї». Є очевидним, що рішення було «підігнане» до останніх трагічних подій у Сирії, де невстановленими особами було застосовано хімічну зброю. Такий вибір Нобелівського комітету важко зрозуміти тому, що оскільки трагедія із застосуванням хімічної зброї у Сирії трапилася, то це означає, що згадана Організація зі своїм завданням не впоралася. Втім, у неї є можливості відпрацювати аванс Нобелівського комітету. Співробітники організації сьогодні працюють у надзвичайно складних умовах в Сирії, тож побажаємо їм успіхів у виконанні непростої місії.

Звичайно, в Комітеті засідають живі люди, яким доводиться ухвалювати рішення в конкретних реаліях сучасних міжнародних відносин, піддаючись впливу різних чинників, у тому числі й таких, що мають до міжнародної миротворчості віддалене відношення. В результаті премія миру нерідко перетворюється на інструмент підтримки або заохочення тих чи інших процесів, на догоду якихось держав чи організацій.

На цьому фоні висловлена мною на міжнародній конференції в Санкт-Петербурзі пропозиція про висунення нашої країни на Нобелівську премію миру видається цілком обґрунтованою.

Україна як держава своїми діями та рішеннями зробила величезний, на мій погляд, світовою спільнотою ще не оцінений, внесок у забезпечення не лише регіональної, а й загальносвітової стабільності та безпеки.

Як відомо, після розпаду СРСР Україна успадкувала третій у світі за обсягами ядерний арсенал, а саме — 222 носії стратегічної зброї (в тому числі 46 міжконтинентальних балістичних ракет СС-24 останнього покоління, які були розроблені та виготовлені на території України) та майже 1700 ядерних боєзарядів до них, а також кілька сотень тактичних ядерних боєзарядів. Крім того, на території країни базувались 44 стратегічні бомбардувальники Ту-160 та Ту-95МС.

Згідно з міжнародним правом, наша країна отримала у власність ядерні озброєння, які за своїми параметрами перевищували ядерні сили Франції та Англії разом узяті. Вона могла взяти управління ними на себе і стати правонаступником СРСР в якості держави з ядерним статусом. Проте ще у прийнятій у червні 1990 року Декларації про державний суверенітет України був зроблений вибір на користь без'ядерного статусу. Відбувалося це у непростих політичних умовах. В Україні було чимало противників відмови від ядерної зброї. Зрештою у листопаді 1994 року Україна приєдналася до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Інші ядерні держави, у свою чергу, заявили про готовність гарантувати Україні безпеку. У грудні 1994 року між Україною та Російською Федерацією, Великобританією і Сполученими Штатами Америки було підписано «Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї» (так званий «Будапештський меморандум»). До нього приєдналися Китайська Народна Республіка і Франція. Країни — учасниці Меморандуму зобов'язались поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, утримуватися від будь-яких проявів агресії щодо неї, в тому числі і від економічного тиску, а також надавати допомогу Україні у разі, коли вона стане жертвою агресії чи об'єктом погрози агресією з використанням ядерної зброї. На жаль, меморандум не набув статусу юридично зобов`язуючого документа. Надати йому такий характер держави-підписанти не погоджуються й зараз.

Тим не менше, наша держава розпочала ліквідацію ядерних установок і боєзарядів. Небачений раніше за технологією та масштабами процес тривав 27 місяців і був завершений 1 червня 1996 року. Відтоді Україна, позбувшись на своїй території ядерної зброї, офіційно набула статусу без'ядерної держави. Тим самим був зроблений неоціненний внесок у процес ядерного роззброєння, забезпечення стабільності в регіоні та світі.

Вперше в історії людства було практично реалізовано добровільну відмову держави від ядерної зброї. Цей унікальний досвід залишається актуальним і сьогодні. Не випадково Виконавчий секретар Підготовчої комісії Організації Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань Лассіна Зербо під час візиту до Києва у вересні 2013 року заявив, що Україна показала приклад того, як можна і потрібно відмовитися від ядерного потенціалу на шляху до глобального роззброєння і миру. За його словами, нині «потрібен голос України для переконання інших держав долучитися до Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань». Чим не висока оцінка заслуг України з боку високопосадовця міжнародного рівня і статусу?

Другою, дуже важливою, подією світового значення у забезпеченні ядерної безпеки стало дострокове виведення Україною з експлуатації Чорнобильської АЕС у грудні 2000 року. Цей важливий крок продемонстрував добру волю нашої держави та підтвердив її наміри, викладені у Меморандумі про взаєморозуміння між урядом України та урядами країн «великої сімки» і Комісією Європейського Союзу від 25 грудня 1995 року.

Ключову роль тут відіграло політичне рішення вищого керівництва України про закриття ЧАЕС. У квітні 2000 року була створена Міжвідомча комісія з комплексного вирішення проблем Чорнобильської АЕС, а у вересні того ж року сформований Організаційний комітет з підготовки та проведення відповідних заходів. У жовтні 2000 року заходами, затвердженими Президентом України Леонідом Кучмою, був визначений термін зняття з експлуатації останнього (третього) блоку ЧАЕС — 15 грудня 2000 року.

Виведення з експлуатації атомної електростанції — не одномоментна дія. Це надзвичайно складний і тривалий процес. На думку фахівців, він буде втричі довшим, ніж був час експлуатації станції. До того ж це дуже затратний процес, вартість якого оцінюється в мільярди доларів. Адже він передбачає не лише зупинку реакторів, а й зведення захисного покриття, розбудову інфраструктури для переробки радіоактивних відходів, забезпечення соціальних гарантій для людей, які раніше працювали на станції. Крім того, потрібно було знайти інші джерела енергії, які б компенсували втрати від закриття ЧАЕС. Оптимальним у цих обставинах було рішення про завершення будівництва двох реакторів — на Рівненській та Хмельницькій АЕС. Такі умови було викладено у вищезгаданому Меморандумі від 25 грудня 2000 року, де також були зафіксовані фінансові зобов'язання країн «великої сімки». Однак виконання міжнародних зобов'язань довгий час стримувалося. Тож на перших етапах основний фінансовий тягар закриття ЧАЕС лежав на плечах України.

Це є підтвердженням того, що для нашої держави рішення про виведення з експлуатації ЧАЕС було насамперед політичним актом, безпрецедентно важливим кроком і з моральної точки зору. Закривши станцію, Україна ще раз переконливо продемонструвала свою готовність враховувати позицію міжнародної спільноти, вирішувати проблеми безпеки загальносвітового масштабу.

Про визнання світовою громадськістю важливості цієї події свідчить те, що 14 грудня 2000 року Генеральна Асамблея ООН одностайно ухвалила резолюцію, у якій закриття Україною ЧАЕС оцінено як видатний внесок у справу подолання наслідків найстрашнішої в історії людства техногенної катастрофи.

Така висока міжнародна оцінка цілком може бути підставою для присудження нашій країні Нобелівської премії миру.

У дотриманні курсу на ядерну безпеку Україна показала приклад і тим, що у 2010 році, напередодні Вашингтонського саміту з фізичної ядерної безпеки, прийняла рішення відмовитися від використання та зберігання на своїй території високозбагаченого урану. Це рішення стало одним з головних досягнень того міжнародного форуму. Ще одним внеском у розвиток ініціативи Глобального зменшення ядерної загрози стало принципове рішення України вивезти з своєї території свіже і відпрацьоване високозбагачене ядерне паливо. За підтримки Росії і США, а також за участю МАГАТЕ до початку Сеульського саміту з фізичної ядерної безпеки, який відбувся в березні 2012 року, Україна повністю виконала взяті на себе зобов'язання. Тим самим вона ще раз підтвердила лідируючі позиції у справі ядерного роззброєння і ядерного нерозповсюдження. Практичні зусилля нашої країни щодо запобігання загрози ядерного тероризму отримали високе визнання учасників засідання Групи реалізації та оцінки в рамках Глобальної ініціативи щодо боротьби з актами ядерного тероризму, яке відбулося в лютому 2013 року в Мадриді.

Хотів би привернути увагу і до такої обставини. Попри величезну загрозу ядерної зброї для миру на планеті та виняткову важливість скорочення і ліквідації ядерних озброєнь, Нобелівську премію миру за зусилля у цій справі було присуджено лише трьом лауреатам: Лайнусу Полінгу — як «автору проекту Договору про заборону ядерних випробувань» (1962 р.); Джозефу Ротблату — «за зусилля зменшити роль ядерних озброєнь у міжнародній політиці і в майбутньому знищити ядерну зброю» (1995 р.); Мохаммеду аль-Барадеї — «за зусилля із запобігання використання атомної енергії у військових цілях та забезпечення її застосування в мирних цілях в максимально безпечних умовах» (2005 р.).

Аніскільки не применшуючи значення перелічених заслуг, заради справедливості слід зазначити, що вони є, скоріше, добрими намірами, а не реальними кроками на шляху ядерного роззброєння та посилення безпеки використання ядерної енергії, як це має місце у випадку з Україною.

Практичні дії Української держави, спрямовані на ядерне роззброєння та безпечне використання ядерної енергії, мають загальносвітове значення. Мною в установлений термін було направлено подання до Норвезького Нобелівського Комітету щодо відзначення України, як держави, премією миру.

Вважаю, що потрібно негайно розгорнути активну роботу з просування відповідної ініціативи, залучивши до цього відомих у світі вчених, політиків, членів парламенту, громадські організації. Не повинно стояти осторонь і наше зовнішньополітичне відомство.

В Україні є об'єднання вчених, політиків, митців, громадських активістів, які пропагують Нобелевський рух, налагоджують зв'язки з Нобелівськими установами. Зокрема, у Дніпропетровську функціонує Благодійний фонд «Планета Альфреда Нобеля». Членами його опікунської ради, яку очолює президент Національної академії наук України Борис Патон, є відомі науковці, політики, а також лауреати Нобелівської премії у різних номінаціях.

Звичайно, при цьому слід керуватися інтересами держави, а не політиканськими чи іншими подібними міркуваннями.

До таких питань слід підходити серйозно. Для присудження Нобелівської премії миру Україні є всі підстави. Таке рішення було б гідною, заслуженою відзнакою унікального вкладу нашої країни у справу ядерного роззброєння і безпеки використання ядерної енергії, сприяло б піднесенню її авторитету як поважного члена світового співтовариства.

Норвезький Нобелівський Комітет

Україна як держава своїми діями та рішеннями зробила величезний внесок у справу миру, забезпечення не лише регіональної, а й загальносвітової стабільності та безпеки.

У червні 1990 року Український парламент прийняв Декларацію про Державний суверенітет України, в якій проголосив намір перетворити нашу країну на державу з без'ядерним статусом. Цей намір реалізовано.

Як відомо, після розпаду СРСР Україна успадкувала третій у світі за обсягами ядерний арсенал, а саме — 222 носії стратегічної зброї (в тому числі 46 міжконтинентальних балістичних ракет РС-22 останнього покоління) та близько 1700 ядерних боєзарядів до них, а також кілька сотень тактичних ядерних боєзарядів. Крім того, на її території базувались 44 стратегічні бомбардувальники Ту-160 та Ту-95МС.

Небачений раніше за технологією та масштабами процес ліквідації ядерних установок і боєзарядів тривав 27 місяців і був завершений 1 червня 1996 року. Вперше в історії людства було практично реалізовано добровільну відмову держави від ядерної зброї.

Ці дії України дістали високу оцінку світової громадськості. Виконавчий секретар Підготовчої комісії Організації Договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань Лассіна Зербо під час візиту до Києва у вересні 2013 року заявив, що Україна показала унікальний приклад на шляху до глобального роззброєння і миру.

Подією світового значення стало також дострокове виведення Україною з експлуатації Чорнобильської АЕС. Цей важливий крок підтвердив наміри нашої держави, викладені у Меморандумі про взаєморозуміння між Урядом України та урядами країн «великої сімки» і Комісією Європейського Союзу від 25 грудня 1995 року.

14 грудня 2000 року Генеральна Асамблея ООН одностайно ухвалила резолюцію, у якій закриття Україною ЧАЕС оцінено як видатний внесок у справу подолання наслідків найстрашнішої в історії людства техногенної катастрофи.

Україна показала приклад і тим, що у 2010 році, напередодні Вашингтонського саміту з фізичної ядерної безпеки, відмовилася від використання та зберігання на своїй території високозбагаченого урану. Це рішення стало одним з головних досягнень того міжнародного форуму.

Ще одним внеском у розвиток ініціативи глобального зменшення ядерної загрози стало принципове рішення України вивезти зі своєї території свіже і відпрацьоване високозбагачене ядерне паливо. Україна повністю виконала взяті на себе зобов'язання.

Практичні зусилля нашої країни щодо запобігання загрозі ядерного тероризму отримали визнання учасників Глобальної ініціативи щодо боротьби з актами ядерного тероризму, зокрема, під час засідання в лютому 2013 року в Мадриді.

Дії Української держави, спрямовані на ядерне роззброєння та безпечне використання ядерної енергії, мають, без перебільшення, загальносвітове значення, є безпрецедентним внеском у справу забезпечення міжнародного миру і безпеки.

Сьогодні, в умовах, коли досі існують країни, які прагнуть набути ядерну зброю, заохочення держави, яка найбільш показово продемонструвала добру волю щодо позбавлення від цього типу озброєнь, є вкрай важливим для реалізації ідеї світу, повністю вільного від ядерної зброї.

Враховуючи вищенаведене, вважаю, що, відзначаючи у 2014 році двадцятиліття приєднання до ДНЯЗ в якості неядерної держави, Україна як держава заслуговує на відзначення її Нобелівською премією миру.

Прошу високоповажний Норвезький Нобелівський Комітет розглянути цю мою пропозицію при визначенні лауреатів згаданої високої відзнаки.

З повагою
народний депутат України
Сергій
ГРИНЕВЕЦЬКИЙ.

В Україні є об'єднання вчених, політиків, митців, громадських активістів, які пропагують Нобелевський рух

«На газетных столбцах мы сердца обожгли...»

НАРОДНА ДИПЛОМАТІЯ

Цього року в нас, випускників факультету журналістики Ленінградського (нині — Санкт-Петербурзького) державного університету, подвійний ювілей — 50-річчя вступу й 45-річчя закінчення вузу. До цих дат виходить книга — колективна збірка про час і про себе. Довго думали над назвою, а вона, як нерідко буває, прийшла несподівано. «На газетных столбцах мы сердца обожгли...» — рядок з вірша мого друга й однокурсника журналіста-міжнародника Володі Алексєєва. Я навіть не знав, що він пише вірші. І тут Володимир Ілліч влучив у саму точку!

У процесі роботи над книгою довелося спілкуватися з багатьма однокурсниками (благо, є мобільний зв'язок, Інтернет, Skype). І весь цей час не полишало відчуття, наче розсталися тільки вчора.

Курс після закінчення військової кафедри перед від'їздом на військові збори.

Владислав ЛЯЩЕВСЬКИЙ сьогодні.

Справді, хіба можна забути, як ми вступали (я, наприклад, приїхав із Днiпродзержинська), наш гуртожиток на 5-й лінії Васильєвського острова, виробничі практики, на які за бажанням можна було поїхати в будь-який кінець Союзу, наших викладачів, наш Пітер, нарешті, де плануємо зустрітися цього року.

Доля розкидала нас по світу. Але весь цей час знав і знаю: мої однокурсники — усі до одного! — якщо треба, подадуть руку допомоги, підтримають у скрутну хвилину.

І я не помилявся. Коли в Україну прийшло лихо, точніше, війна (і звідки — з Росії!), першим подзвонив з Волгограда мій «співкамерник» (жили в одній кімнаті) Фіма Шустерман, до слова, уродженець Олевська Житомирської області. Він одним із перших у Росії заснував і очолив незалежну газету, заслужений працівник культури РФ.

— Ну як там у вас наш Коломойський (голова Дніпропетровської облдержадміністрації. — **Авт.**)? — було його перше запитання. — Він міцно тримає ситуацію.

— Фіма, у вас же таке про Україну пишуть і показують, що вуха в'януть...

— А я наших не дивлюся й не читаю. У мене інші джерела. Шкода, Крим ви не відстояли, — продовжив він. — Але повір, усе у вас, точніше, у нас, буде добре. Ви переможете!

Вірю, друже. Як і колишнім власкорам Центрального телебачення по Архангельській області криворожанину Володі Лойтеру й по Новосибірській області В'ячеславу Тяботіну, москвичу, спецкору ІТАР-ТАРС, нашому беззмінному голові студради Володі Ємельянову, багаторічному відповідальному секретарю харківської «Вечерки» Люді Реуцькій...

А от до кого хочу звернутися особливо, то це до Сєви Богданова. З ним ми були на практиці в «Горьковской правде» в 1967 році. Я пішов у відділ промисловості (у такому само відділі на рік раніше був у «Днiпровській правді»), а він — у сільгоспвідділ. Сказав тоді: «Хочу поїздити по пушкінських місцях, та й заробити». У жнива матеріали з села йшли з коліс.

Сьогодні Всеволод Леонідович очолює Спілку журналістів Росії, почесний професор Санкт-Петербурзького університету. Невже він причетний до брудної інформаційної війни, розв'язаної проти нас російськими ЗМІ? НЕ ВІРЮ!

А ще в мене прохання до нашої єдиної відмінниці Юлі Вишневської. Юлія Миколаївна — людина у Пітері, і не тільки, відома. Вона заснувала першу в Союзі кафедру дитячого телебачення й радіо, була заступницею декана нашого факультету в ЛДУ й зараз викладає. З нею ми спілкувалися по Skype «ще до війни», розв'язаної Росією в Україні.

— Славко, ти пироги любиш? — запитала вона.

— Дуже люблю.

— А я дуже люблю пекти. Приїдь у гості, напечу пирогів, яких захочеш. Заодно посидиш на путінському дивані.

— ?

— Мій чоловік працював з Путіним у Ленінграді, і Вова частенько в нас бував (до речі, В. В. Путін — випускник юрфаку ЛДУ. — **Авт.**). Тепер мої студенти жартують: «Юліє Миколаївно, можна посидіти на вашому дивані?»

Неймовірно, але, може, тобі, Юлю, вдасться достукатися до Володимира Володимировича й сказати головне: в Україні, у своєму домі, ми самі наведемо лад. А росіян тут ніхто ніколи не пригноблював. Між іншим, моя дружина горьківчанка (якщо завгодно, з Нижнього Новгорода), мати — теж росіянка. Батько — українець. Вони познайомилися й одружилися на фронті. У мирі і злагоді прожили 30 років. Ось такі пироги...

Нещодавно, у день народження, одержав звісточку з Пітера від щирого друга й партнера по преферансу, колишнього військового журналіста, а нині видавця, який узяв на себе всі клопоти з випуску нашої книги, Валери Волкова. Полум'я війни вже спалахнуло на нашому Південному Сході. Ось що написав мені Валерій Юхимович: «Сподіваюся, і на відстані ти відчуваєш ту теплоту, з якою бажаю тобі наймiцнішого здоров'я, тепла й затишку твоєму дому, благоденства, процвітання й багато-багато іншого, що зігріє твоє серце! Завжди пам'ятаю про доброзичливого й добропорядного однокурсника».

Хіба таке можна написати ворогу?

НЕ ВІРЮ!

А от у нашу дружбу — ВІРЮ! У нашу розсудливість — ВІРЮ! В усіх нас — ВІРЮ!

Владислав ЛЯЩЕВСЬКИЙ, **випускник ЛДУ 1969 року, заступник відповідального секретаря газети «Дніпро вечірній».**

Дніпропетровськ.

Фото з архіву автора.

ОПИТУВАННЯ

Близько 66% росіян вважають українців братами

Як свідчать дані опитування Всеросійського центру вивчення громадської думки (ВЦВГД), три чверті росіян вірять в існування братніх народів, насамперед — білорусів (79%) та українців (66%).

Згідно з дослідженням, повідомляє російське інформагентство РИА Новости, переважно в братні народи стосовно росіян вірять люди похилого віку — від 60 і старше (79% опитаних), тобто ті, що застали СРСР, однак і серед молодих респондентів відсоток згодних з їхнім існуванням великий — близько 67%.

Росіяни описують братні народи як близькі за походженням (19%), що підтримують один одного (14%), близькі за культурою й релігією (10%), що живуть у мирі і єдності (10%). На думку опитаних, між ними мають існувати теплі, дружні відносини (60%), їх повинні поєднувати історія (58%), схожа культура (48%), походження (46%), спільна або схожа мова (35%), територіальна близькість (32%). Також — тісні економічні зв'язки (30%), спільні релігія (24%) і зовнішня політика (22%).

Крім білорусів і українців, росіяни назвали братніми народами казахів (14%), вірменів (7%), татар (7%). Ще 8% учасників опитування зараховують до братніх усі народи, які проживають на території Російської Федерації, а 4 % — усе населення Радянського Союзу. І лише 1% опитаних вважає, що всі народи миру — брати.

Дослідження були проведені в середині минулого місяця. Опитано 1,6 тисячі осіб у 130 населених пунктах в 42 областях, краях і республіках Росії. Статистична погрішність не перевищує 3,4%.

Поновили на посаді через сім років

Першого заступника міського голови Кіровограда Анатолія Перевозника поновлено на роботі розпорядженням уже колишнього міського голови Олександра Саінсуса через... чотири (!) роки після того, як суд прийняв відповідне рішення.

Загалом судові баталії тривали трохи менш як сім років. Як пояснив сам Анатолій Перевозник, так довго він добивався справедливості не через відсутність іншої роботи, а тому, що все повинно бути в рамках закону.

У нарешті виконаному рішенні суду зазначено таке: «Оскільки Законом України «Про місцеве самоврядування» про виконання рішення суду щодо поновлення на роботі не віднесено до виключних повноважень міської ради, колегія суддів вважає, що є необхідним і достатнім внесення відповідного розпорядження міського голови щодо виконання рішення суду про поновлення особи на роботі, оскільки ніяких умов щодо виконання цього рішення через прийняття рішення міською радою законом не передбачено».

Показово, що протягом цього часу змінилися три Президенти, п'ять голів ОДА і два міські голови. Для того, щоб відновити справедливість, чоловік узяв участь у 300 судових засіданнях та отримав 102 постанови про відновлення на посаді. Займалися справою близько 80 суддів.

Останнє остаточне рішення, яке не підлягає оскарженню, ухвалив Вищий адміністративний суд України 4 грудня 2013 року.

За невиконання судових рішень міських голів штрафували, проте штрафи ті мізерні. А відповідь цьому, мабуть, у тому, що заробітна плата за всі роки вимушених прогулів відшкодовується потерпілому не з кишені винного посадовця, а з місцевого бюджету, тож міські голови, з огляду на якусь свою логіку, не бажали відновлювати справедливість.

Унаслідок невиконання посадовцями законного рішення суду А. Перевозник має отримати відшкодування на кількасот тисяч гривень. Хоч і вважає, що всіх збитків, у тому числі й моральних, йому ще не відшкодовано.

«Хтось має відповісти та відшкодувати збитки, завдані мені протягом цих років, із власної кишені», — переконаний старий новий заступник Анатолій Перевозник.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

За отримання незаконних субсидій — кримінальна відповідальність

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує Верховній Раді прийняти за основу проект закону про внесення зміни до статті 222 Кримінального кодексу України щодо вдосконалення механізму кримінальної відповідальності за шахрайство з фінансовими ресурсами.

Законопроектом (реєстр. №2582а) пропонується встановити кримінальну відповідальність за одержання субсидії, субвенції, дотації або кредиту без мети обернення їх на свою користь чи на користь третіх осіб, вчинене шляхом обману, — штраф від тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно або завдали великої матеріальної шкоди, караються штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Члени комітету вважають актуальним законопроект, прийняття якого сприятиме вдосконаленню механізму правового регулювання забезпечення господарської діяльності.

Кожен має право на працю

Комітет з питань правової політики визнав таким, що не суперечить положенням Конституції України, проект закону про внесення змін до статті 86 Господарського кодексу України щодо уточнень видів вкладів учасників та засновників господарського товариства і приведення у відповідність із Цивільним кодексом України.

Законопроектом (реєстр. №2162а) пропонується частину першу статті 86 Господарського кодексу України викласти в новій редакції: «Вкладами учасників та засновників господарського товариства можуть бути гроші, цінні папери, інші речі або майнові чи інші відчужувані права, що мають грошову оцінку, якщо інше не встановлено законом», привівши її у відповідність з абзацом першим частини другої статті 115 Цивільного кодексу України.

Вирішуючи питання про відповідність законопроекту положенням Конституції України, комітет виходив з того, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8).

Члени комітету, проаналізувавши проект, відзначили, що, відповідно до частини першої статті 43 Основного Закону України, кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Також кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом (частина перша статті 42 Конституції України). А згідно з пунктом 8 частини першої статті 92 Конституції України правові засади підприємництва визначаються виключно законом України.

Водночас члени комітету зауважили, що положення Господарського кодексу України мають відповідати Цивільному кодексу України, оскільки основним актом цивільного законодавства України є Цивільний кодекс України (частина друга статті 4 Цивільного кодексу України).

За повідомленнями Інформаційного управління Верховної Ради.

У Хмельницькому провели турнір із футболу в пам'ять Героїв Небесної Сотні та Артема Мазура — городянина, який загинув під час подій на Євромайдані. У змаганні взяли участь вісім команд із Хмельницького, Житомира, Тернополя та Старокостянтинова, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

У Лубнах на Полтавщині відбулися спільні навчання військовослужбовців Збройних Сил України та працівників Державної служби з надзвичайних ситуацій, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Від переговорів і рятівного коридору — до... життя без пострілів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вітчизняне Міністерство закордонних справ учора рапортувало: за два дні (8 та 9 червня) було проведено три засідання тристоронньої групи. Результат — учасники, начебто, дійшли спільного розуміння щодо ключових етапів виконання мирного плану та переліку першочергових завдань. Домовились і про продовження зустрічей у тому ж форматі.

Тим часом експерти, з об'єктивних причин не надто втаємничені у перебіг перемовин, намагаються проаналізувати, який вплив на реальну ситуацію матимуть ці переговори. Найбільше зацікавлення викликала вимога Петра Порошенка припинити вогонь уже цього тижня. **Дмитро Тимчук, керівник групи «Інформаційний спротив» говорить:** «Президент не розшифрував свою тезу, коментувати складно. Бачиться кілька варіантів досягнення цієї мети. Перший — блискавичне і переможне завершення АТО. Експерт певен: враховуючи численні прорахунки, яких раніше припускалося керівництво антитерористичної операції, його потрібно змінювати. Але навіть генії-стратеги за тиждень розпочату операцію не закінчать, мовляв, надто широкою за географією виявилась «зона зараження».

«Другий варіант — продовження АТО з одночасними домовленостями із Володимиром Путіним. Це факт: якщо він припинить підтримку терористів, відкличе своїх найманців і забезпечить непрозорість своїх кордонів, то шанси на швидке проведення АТО різко зростають», — продовжує свій аналіз експерт. За його словами, є і ще один можливий, але, допоможе Господь, лише теоретичний варіант відповіді на питання, чим керувався наш Президент, озвучуючи цей строк. Идеться про «здачу» Донбасу та його перетворення на квазідержаву на зразок Придністров'я. Та перед тим як робити якісь висновки — потрібно дочекатись конкретних кроків Президента у розв'язанні конфлікту на Сході.

Не менш цікаву заяву днями зробив і **міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков**. На власній сторінці у мережі Facebook він написав: «Вирішив: усі 100% бойових та патрульних підрозділів МВС візьмуть участь в АТО. Це не тільки необхідність, а й перевірка на профпридатність та патріотизм. Загартування підрозділів в умовах реальних загроз і викликів — один із факторів створення нової міліції, якій почне довіряти суспільство. Усі, хто думав «проскочити» і відсидітись — рапорти на стіл, звільняйтесь. Усім, хто з честю витримає випробування — повага та перспектива». Ця заява стала реакцією головного міліціонера країни на вчинок 21 члена батальйону патрульної служби міліції спецпризначення «Чернігів». Наказ вирушати на місце патрулювання на Луганщину вони відмовились виконувати. Рапорти на звільнення уже, буцімто, написані.

Та все-таки сили АТО продовжують свої спроби відновити мир та спокій на Сході нашої країни. Учора речник антитерористичної операції прозвітував: «Поблизу міста Слов'янськ бойовики не припиняють спроб вирватись із кільця оточення. Унаслідок чергового обстрілу позицій учасників АТО зі стрілецької зброї та гранатометів двох українських військовослужбовців поранено. На іншому блокпосту була не допущена спроба прориву групою бойовиків кільця оточення. До 10 бойовиків намагались залишити кільце оточення, але завдяки діям українських військовослужбовців така спроба виявилась марною.

У Луганську бойовики обстріляли аеродром. Минулої ночі вони протягом трьох годин вели мінометний обстріл позицій українських військовослужбовців у районі аеропорту Краматорськ. Вогнем у відповідь знищено блокпост бойовиків, дві мінометні установки бойовиків, інженерну машину розгородження, близько 40 найманців».

Та вже вчора по обіді з'явилась інформація, що терористи захопили пункт пропуску «Довжанський». Офіційно Україна закрила його ще минулого тижня. Повідомила про це і російську сторону. Згідно з двосторонніми угодами, якщо одна зі сторін повідомляє про припинення функціонування пункту, інша автоматично також повинна припинити пропуск. Та попри це українські прикордонники фіксують переміщення людей через кордон. «Ми бачимо, що там — щось відбувається. Якийсь процес іде, але що саме -ми не можемо сказати... Якщо на даний момент там відбувається якийсь рух, то йдеться про те, що російська сторона проігнорувала вимоги двосторонньої угоди і здійснює там пропуск. І реагувати на це, передусім, повинне Міністерство закордонних справ. Прикордонників з української сторони там немає», — розповіли «Голосу України» **у прес-службі Державної прикордонної служби**. Оперативно прокоментувати цю ситуацію у прес-службі МЗС не змогли. Пообіцяли, що реакція буде, але пізніше. За даними ж групи «Інформаційний спротив», у пункті пропуску «Довжанський» бойовики самовільно організували «оформлення пропуску» громадян через кордон. За попередньою інформацію «ІС», з ними співпрацюють російські прикордонники.

...Тому питання, чи всі учасники тристоронніх переговорів ратують за якнайшвидше відновлення миру на Донбасі, — усе ще актуальне.

Тетяна СУВОРОВА.

Спеціальний представник Генерального секретаря ОБСЄ Хайді Тальявіні, Надзвичайний та Повноважний Посол України в Німеччині Павло Клімкін, Президент України Петро Порошенко, Надзвичайний і Повноважний Посол Російської Федерації Михайло Зурабов під час засідання тристоронньої контактної групи з реалізації на сході країни так званого мирного плану.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Лікарні Слов'янська залишилися без медиків, ті — без зарплати, «швидкі» — без бензину, а обласна культура — без фонду

У лікарнях Слов'янська не вистачає медиків — значна частина працівників виїхала з міста або не може дістатися на роботу через бойові дії. Цю тривожну інформацію підтверджують сепаратисти: самопроголошена влада міста закликає лікарів-добровольців приїхати та надавати допомогу пораненим.

Через призупинення роботи в місті відділення Державного казначейства медичні працівники перестали отримувати зарплату, зазначила виконуюча обов'язки заступника голови обласної державної адміністрації Олена Петряєва. Крім того, виникли проблеми із заправленням карет «швидкої допомоги». «В місті зруйновані майже всі автозаправки, зараз водії «швидких» намагаються прорватися за паливом до Краматорська», — сказала чиновниця. За її словами, вдалося створити мінімальний запас медикаментів для надання екстреної допомоги — завдяки гуманітарній допомозі від Товариства Червоного Хреста.

Обмежено автобусний рух по області. Не ходять автобуси до Краматорська і Слов'янська, до інших «проблемних» міст транспорт дістається в об'їзд і не дотримується графіка. А в Донецьку через блокпост бойовиків не можуть проїхати сміттєвози, які вивозять тверді побутові відходи на Ларінський полігон. Про це повідомляють у міській раді. Це найбільший у місті полігон, щодня може приймати близько 100 одиниць спецтранспорту із побутовими відходами із шести районів Донецька. Щомісяця на полігоні утилізується 20 тисяч тонн сміття.

У вівторок Донецька залізниця відкрила попередній продаж квитків на потяги далекого сполучення, крім московського і кримського напрямків. Раніше продаж було призупинено у зв'язку із коригуванням графіка руху. Потяги, які раніше ходили через північ Донеччини, тепер відправляються через іншу ділянку.

Тим часом виникають проблеми з отриманням пенсій не лише у Слов'янську і Краматорську, а й в обласному центрі. До редакції зателефонував наш постійний читач, донечанин Володимир З. Він та його дружина отримують пенсію через «Райффайзен банк Аваль». «Я не виходжу з дому, пенсію за двох отримує дружина. У вівторок вона пішла до банку, а там сказали: пенсії немає і не буде. Мовляв, якщо хочете — отримуйте ваші гроші в будь-якій іншій області. Може, вони ще за кордон запропонують мені їхати?» — обурився читач. Він висловив незадоволення діяльністю самопроголошеної «Донецької народної республіки»: «Це не влада — це банда прийшла».

А ще у Донецьку озброєні бойовики захопили територію заводу «Ізоляція», де розташовано однойменний фонд і відоме зібрання творів сучасного мистецтва. Незадовго до цього з міркувань безпеки фонд призупинив свою діяльність у шахтарській столиці й перевів усіх співробітників до Києва. Побоювання виявилися недаремними.

— О дев'ятій ранку в понеділок 12—13 озброєних людей, серед них — жінка-снайпер, — прийшли на територію заводу. Групу очолював «міністр соціальної політики» самопроголошеної «Донецької народної республіки» Роман Лягін, який раніше був частим гостем наших заходів, — розповіла «Голосу України» менеджер проектів фонду Олеся Болот. — Представники «ДНР» принесли документ і запропонували нам його підписати. Йшлося про те, що фонд передає свою територію в користування. Звичайно, ми такої згоди не дали.

Таким чином, сталося силове захоплення території заводу і фонду. Щоправда, бойовики пообіцяли не чіпати творів мистецтва: непроханих гостей цікавлять насамперед склади, адміністративні будівлі та бомбосховище. Крім того, найближчий терикон — зручна «точка» для снайперів.

Це вже не перша спроба втручання в діяльність культурної інституції. У квітні минулого року активісти забороненої судом організації «Донецька республіка» та інших проросійських сил зірвали проведення на території фонду освітнього заходу «Tech-Camp». «Захоплення можна трактувати як реакцію на соціально активну позицію інституції, діяльність якої широко відома як в Україні, так і за кордоном. «Ізоляція» не може працювати, позиціюватися й виконувати свою місію в умовах терору, тому фонд залишив територію заводу, однак не припинає своєї діяльності як культурна інституція. Як і багато творчих та інтелектуальних сил, які сьогодні залишають Донбас, «Ізоляція» продовжить свій шлях у вигнанні», — йдеться в заяві фонду.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

ФОТОФАКТ

Виконуючий обов'язки міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль у Головному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» зустрівся із військовослужбовцями, які дістали поранення під час антитерористичної операції на східних рубежах країни, та нагородив їх медалями «За воїнську доблесть».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЛУГАНЩИНА

...І голуби — як символи

Дві сотні голубів і повітряних кульок випустили в небо учасники флешмобів «За мир!», які відбулися у Брянці. Вони проходили на підприємствах, в організаціях і навчальних закладах міста. Діти тримали в руках плакати «Ми не хочемо війни», «Діти Донбасу мріють про мир» і просили дорослих розв'язати збройні конфлікти. Завершилася акція проведенням загальноміського флешмобу на головній міській площі. Взявшись за руки, дітвора склала слово «МИР».

Фото з сайту nedelya.net.ua

Першою жертвою війни стає правда

За минулі вихідні ситуація в Луганську була відносно стабільною, збройних сутичок не відбувалось, однак спокій обласного центру був умовним. Пізно увечері 7 червня в Луганському аеропорту стався потужний вибух, який налякав мешканців прилеглого житлового мікрорайону Гостра Могила. Нещодавно вони пережили воєнні дії по захопленню військової частини, розташованої на цій території. Що цього разу? Як з'ясувалося, в аеропорту вибухнула електрична підстанція, що забезпечувала його живлення. Представники ЛНР заперечують свою причетність до вибуху, заявляючи, що «армія південного сходу ніяких операцій у районі аеропорту не проводила», що об'єкт нині контролюють українські силовики. Разом з тим, наступного дня з'явилася інформація про напад бойовиків на українських військовиків біля аеропорту. Про результати цієї сутички подробиць немає.

Першою жертвою війни завжди стає правда. І це, мабуть, найтяжча втрата. Ще кілька днів тому засоби масової інформації розповідали про луганських прикордонників, які майже дві доби відбивали атаки по захопленню бойовиками будівель управління Луганського прикордонного загону. Сили були нерівними, однак ніякої наземної допомоги від Національної гвардії, незважаючи на обіцянку, прикордонники так і не отримали. У результаті під покривом ночі вони змушені були покинути об'єкт. Проте днями в. о. голови Міноборони України Михайло Коваль заявив у Брюсселі, що штурму управління загону нібито насправді не було. Прикордонників обурила така заява. «А той факт, що вісім наших товаришів, які відбивали «відсутній штурм» терористів, були поранені й перебувають у лікарні, хіба не може бути доказом протилежного?», — запитують прикордонники.

Або взяти іншу «правду». «Луганська народна республіка» поширила інформацію про нібито спільну таємну операцію Збройних Сил України, Нацгвардії та підрозділів ополченців, що діють на території ЛНР. Вони, мовляв, займаються мародерством, вимаганням і знущанням з громадян «республіки» у Свердловському, Антрацитівському і Краснолуцькому районах. За інформацією, отриманою від «агентів, укорінених у підрозділи Нацгвардії і штаб козачого війська отамана Козіцина», «... у якийсь день, під час «Х» підрозділи Нацгвардії разом із ЗС України повинні бути висунуті в напрямку столиці ЛНР Луганська. Після заподіяння точкового авіаудару і роботи важкої артилерії по житлових кварталах міста, підрозділи отамана Козіцина, що дислокуються в південній частині Республіки, мали висунутися й зайняти ключові позиції і блокпости міста та прилеглих до нього територій. Тим самим блокуючи певні підрозділи ополчення і штаб Армії ЛНР». Далі «дочекавшись входження мотострілецьких підрозділів ЗС України і Нацгвардії, отаман Козіцин повинен «плавно» відвести свої сили з території міста і тим самим передати їх під контроль Нацгвардії для наступного зачищення підрозділів ополченців і мирних жителів Луганська».

Сьогодні про «зачищення» з боку Нацгвардії, яке нібито починається з понеділка, у Луганську кажуть усі. Навіть діти. Реакція на таку «страшилку» здебільшого негативна. Люди бояться потрапити в зону воєнних дій і починають панікувати. Деякі їдуть із міста. Оптимізм луганців, які вважають, що «другого Слов'янська в нас не буде», на інших не поширюється. Правда стає жертвою війни, а люди — жертвою незнання.

Штурмували аеропорт

У ніч на понеділок щільним мінометним обстрілом бойовики атакували Луганський аеропорт, який контролюють сили Національної гвардії.

Військові успішно відбили атаку, й нападники змушені були відступити. Вони змінюють позиції — рухаються убік Луганська. За попередньою інформацією, загиблих і поранених серед військовиків немає. Під прицілом бойовиків аеропорт опинився декілька днів тому, коли лідер самопроголошеної «Луганської народної республіки» Валерій Болотов наказав його захопити «до особливого розпорядження». Українські військові назвали цей наказ «сміховинним», оскільки аеропорт, який майже три місяці не приймає й не відправляє пасажирські літаки, сепаратисти не контролюють.

Алла АНТІПОВА.

Народні депутати передали бронежилети і шоломи для учасників АТО

Учора члени парламентської депутатської групи «Економічний розвиток» — народні депутати Олександр Кузьмук і Віталій Хомутиннік передали бронежилети й шоломи для десантної роти Сухопутних військ. 145 комплектів засобів захисту четвертого класу вже відправили в зону проведення Антитерористичної операції.

«Найближчим часом на потреби армії буде спрямована ще одна партія із 145 бронежилетів», — повідомив Віталій Хомутиннік. Також, за його словами, вивчається можливість закупівлі засобів захисту іноземного виробництва.

А народний депутат Олександр Кузьмук зазначив, що закупівля бронежилетів і шоломів — не перший і не останній внесок депутатської групи в розгром ворога на сході. «Дуже сподіваємося, що протистояння там дуже швидко закінчиться», — додав парламентарій.

Необхідну суму для придбання бронежилетів і шоломів було зібрано за рахунок особистих коштів учасників парламентської депутатської групи «Економічний розвиток» для військовослужбовців Повітрянодесантних військ України.

На знімку: народні депутати, члени парламентської депутатської групи «Економічний розвиток» Олександр Кузьмук (другий ліворуч) **та Віталій Хомутиннік** (перший ліворуч).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Створено Штаб допомоги переселенцям

Кількість переселенців із Криму і Східної України на Дніпропетровщину за останній час зросла в рази. Сьогодні їх уже понад двісті людей, але очікується, що буде набагато більше.

Біженцям гостро потрібне житло та робочі місця. Вирішення цих та інших питань покладено на недавно створений Штаб допомоги переселенцям з Донецької, Луганської областей і Криму.

Штаб повинен виробити систему приймання біженців, їх розміщення і забезпечення соціальними гарантіями. Уже визначено 13 міст, які будуть готові приймати біженців: Тернівка, Першотравенськ, Павлоград, Новомосковськ, Синельникове, Кривий Ріг, Дніпропетровськ, Вільногірськ, Жовті Води та Дніпродзержинськ. У кожному з них підбираються варіанти житла: готелі, гуртожитки, турбази, родини, готові прийняти гостей. А центри зайнятості підбирають вакансії.

— Найчастіше люди, які приїжджають до нас зі Сходу, в паніці. Вони шукають притулок, спокій і стабільність, — зазначив глава Штабу Вадим Шебанов. — Люди їдуть туди, де відчувають безпеку, де є робота і бодай якісь гарантії. Дніпропетровщина по-братерськи приймає всіх, намагаючись надати людям підтримку й турботу.

В облдержадміністрації повідомляють, що поки резервного грошового фонду допомоги переселенцям немає, але є пожертвування благодійників. Із цих коштів їм виплачуються «підйомні» на якийсь час.

Кожен, хто в пошуках стабільності й спокою приїжджає на Дніпропетровщину, може звертатися по допомогу за гарячою лінією Штабу: (056) 770-88-30, 770-88-40 і на електронну пошту: dopomogadnipra@gmail. com. Адреса — проспект Карла Маркса, 119.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ХРОНІКА

«Усім повернутися живими!»

Разом із 132 міліціонерами зведеного загону УМВС Вінниччини у зону антитерористичної операції на сході держави відбули троє представників громадських організацій краю.

У складі загону працівники апарату обласного управління, спецбатальйону «Грифон» та батальйону патрульної служби. За словами керівника обласної міліції Вінниччини полковника Олега Школьного, для кожного придбали нове обмундирування, взуття, спецзасоби, зброю, біноклі, тепловізори. Загін забезпечили продуктами харчування, водою та речами першої необхідності.

У дорогу міліціонери вирушили з Божим благословенням від настоятеля храму святого великомученика Дмитрія Солунського отця Сергія. Храм споруджено на території обласної міліції. Священик подарував кожному члену загону обереги — іконки Іллі Муромця. Їх урочисто проводжали колеги по службі, рідні, знайомі.

— Перед вами поставлено відповідальне завдання — захищати незалежність рідної держави, — наголосив керівник обласної міліції Олег Школьний. — До вас у мене один наказ — усім повернутися живими.

Міліціонери чергуватимуть на блокпостах у містах Донецької і Луганської областей. Вони змінять своїх колег, які протягом місяця несли службу в названих регіонах. Разом з правоохоронцями на схід відбули троє представників громадських організацій Вінниччини. Вони ознайомляться з потребами міліціонерів, інформуватимуть про них земляків, щоб ті оперативно розв'язували їх і так допомагали міліціонерам.

Іменні годинники — гвардійцям

Одинадцять вінничан, бійців Національної гвардії, які брали участь в антитерористичній операції на сході країни, отримали іменні годинники з написом «За мужність та патріотизм», а також Почесні грамоти Вінницької облдержадміністрації та обласної ради.

Відзнаки бійцям вручили керівник Вінниччини Анатолій Олійник та голова облради Сергій Свитко під час зустрічі з відважними земляками, які приїхали додому на короткий час відпочинку.

— Про миролюбність українців свідчить уже той факт, що вони ніколи у своїй історії не зазіхали на чужі території, — наголосив Анатолій Олійник. — Вам випало захищати незалежність держави. Вже те, що ви на передовій, є свідченням героїзму. Знаю, що військові мають багато претензій до влади. Але ставлення до армії змінюється кардинально. Це демонструє обраний Президент, який наголошує на необхідності зміцнення українських Збройних Сил. Хоч би яка була ситуація, незаперечним залишається фактор високого патріотизму воїнів. Відрадно, що його демонструють також і наші земляки.

Керівник області повідомив про створення в регіоні двох батальйонів територіальної оборони. «Вінничани напрацювали концепцію формування системи оборони окремих регіонів та держави загалом, — повідомив очільник області. — Якщо її схвалять на державному рівні, тоді наша ініціатива знайде поширення у всіх областях держави».

Гвардійці, розповідаючи про перебіг АТО, наголосили на підтримці значної частини населення дій наших військових. За їхніми словами, настрої людей змінюються, вони починають розуміти, хто їх нині у їхньому краї, тому сепаратисти вже не мають тієї підтримки, якою вона була на початку подій на сході.

Вл. інф.

Інвестори Донбасу шукають газ і миру

БАЛАНС ТИЖНЯ

** Компанія Royal Duch Shell продовжує роботу на Донбасі — про непорозуміння як добрий знак.*
** Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами нагадало про LNG-термінал — про литовський «борщ» під Одесою.*
** НАК «Нафтогаз України» розділили за європейськими мірками — про нові віяння.*

Не зупинятись на досягнутому

Одним з потужних мотивів окупації Криму, як ми вже неодноразово підкреслювали у попередніх «Балансах», є прагнення позбавити Україну ресурсного забезпечення, від якого прямо залежить рівень енергетичної безпеки. Зацікавленість натхненників «зелених чоловічків» у ресурсах причорноморського шельфу набагато вища, ніж у принадах рекреаційних зон Кримського півострова. Захоплені активи «Чорноморнафтогазу» переконають у тому будь-кого. Це не тільки мільярди доларів, а ще й мільярди кубометрів природного газу, що його мали видобувати на шельфі інвестори, якби анексія Криму не сплутала усі карти. Відтепер який інвестор вкладатиме гроші в невизнану світом територію?

Те саме на Донбасі. За нагнітанням атмосфери воєнного протистояння у Донецьку й Луганську стоять передусім ресурсний та інвестиційний чинники. І все-таки заява одного з менеджерів компанії «Шелл» про призупинення роботи на Юзівській площі з міркувань безпеки, яку розповсюдили деякі ЗМІ, була несподіваною уже тому, що вона пролунала одразу після офіційного підтвердження урядом своїх зобов'язань у спільних проектах з цією компанією.

Нагадаю, попри те, що вона контактує з Україною близько 20 років, найбільш виразною ця співпраця стала відтоді, як американські супутники підтвердили наявність на Юзівській площі (7886 квадратних кілометрів на території Луганської та Донецької областей) кількох трильйонів кубометрів сланцевого газу. Впродовж двох останніх років з «Шелл» підписали угоди про розподіл продукції та операційну діяльність стосовно буріння розвідувальних свердловин, три з яких мали стати до ладу вже цього року. Причому за інвестиції у цей проект можна не турбуватися. Газ ущільнених піщаників Юзівської площі вселяє надію, що через п'ять-шість років Україна з імпортера перетвориться на експортера газу. Однак військовий конфлікт відлякує інвесторів так само, як у Криму. Через це спростування заяви про тимчасове призупинення робіт на Донбасі з боку «Шелл» (кажуть, наплутали перекладачі) можна вважати однією із найприємніших новин тижня. **Отже, «Шелл» не виходить з проекту, вважаючи його перспективним, а конфлікт — явищем тимчасовим.**

99 відсотків зацікавлених

І так вважають сьогодні чимало інвесторів. У цьому упевнений і голова Держагентства з інвестицій та управління національними проектами (Держінвестпроект) Сергій Євтушенко. Після зустрічі з послом Литви в Україні Петрасом Вайтекунасом він висловив свою позицію щодо реалізації резонансного в Україні проекту з будівництва LNG-термінала. Нагадаю, мова про диверсифікацію поставок за рахунок спорудження термінала зрідженого газу за прикладом Литви. Орендувавши плавучий танкер для приймання зрідженого газу, вона одразу позбулася монополії поставок від «Газпрому», спонукавши того знизити ціну на свій ресурс з 480 до 380 доларів США. На переконання Сергія Євтушенка, **міжнародні інвестори виявляють неабиякий інтерес до українського проекту LNG-термінала. А якщо прийдуть інвестиції, то вже через рік можна одержувати зріджений газ з альтернативних джерел.**

Підсумую: стійка зацікавленість міжнародних інвесторів до спільних енергетичних проектів на рівні з готовністю втілювати в життя узгоджені з МВФ економічні реформи є запорукою задовільного рівня енергетичної безпеки в середньостроковій перспективі. За умов лояльного ставлення Туреччини до проходження газовозів через Босфор і Дарданелли Україна може одержувати до 5 мільярдів кубометрів зрідженого газу на рік з Європи, США, навіть з Катару, вже через рік-другий. Не менше складатимуть і реверсні поставки з Європи. Однак левову частку необхідного ресурсу має забезпечувати власний видобуток, курс на зниження енергоємності української продукції за рахунок використання альтернативних джерел енергії.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Голова Держінвестпроекту Сергій Євтушенко:

«Я вважаю, що буде великий інтерес з боку приватних інвесторів, оскільки проект дуже вигідний. Шанси залучити приватних інвесторів становлять 99 відсотків».

НАК розділили

Ризики енергетичну галузь супроводжуватимуть упродовж року безвідносно до того, як розгортатимуться події на близькому сході країни. Звітного тижня уряд адекватно до законодавства Євросоюзу почав реформувати НАК «Нафтогаз України». Але хтозна, як поставляться до того її кредитори. Відособлені одне від одного бухгалтерськими балансами і активами компанії зі збереження, транспортування і торгівлі газом приваблюють райдужними перспективами на кшталт можливості створити на базі газосховищ газовий хаб європейського зразка, але залишають відкритими питання ресурсного забезпечення такого хабу, обслуговування мільярдних боргів, неабияка частина яких захищають урядові гарантії тощо.

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Співголова Фонду енергетичних стратегій Дмитро Марунич:

«Створення окремого оператора українських підземних газосховищ може привабити іноземних інвесторів. А окрема прозора структура полегшить їм доступ до сховищ, дасть можливість державі заробляти на закачуванні та збереженні газу».

Було б тільки що закачувати та зберігати. Це залежить від того, як ефективно ми відповідатимемо на економічні та суспільно-політичні виклики найближчим часом.

Сергій ВЛАД.

Синдром Майдану. Як подолати?

У вагон приміського поїзда, що вирушав з Тернополя до одного з райцентрів, зайшла молода вагітна жінка. Вільних місць не було. Пасажири на нашій лавці потіснилися, і вона сіла. Відчувалося, що чимсь засмучена. Я сиділа до неї найближче, і ми розговорилися. Оля їздила до знайомої, яка працює в одній із лікарень обласного центру медсестрою. Та пообіцяла влаштувати консультацію у психотерапевта. Лікар вислухав молоду жінку, але сказав, що потрібно, аби приїхав чоловік.

— А він знову подався до Києва, — мало не плакала молода жінка. — Десь у грудні як поїхав туди з трьома чоловіками з нашого села, то там практично й живе. Ті давно повернулися до родин, а мій Ігор і досі на Майдані. Живемо з моїми батьками на їхню пенсію. Я маю вищу освіту, але влаштуватися на роботу неможливо. Ігор раніше їздив влітку на заробітки до Москви, і нам менш-більш вистачало. Тепер він про це й слухати не хоче, каже, що на москалів робити не буде. Просила його, щоб хоч батькам весною допоміг, бо з городу живемо. Де там! Приїхав на вихідні, перекрутився — і знов на поїзд. Каже, що він собі город на Хрещатику посадив. Та мені не до жартів. У липні народжувати, чекаємо синочка, а чоловіка не впізнаю. Він так радів, коли дізнався, що в нас буде дитина! Я два роки не могла завагітніти. Вже й мої батьки просили повернутися до села, і його, я плачу, але на нього нічого не діє. Навіть батькам не зізналася, що поїхала до психотерапевта, бо, як хтось дізнається, засміють, скажуть, що моєму Ігореві чогось бракує. Лікар заспокоїв, що він не один такий — це називається синдром Майдану, але на прийом має прийти він, а не я. Зателефонувала чоловікові, просила приїхати, та він і слухати не хоче, каже, що не треба робити з нього дурного.

Багато з тих, хто був чи й досі перебуває на Майдані, справді потребує психологічної допомоги. В Тернополі зусилля для цього поєднали департамент охорони здоров'я облдержадміністрації, обласна клінічна психоневрологічна лікарня, Центр здоров'я, обласний осередок Української спілки психотерапевтів, священнослужителі... Спільними зусиллями розробили рекомендації потерпілим, членам їхніх сімей, створено центри надання психологічної допомоги, діють програми реабілітації. Фахівці свідомі того, що проблема для нашого суспільства дуже серйозна.

Рівень агресії, який з багатьох причин — безробіття, низька якість життя, малі зарплати тощо — і так був високий, нині зашкалює. А якщо вже людина взяла до рук зброю, одягнула форму, то відмовитися від цього важко, це вже стає способом життя.

— Я розмовляла з майданівцями, які після відомих подій лікувалися у нашій університетській лікарні, — розповідає проректор з лікувальної роботи Тернопільського медичного університету імені Івана Горбачевського Надія Ярема. — Так ось, дехто з них ще й на ноги добре не став, а вже поривався знову на Майдан. Особливо вразив мене один хлопчина зі сходу. Він сирота, тож там ніби знайшов свою сім'ю. Важливо переключити увагу таких людей на щось конструктивне. Університет задіяв свій санаторій-профілакторій «Червона калина» для реабілітації майданівців, вони отримують кваліфіковану допомогу психотерапевтів і психологів.

На жаль, у повсякденному житті ми ще не навчилися шукати допомоги в психотерапевтів, кожен знімає стрес, як уміє. Але події, які відбулися і відбуваються останнім часом, вимагають відкинути всілякі умовності й звернутися до фахівців.

— Люди вже долають острах перед психотерапевтами, психологами, — каже психотерапевт, координатор надання психологічної допомоги на столичному Майдані від області Владислав Газолишин. — На прийом приходять і молоді учасники тих подій, і старші, одні приводять інших. Важливо, щоб вони знайшли розуміння і підтримку у сім'ях, адже процес лікування і реабілітації тривалий.

А самі майданівці вважають, що вони повинні відчувати себе потрібними. Скажімо, Юрій Моргун пропонує активніше залучати їх до охорони громадського порядку, можливо, варто відновити військову підготовку в школах.

Прийом веде лікар-психотерапевт вищої категорії Наталя Турецька.

За словами лікаря-психотерапевта, депутата обласної ради Наталі Турецької, люди, які пережили революцію Гідності, сидячи на дивані, травмовані не менше, ніж ті, хто безпосередньо брав участь у подіях на Майдані. Їх мучило сумління, чому вони не там. На цьому фоні загострилися соматичні хвороби. Не можна відкидати й роль засобів масової інформації. На її думку, вони нерідко відіграють негативну роль: нагнітають ситуацію, подають інформацію без фільтрів, журналісти не завжди думають, як їхнє слово відізветься...

Духовні отці також свого роду психотерапевти. Церква посилає своїх представників, щоби забрати людей з Майдану, повернути їх до нормального життя, намагається спонукати до сповіді, аби зняти тягар з душі...

А тернопільський благодійний фонд «Карітас» реалізує програму психологічної реабілітації постраждалих на Майдані спільно зі своїми чеськими колегами.

Допомогу запропонували польські фахівці. Свого часу вони працювали з тими, хто пережив скнилівську трагедію, і мають відповідний досвід. Польська сторона також готова взяти на літній відпочинок дітей із сімей майданівців, а самих майданівців — на реабілітацію.

— Ми й самі напрацювали вже деякий досвід, — вважає голова обласного осередку Української спілки психотерапевтів Олег Гуковський. — Принаймні ним цікавляться наші колеги зі східних областей, де нині пік подій.

Що й казати, для усіх нас настав час великих випробувань. Гинуть люди, страждають їхні рідні, всі ми — на возові. Щоб не пропасти поодинці, подаймо одне одному руку.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Передплативши «Голос України», ви підтримуєте українську армію!

Кожні 10 гривень із вашої передплати підуть на потреби військових.

До речі, вартість передплати в жодному разі не зростає, а залишається такою, як є. Єдине прохання — надсилати на адресу редакції копію квитанції. Це дасть змогу після завершення акції перерахувати на підтримку українських військових саме кошти тих, хто відгукнувся на цей заклик.

А газета під рубрикою «Герої не вмирають!» розповідатиме про тих патріотів, котрі віддали своє життя за нову Україну.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Добре ім'я повернули надто дорогою ціною

Прикарпатські спецпризначенці одягли вже начебто стару, але ще не забуту форму гірського птаха — «Беркут». Причина щонайбільша і щонайболючіша, яка може бути: великі й сильні чоловіки плакали, бо ховали своїх побратимів.

Вони, шестеро, далеко не перші, хто переступив відлік української Небесної Сотні — наймолодшому прикарпатцю, який перебував на борту збитого 29 травня військового гвинтокрила під Слов'янськом, було лише 25, найзрілішому — усього 37. Старшого лейтенанта міліції Василя Семанюка, старшого прапорщика міліції Володимира Шарабуряка та старшого лейтенанта міліції, заступника командира взводу Петра Безпалька поховали в Меморіальному сквері Івано-Франківська. Відтепер вони спочиватимуть поруч бійців Української повстанської армії, Січових стрільців та ще зовсім свіжої могили вбитого на Грушевського Героя України Романа Гурика.

Коли звернулася до лейтенанта ЦГЗ управління УМВС області Марини Матійчук по інформацію, збагнути не могла, що 34-річний Петро — її брат. Батько трьох діточок мав повернутися додому п'ятого червня, у день його загибелі у середущої Настусі якраз був випускний у садочку. Тепер його принцеса, як любив її називати покійний, піде до першого класу без тата. Мине трохи часу і дворічний Євгенчик також зрозуміє, що його батько — Герой.

Петро закінчив Київську академію внутрішніх справ і 13 років носив горде звання «Беркут», тому, як пригадує дружина Наталя, йому дуже боліло те, що через криваві події у Києві дуже різко змінилося ставлення до них. «Мій чоловік любив Україну і свій народ, — сказала крізь сльози пані Наталя. — Він був справжнім патріотом своєї землі і своєї справи». Якби було інакше, то він би не вирушив на Схід України відразу на другий день по Великодню. В обід зателефонували, а вже ввечері був збір. Поцілував дітей і сказав дружині, що не може не їхати, бо «всі його пацани зібралися», і наголосив, що це його робота. Часто телефонував і все обіцяв, що трішечки — і повернеться, і щоб не лякати рідних, ніколи не розповідав правди про ту страшну, незрозумілу, підступну, «братську» і несправедливу війну. Востаннє дружина розмовляла з чоловіком ранком 29 травня. Але якось похапцем, бо збирала доньку на свято. Картає себе, що не встигла сказати «люблю», тільки пообіцяла надіслати фото принцеси, а вже під вечір стало відомо, що слати світлини нікому...

У день поховання місцеві «беркутівці» були дуже неговіркі, просто сказали, що їхні хлопці не хотіли ані крові, ані помсти — лише, щоби був порядок.

Важко ховати вже колишніх підлеглих і екс-начальнику прикарпатської міліції Василю Фелику. Він разом зі своїми служивими стояв на дверях, коли в лютому брали штурмом будівлю УМВС України в області. Він був свідком того, як його хлопців виводили через так званий «коридор ганьби». Шестеро, що по ньому пройшлися, — нині уже на дорозі світла та віри, вони вже розписалися в небесній книзі правди...

Сьогодні, як і кілька місяців тому, полковник міліції укотре наголосив, що франківський «Беркут» не причетний до трагічних подій у столиці. Ще за півтора місяця до них був задіяний в охороні київських адмінбудівель, але потім керівництво відкликало їх. Це саме стосується й області, ніколи прикарпатська міліція не виступала проти своїх співгромадян, а, навпаки, охороняла правопорядок під час усіх масових акцій, пов'язаних із Майданом.

Синочок Євгенчик, щасливий тато Петро і його принцеса Настуня.

Правоохоронець пригадує кожну рису обличчя загиблих, як тиснув їм руки, коли вручав нагороди, картає себе, що мало для них зробив. І щоб надалі не було так гірко, сказав: нинішні події мають стати наукою для всіх. Тобто бути дуже обережним у висловлюваннях та судженнях стосовно української міліції, бо переконаний, що принаймні 90 відсотків правоохоронців готові віддати життя за свою країну. І свідченням цього є те, що навіть після такої втрати прикарпатські спецпризначенці готові їхати на Схід, знаючи, що можуть покласти там свої голови.

Під тужливу пісню «Плине кача», злет голубів миру та автоматні залпи поховали новітніх Героїв України. Розділяємо тугу із родичами Петра Остап'юка, тіло якого й досі, через постійні обстріли Донецького летовища, неможливо доправити на малу батьківщину. Керівництво області робить усе можливе.

Галина БРУХАЛЬ.
Фото з домашнього архіву Безпальків.
Івано-Франківська область.

У Запоріжжі відбувся з'їзд патріотів

У Запорізькій області мало не щодня відбуваються заходи на підтримку єдності України. Днями в найбільшому на Азовському узбережжі аквапарку «Острів скарбів», що в Кирилівці, сезон відкрили патріотичним флешмобом — юні відвідувачі розгорнули великий «живий прапор» України, тримаючи в руках сині та жовті квадрати.

А в Бердянську місцевий рок-гурт «Бора» дав концерт під відкритим небом із нових, переважно україномовних, пісень.

Утім, не піснями єдиними... В обласному центрі відбувся Перший міжрегіональний з'їзд патріотів. Під егідою місцевого Автомайдану. І тут серед представників 12 міст пояснювали, що тільки Запорізької області добросердя майже не було. Знаючи ситуацію з ЗМІ й на власні очі спостерігаючи за подіями на Донбасі, активісти висловили стурбованість за подальшу долю України. Лунали там і такі радикальні думки: «Через незадовільне керівництво і неналежну координацію дій з боку високопоставлених військових чинів є загроза втрати всієї країни».

Не забуто й про рівень техніки та обладнання — в понеділок під стіни Запорізької ОДА учасники Самооборони Майдану вручну прикотили «броньовичок» БРДМ. Ця щонайменше сорокарічного віку техніка й сьогодні в строю, хоча й не завжди заводиться. «Ми сюди привезли броньовану розвідувально-дозорну машину, щоб показати стан нашої сьогоднішньої армії. Це техніка 70-х років минулого століття, яка часто взагалі не їздить», — заявив координатор Самооборони Запорізької області Сергій Тіунов та додав, що, на жаль, хлопці змушені з палицями тримати оборону, бо поки що держава їм, окрім палиць, нічого не дала.

А повертаючись до вже згадуваного кирилівського аквапарку, зазначимо, що там були й діти прикордонників, які несуть службу в секторі Західного Приазов'я — від Генічеська до тієї ж Кирилівки. Після всіх пертурбацій із переселенням та освоєнням на нових місцях, такий відпочинок їм зовсім не завадить.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

Винагороду збільшено до 100 тисяч доларів

Стали відомі подробиці зникнення напередодні президентських виборів лідера регіонального відділення «УДАРу» 32-річного Сергія Лихмана, про що писав «Голос України» у номері за 29.05.14.

За свідченнями очевидців, партійний лідер був викрадений представниками зарубіжних спецслужб. Усі факти вказують на «російських братів».

Напали на С. Лихмана серед білого дня, коли він прямував з дому до гаража. На знімках, зроблених сумчанами, у всіх трьох нападників відкриті обличчя. Це означає, що вони не боялись, що хтось із місцевих може впізнати їх. Про належність невідомих до спецслужб свідчать також прийоми, які вони застосовували під час затримання жертви.

У зв'язку з новими обставинами керівництво партії збільшило винагороду за будь-яку інформацію про викрадачів і місцезнаходження Сергія Лихмана удвічі — до 100 тисяч доларів.

І ще. Якщо спочатку правоохоронці пов'язували викрадення регіонального політика з документацією «чорної бухгалтерії», то нині схиляються до версії, що воно замовне і здійснене з «політичних мотивів».

Народний депутат від фракції «УДАР» Володимир Курінний направив запит Генеральному прокурору, главам СБУ і МВС про створення міжвідомчої слідчої групи для розслідування цього резонансного кримінального злочину. Запит народного обранця був підтриманий також лідером партії Віталієм Кличком.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ ЩО...

...Юрій Сітяєв пройшов Югославію

У райцентрі Кобеляки на Полтавщині з усіма почестями поховали земляка, 37-річного Юрія Сітяєва. Він загинув від рук терористів на одному з блокпостів у Донецькій області. Туди, за свідченнями очевидців, саме в той момент, коли наші вояки облаштовували свої позиції, під'їхали два автомобілі з бандитами-найманцями. Останні відразу відкрили вогонь на ураження з автоматичної зброї. При цьому смертельні поранення дістали двоє захисників України.

Юрій Сітяєв народився в Донецьку, та з дитячих років жив у Кобеляках, тут закінчив професійно-технічне училище. Під час строкової служби в армії перебував у складі миротворчого контингенту на території колишньої Югославії. Після загострення ситуації на Сході України вирішив, що його досвід захисту мирних громадян знадобиться й у рідній державі. Тож на військову службу пішов добровільно. У званні старшого солдата виконував обов'язки механіка-водія танка.

Сотні мешканців Кобеляк прощалися з полеглим як зі справжнім героєм. У місті день його похорону офіційно оголосили Днем жалоби.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

..з'явилася алея із 17 дубків

Алею Героїв із 17 дубків заклали учні Луцької загальноосвітньої школи № 17. Так вони вшанували пам'ять загиблих під Волновахою бійців 51-ї Волинської окремої механізованої бригади. Один із них Віталій Махновець — випускник цього навчального закладу. 7 квітня йому виповнилося 33 роки.

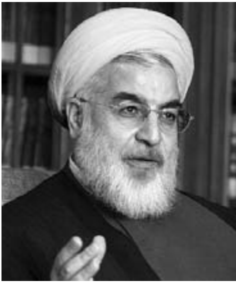
Ініціатива створення алеї належить самим школярам, учням п'ятого і шостого класів — брату і сестрі Анастасії та Станіславу Грицунякам. Саджанці безоплатно для цієї справи надав Волинський насіннєво-селекційний центр обласного управління лісового та мисливського господарства.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

...правоохоронцям подякували за мужність

Відзначили працівників міліції Закарпаття, котрі виконували службові обов'язки на сході України. Протягом травня понад два десятки їх перебували у зоні конфлікту і виконували завдання із захисту цілісності України та спокою її громадян, ведучи бої з терористами. В. о. начальника УМВС у Закарпатській області полковник міліції Сергій Шаранич подякував усім, хто відважно охороняв мир і спокій у східних регіонах: «Україна пишається своїми захисниками». Він також висловив подяку тим співробітникам, які перерахували свій одноденний заробіток на потреби української армії. У такий спосіб для посилення боєздатності нашого війська переказано майже 205 тисяч гривень.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Президент Ірану Хасан РОУХАНІ відвідав Туреччину. Це перший за вісімнадцять років візит іранського лідера до Анкари *(Євроньюс)*

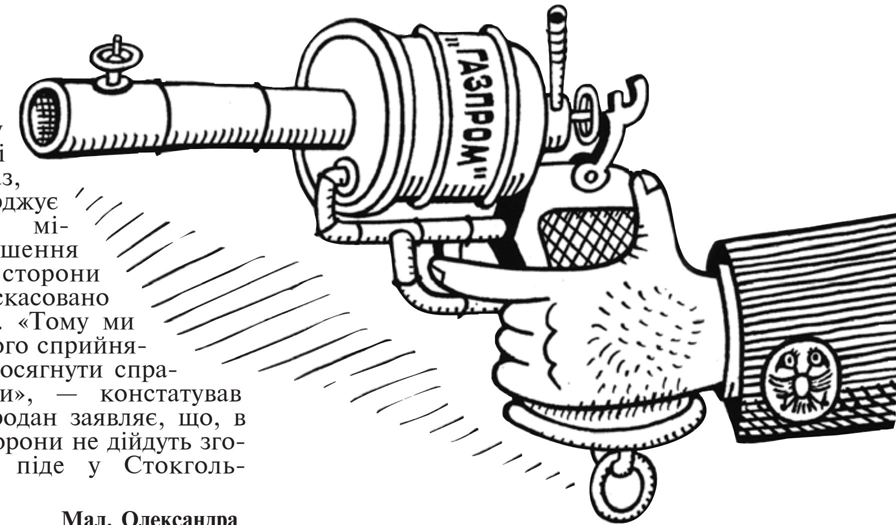
Щонайменше п'ять німців загинули через бурю у землі Північний Рейн–Вестфалія, припинено рух потягів та іншого громадського транспорту, закрито аеропорт у Дюссельдорфі *(Євроньюс)*

Не буде справедливої ціни, буде Стокгольмський суд

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Російська сторона наполягала на сплаті до 10 червня заборгованості за поставлений у листопаді-грудні газ у розмірі 1 мільярд 451 мільйон доларів, а також сплаті 500 мільйонів за квітень і травень. Про це, **як повідомляє УНІАН,** у вівторок уранці заявив міністр енергетики Росії Олександр Новак. За словами російського міністра, під час переговорів сторони також обговорювали питання, які стосуються ціни та подальшої оплати та постачання на червень-липень. «Хотів би наголосити, що ми переговори продовжимо», — зауважив Новак.

Хоча жодних обнадійливих фактів, що свідчили б про «світло в кінці переговорного тунелю», й не було наведено, однак у розмові з журналістами міністр палива та енергетики Юрій Продан заявив, що у справі врегулювання спірних «газових» питань між Києвом і Москвою «зроблено крок уперед». За його словами, була домовленість сторін щодо того, щоб вирішити проблемні питання пакетом угод, за якого після узгодження ціни буде узгоджена оплата заборгованості. «Але змінилася позиція Російської Федерації щодо формування ціни», — повідомив він. За його словами, «Газпром» запропонував знижку на експортні мита на газ, але, як стверджує український міністр, це рішення російської сторони «може бути скасовано кожної миті». «Тому ми не хочемо цього сприйняти і хочемо досягнути справедливої ціни», — констатував він. Юрій Продан заявляє, що, в разі, якщо сторони не дійдуть згоди, Україна піде у Стокгольмський суд.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Болгарія зупинила будівництво «Південного потоку»

Минулої неділі прем'єр-міністр Болгарії Пламен Орешарськи віддав розпорядження про зупинку всіх робіт, пов'язаних з будівництвом газопроводу «Південний потік». Це рішення стало несподіваним не тільки для Москви, а й для правлячої Болгарської соціалістичної партії (БСП), яка поставила Орешарськи на пост глави уряду й чиї команди він без заперечень виконував.

Хоча несподіванки в цьому багато аналітиків не бачать. ЄС давно наполягав на припиненні будівництва газопроводу через агресивні дії Росії в Україні й непрозорості тендера на вибір фірми — виконавця цього проекту. Вирішальний крок Пламен Орешарськи зробив після зустрічі із сенаторами США Джоном Маккейном, Роном Джонсоном і Крістофером Мерфі, які приїхали до Болгарії. Гості обговорили із прем'єром внутрішньополітичну ситуацію в Болгарії, кризу в Україні та проблеми енергетичної безпеки Європи й країни. Пламен Орешарськи поспішив запевнити гостей зі США, що Болгарія завжди виступала за збереження територіальної цілісності України й мирне дипломатичне розв'язання конфлікту. Очевидно, американські сенатори знайшли переконливі аргументи для того, щоб прем'єр одразу після бесіди з ними розпорядився припинити роботи на трасі газопроводу.

«Так, ми обговорили питання, що стосується «Південного потоку» і вимоги Європейської комісії про дотримання європейського законодавства під час його будівництва в Болгарії. Я запевнив, що реалізація проекту триватиме тільки після усунення всіх зауважень Брюсселя й обговорення всіх неясних питань з його подальшого виконання», — заявив Пламен Орешарськи на прес-конференції.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

«Трикутник» без ілюзій

Учора у Санкт-Петербурзі відбулася зустріч міністрів закордонних справ Німеччини, Польщі та Росії. Головною темою була «українська криза» та шляхи виходу з неї. На порядку денному стояли також «сирійське» та «афганське» питання.

Слід заспокоїти деякі вітчизняні ЗМІ, схвильовані відсутністю представника української сторони. Франк-Вальтер Штайнмаєр, Радослав Сікорський і Сергій Лавров збиралися в рамках так званого «Калінінградського трикутника» — ініціативи, започаткованої 2011 року. Країни цього об'єднання планували зустрітися навесні, проте анексія Криму та наступні події все перекреслили.

Перелом, за оцінкою Берліна і Варшави, настав 6 червня під час відзначення 70-річчя десанту союзників у Нормандії. Тоді відбулася зустріч Петра Порошенка з Володимиром Путіним, що на Заході сприйняли як готовність Кремля до визнання нової української влади.

Так, глава МЗС Німеччини Ф. Штайнмаєр перед вильотом до Санкт-Петербурга заявив, що «вперше за багато місяців в конфлікті в Україні з'явилося слабке світло в кінці тунелю». Його польський візаві Р. Сікорський зустріч «трикутника» назвав «доброю нагодою спільно з німцями сказати Росії, що думаємо про її поведінку: і в Криму, і тепер — щодо підтримки тероризму на сході України».

Натомість у Москві очікують, що Німеччина і Польща краще за інших розуміють значення збереження контактів з Росією. На момент верстки номера зустріч глав дипломатії щойно розпочиналася. Тим часом **аналітики, з якими розмовляв кореспондент «Голосу України» у Польщі, попереджали:** не треба мати ілюзій, що за її результатами «у світ підуть депеші про перелом чи якийсь дипломатичний успіх».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Сталінград чи сталінізм?

ДУМКА

Ветерани й комуністи запропонували Путіну перейменувати місто Волгоград у Сталінград. Славних переможців нацизму залишилися одиниці, а для того, щоб повернути до Росії Сталіна та сталінізму, у країні Пушкіна й Достоєвського уже є достатня «демократична більшість». Повернення імені тирана місту на Волзі відбудеться до ювілею 70-річчя перемоги над фашизмом — у 2015 році.

Болісне розставання з ідеологією робітничого класу — ленінізмом — у Росії успішно завершено. Сьогодні Кремль узяв на озброєння «духовний скрєп», що володіє набагато більшою ефективністю — російський націоналізм. Зрозуміло, що сьогодні Росії потрібен особливий громадянин, точніше, безпрограшний виборець, як назвав Гліб Павловський, «з емоційно тероризованою свідомістю». Тільки «напружуючи» росіян зовнішніми загрозами, у країну можна повернути «сталінську людину», яка постійно має відчувати «страх перед страхом», яким можна управляти, переконати в тому, що чекістська влада в Росії від Бога, а Путін — вічний президент країни. Тому вороги Росії — це ті, хто не згоден із владою, вони — «п'ята колона», «шпигунські організації в процвітаючій країні». Звідси — вимога «переламати ноги всім», хто не в ногу крокує у лавах.

Путін не чує попереджень про те, що головна небезпека російської держави в «неизжитой советскости». Є ідеологія «фортеці в облозі»: «оточення ворогами», «Крим — споконвіку російська земля, полита кров'ю російських солдатів», а «в Україні живуть бандерлоги й фашисти». Багато хто вважає, що Кремль управляє пропагандистським «чудовиськом» — своїми державними телеканалами. Насправді цей телемонстр давно вийшов з-під контролю путінської команди. Одна надія, що в найближчий тиждень «російський націоналізм» переорієнтується на «прапор інших народних пристрастей» — у чемпіонат світу з футболу, в якому бере участь збірна Росії.

Сьогодні Кремль наступає на граблі минулого. За Сталінградом буде сталінізм. Повернення місту імені Сталіна — це чіткий сигнал росіянам, сусіднім державам: у Росії йде реабілітація сталінізму, тріумфує політика ізоляціонізму та реваншизму. А антропологія путінського успіху — у схваленні й підтримці російського націоналізму. Навіть православна церква знайшла необхідні владі слова підтримки. Глава Синодального відділу зі взаємин Церкви й суспільства протоієрей Всеволод Чаплін, говорячи про сталінські репресії, заявив, що Священне Писання не забороняє «християнам застосовувати силу до зовнішніх і внутрішніх ворогів своєї Батьківщини».

Звичайно, наївно вважати, що путінські адепти копіюватимуть сталінізм. Але очевидно одне: Путін законсервує «військове вогнище Новоросії», заморозить усі військові конфлікти навколо Росії й, у випадку гіпотетичної кольорової революції на Червоній площі, війни на кордонах Росії стануть знову реальністю.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

У центрі Парижа в парку Тюїльрі відбулася виставка «Сади, сад», присвячена сучасним тенденціям та інноваціям міського саду та парку, їхньому дизайну й деурбанізації.

Фото Романа СУЩЕНКА (Укрінформ).

У Греції хочуть створити «літній» парламент

Правляча двопартійна коаліція у Греції в четвер внесла несподівану пропозицію: через відсутність кворуму припинити пленарні засідання в парламенті й передати повноваження літній парламентській групі, до якої увійде третина народних обранців. Інші можуть спокійно відпочивати й набиратися сил. Ця пропозиція спричинила обурення опозиції, хоча саме її представники у спекотні дні уникають посиденьок у парламенті. Вони звинуватили ініціаторів цієї ідеї в тому, що через «літній» парламент ті прагнуть протягти проекти законів про економію та скорочення у державному секторі, запропоновані Трійкою міжнародних кредиторів країни. Ці закони є умовою для наступного траншу міжнародної фінансової допомоги країні.

Водночас у п'ятницю по всій Греції в рамках загального 48-годинного страйку відбулися протести проти заходів суворої економії, скорочень та зниження зарплат і пенсій. Тільки в Афінах і Салоніках, за підрахунками поліції, на вулиці та площі вийшло понад 60 тисяч осіб. Рух транспорту в цих містах було паралізовано, багато магазинів зачинено, не працювали банки.

Вл. інф.

Прем'єр-міністр Греції Антоніс Самарас здійснив перестановки в уряді. 8 із 20 міністрів втратили свої крісла

Національні парки — не для екскаваторів

Програма відновлення водного шляху Є-40, який з'єднає Балтійське і Чорне моря, може зіткнутися із серйозним спротивом польських екологів. Оскільки вона торкається найзаповітніших місць країни. Отже, потрібен компромісний варіант.

Один із ініціаторів проведення зустрічі у Варшаві — депутат Сейму Республіки Польща Пьотр Бауч веде засідання конференції.

По підтримку — до президента і уряду

У Сеймі Республіки Польща відбулася конференція з питань відновлення водного шляху, який з'єднає Балтійське і Чорне моря. У ній взяли участь понад сто високопосадовців, дипломатів і експертів з Білорусі, Польщі, України. Вони схвалили ідею забезпечення повноцінної роботи транспортної магістралі, а також звернулися за підтримкою до уряду, президента, Сейму та Сенату Республіки Польща.

Водний шлях Є-40, який пролягає ріками Дніпро, Прип'ять, Західний Буг, Вісла, — завдовжки понад дві тисячі кілометрів. На жаль, на польській ділянці, від Бреста до Варшави, Західний Буг несудноплавний. У наших попередників, вочевидь, на це були серйозні підстави. Інакше кораблі давно вже ходили б від Бреста до Варшави. Насамперед

польські екологи занепокоєні, що магістраль перетинатиме території двох національних парків. Оскільки русло Західного Бугу тут звивисте, то в багатьох місцях його доведеться спрямляти, а це обов'язково позначиться на флорі і фауні регіону.

Насторожує природоохоронців і та обставина, що для підтримання у Віслі рівнів води, необхідних для транспортування великотоннажних суден, потрібно буде звести низку дамб і каскадів водосховищ. А це ризиковано: помилка в розрахунках може ускладнити ситуацію із повенями, які дедалі частіше трапляються на головний річці Польщі. У пам'яті багатьох — катастрофічний розлив Вісли 1997 року, коли було підтоплено десятки населених пунктів, під водою опинилися тисячі гектарів сільгоспугідь, не обійшлося і без людських жертв. До речі, що таке весняно-літнє водопілля на Віслі, ми мали змогу побачити, перебуваючи 22 травня у Варшаві.

Та попри всі застороги внутрішній водний транспорт залишається одним із найбільш екологічних. У розрахунку на один тонно-кілометр об'єм викидів вуглекислого газу в нього у півтора разу менший, ніж у залізничного, і вп'ятеро — ніж у автомобільного.

Скандинави небайдужі до шляху предків

У цього проекту є і великі економічні зваби. Він відкриває перед польським бізнесом новий, швидкий і достатньо дешевий, канал для експорту продукції в країни Східної Європи. Один із ініціаторів проведення конференції — депутат Сейму, голова парламентської групи «Польща — країни Східного партнерства» Пьотр Бауч зазначив, що велику зацікавленість у відновленні водного шляху Є-40 виявляють також скандинавські та німецькі бізнесмени. Як підрахували польські експерти, використання цієї магістралі дасть змогу зменшити час перевезення вантажів на 21 день, майже на третину скоротити витрати пального, а також знизити навантаження на порти Гданськ і Гдиня.

Зацікавлені у відновленні магістралі Є-40 також Білорусь та Україна, які завдяки цьому отримають додаткові виходи до портів Балтійського моря. Як наслідок: зростання транзитних перевезень вантажів, збільшення кількості туристів.

Має свій інтерес щодо відновлення шляху Є-40 і Волинь. Насамперед цей проект дасть змогу реконструювати Оріхівську водоживильну систему, яка багато десятиліть постачала Дніпро-Бузький канал (ДБК) акумульованими у волинських озерах Турське, Тисоболь і Оріхове водами межиріччя Піни і Мухавця. Нині Оріхівська система не використовується. Безумовно, проект торкнеться і головної водоживильної системи ДБК — Білоозерської, якою вода з Прип'яті через волинські озера Святе, Волянське і Біле надходить у шлюзи Дніпро-Бузького каналу. Без неї сьогодні робота ДБК неможлива. Відкривається також перспектива залучення до цієї давньої європейської магістралі її відгалужень — судноплавних ще в 1990-х роках річок Стир і Горинь, на берегах яких розташовані величезні поклади базальту. Багата Волинь і такими дефіцитними в Європі органічними добривами, як сапропель (озерний мул), запаси якого в області обраховуються десятками мільйонів тонн. Тож недивно, що делегація волинян на конференції була однією з найбільших. Активними вони були і напередодні в Любліні при обговоренні в робочих групах проекту остаточного варіанта технічного завдання на розробку техніко-економічного обгрунтування проекту. Учасники конференції, що відбулася в Сеймі, завершили захід прийняттям Декларації. У ній вони висловили свою готовність ще інтенсивніше працювати над відновленням водного шляху, що з'єднає Балтійське і Чорне моря. На основі документа було складено звернення до уряду, президента, Сейму та Сенату Республіки Польща з проханням сприяти в реалізації цієї ініціативи.

Протягом року Декларація буде підкріплена детальним техніко-економічним обгрунтуванням відновлення водного шляху Є-40. Воно розроблятиметься після проведення міжнародного тендера і під контролем спеціальної транскордонної комісії, в яку входять білоруські, польські та українські експерти. Завершальна версія технічного завдання для підготовки обгрунтування була узгоджена робочими групами комісії в польському місті Люблін 21 травня, за день до зустрічі у Варшаві. Саме це сприяло успішному проведенню конференції у столиці Польщі. До речі, наступне засідання комісії відбудеться в листопаді 2014 року в Луцьку.

Микола ЯКИМЕНКО.
Люблін—Варшава.
Польща.

Фото автора.

Ріка Вісла у Варшаві.

У НОМЕР

Урятувати честь свого народу — місія Андрія Зубова

Дями Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка вітав звільненого за позицію по Україні професора МДІМВ, бунтівного Андрія Зубова.

Професора легко було пізнати. Переповнений зал вибухнув оплесками, коли в супроводі свого сина й організаторів лекції з'явився ставний сивий чоловік у світлому костюмі староанглійського стилю. Довга аристократична борода, у руках — солом'яний капелюх (як у фільмах про африканське сафарі), монокль замість окулярів.

«Лекція читатиметься рідною мовою професора, але не надто голосно, щоб Путін не почув, що ми тут розмовляємо російською, і не прийшов нас рятувати», — вступне слово представників КНУ, яке викликало в слухачів хвилю сміху, дало зрозуміти, в якому руслі піде вся зустріч.

Виступ професора тривав майже дві години. Йшлося і про більш давню історію слов'янських народів, і про нагальні питання сучасності.

— Нині ми всі бачимо, як за допомогою ЗМІ можна викликати антагонізм у двох близьких народів. На жаль, ця особлива відповідальність не завжди ними розуміється. І хоч мої статті призвели до звільнення, мовчати було б ще гірше. Я не хотів, щоб про нас, росіян, судили занадто погано. Тому виступив не стільки на захист України, скільки на захист гідності й честі мого народу, — почав Андрій Борисович.

Далі професор відзначив явний зсув акцентів у російській політиці й загальній пропаганді з «захисту росіян» на «захист інтересів Росії». Заявив, що його країна була успішною тільки в складі європейських коаліцій. І що історія чітко показала: невірний вибір союзників завжди закінчувався плачевним фіналом. Не говорячи вже про те, що нині Росія виступила взагалі проти всього цивілізованого світу.

На запитання гостя з Донецька «Що означає перехід священнослужителів на бік сепаратистів в ім'я розширення Російського світу?» пан Зубов відповів, що сталінським терором було знищено 90% російського духівництва. Коли ж диктатор вирішив відновити церкву, це була вже фактично «нова церква, зібрана зі зломлених у в'язницях або абсолютно нових у релігії людей».

У залі велися дискусії. Торкнулися й «європейського вибору для України й Росії», що може призвести до «аморальності, яка панує в сучасній Європі», коли «золотий телець» котирується на порядок вище духовних цінностей.

— Немає ідеальних людей і ідеальних цивілізацій. У часи Платона теж був широко поширений гомосексуалізм. То що, мені тепер не читати Платона?! Євроінтеграція — це, насамперед, свобода вибору. Нідерланди вибрали одну модель свободи, а Польща — другу. У Парижі проходять багатотисячні акції на підтримку традиційних цінностей. Але все це стало можливим лише тому, що в європейських народів з'явилося право вибору, — зазначив московський гість.

Під кінець лекції професор Зубов зізнався, що на цю мить він безробітний і займається лише тим, що читає вільні лекції. Проте він не може прийняти принадну пропозицію КНУ щодо працевлаштування в університеті імені Шевченка, бо народився в Москві, і саме в Росії його місія.

Лекцію слухала Наталя МЕЛЬНИК.

На Полтавщині через спеку обмежено рух транспортних засобів, маса яких перевищує 24 тонни (або навантаження на вісь — понад 7 тонн). Із 10–ї до 22–ї години такі машини повинні перебувати за межами проїжджої частини доріг загального користування, *попереджає наш власкор Василь Неїжмак*

26 нових «швидких» розійшлися по районах Рівненщини. Вони закуплені торік за кошти державного бюджету відповідно до програми уряду і надійшли до області весною нинішнього року. Сучасні «швидкі» обладнані всім необхідним для надання кваліфікованої допомоги хворому під час транспортування його до медзакладу, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

На консультацію до сімейного лікаря з Канади

В офісі Тернопільської благодійної організації «Українська родина» людно. Багато дітей. У руках дорослих — стосики медичних карт. З різних кінців області вони приїхали на консультацію канадських лікарів.

У Ганни Вороніної з Тернополя, приміром, четверо діток. На прийом вона прийшла з двома: у наймолодшого хлопчика велика голівка, рідина накопичується у мозку — канадський фахівець радить оперувати. У дівчинки — проблеми з підшлунковою. Та й сама мама нездорова...

Настусі Даншанин з села Мужилова Підгаецького району дев'ять років. На діабет дівчинка захворіла несподівано. Тепер — чотири уколи інсуліну на день, інакше не жити. Мама у відчаї: у лікарні попередили, що інсулін родині доведеться купувати, в державі нестача коштів. Смужки для визначення рівня цукру у крові вони давно купують самі, а це — майже тисяча гривень на місяць. Як жити сім'ї з трьох дітей, де батько й мати без роботи, коли ще й інсулін доведеться купувати? Жінка просить благодійників хоч смужками допомогти. Яких тільки історій не довелося почути від тих, хто очікував на прийом. Ось мама привела хлопчика з вродженою вадою серця, який переніс три операції і це ще не кінець, а малому йти до школи... Ось бабуся з онуком, у якого пропадає голос...

Благодійний фонд «Медичне милосердя Канади» п'ятнадцять років співпрацює з «Українською родиною». Сімейний лікар Мирослав Семкулей і його дружина Ілейн з канадського міста Калгарі. У пана Мирослава українські корені. Його батьки переїхали до Канади у двадцятих роках минулого століття. Чоловікові за сімдесят, але він ще практикує. І не лише у своїй країні. З благодійною місією вони з дружиною та колегами їздять у країни Азії, а також в Україну. Ілейн — корінна канадійка, трохи розуміє українську, за фахом фармацевт. Вона бере на себе всі організаційні моменти закордонних поїздок.

Подружжя Семкулей з благодійною місією щороку відвідує шість західних областей України, в тому числі й Тернопільську. Пан Мирослав зауважує, що в українських селах бракує елементарної просвітницької роботи. Скажімо, дітей не вчать, що після вбиральні треба обов'язково мити руки. Не втямки іноземцям, чому туалети в школах іноді зачинені, і діти змушені бігати на вулицю, а там точно рукомийників нема.

Щодо роботи українських колег, то канадці відзначили, що діагнози встановлюються у нас грамотно, а от з приводу застосування ліків, то такими за кордоном давно не користуються. Нові медичні препарати в Україну потрапляють років на п'ятнадцять пізніше, ніж, скажімо, ними починають користуватися у США.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: на прийомі у доктора Семкулея (ліворуч — голова «Української родини» Ірина Найдух).

Фото автора.

Нагадали школярам, що є закон

Співробітники Новоград-Волинського міськвідділу міліції влаштували в шкільному таборі гімназії імені Лесі Українки справжнє свято з вікторинами, конкурсами і змаганнями. Правоохоронці в ігровій формі розповіли підліткам, як поводитися, аби не вступати в конфлікт із законом, пояснили, з якого віку настає кримінальна та адміністративна відповідальність. А продовженням зустрічі стали спортивні змагання.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Фото надано Новоград-Волинським МВ УМВС України в Житомирській області.

Повернення «кримської» води врятувало нерест

Зупинення постачання дніпровської води до окупованого Криму через Північно-Кримський канал стало справжнім порятунком для пониззя Дніпра. Через менший розбір цінного ресурсу Каховська ГЕС змогла збільшити скидання з дамби, що забезпечило навесні повноцінне заповнення прибережних плавнів та озер, де виводиться молодь цінних промислових порід риби.

Завідуючий кафедрою гідробіоресурсів Херсонського держагроуніверситету, професор Ісаак Шерман звітує: «Моніторинг показав, що нерест у пониззі Дніпра цьогоріч пройшов цілком успішно. Тепер головне — не допустити раптового зменшення обсягів скидання води, аби молодь не залишилася у пастці на змілілих нерестовищах і не загинула. В цьому аспекті закиди кримських чиновників про те, що нормальне заповнення Дніпра замість водосховищ на півострові є екологічним варварством, виглядають чистісінькою нісенітницею. Навпаки: збереження того мільярда кубів води з лишком, який щороку скеровували для потреб півострова, стане у пригоді для збереження течії у літню спеку, аби уникати розмноження синьо-зелених водоростей та «заморів», що впродовж останніх років стали для Дніпра справжнім лихом».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

У Дубенському замку — шоколадна зала

Так збіглося, що у 1492 році, коли в Дубно, що на Рівненщині, почали будувати замок, знаменитий Христофор Колумб відкрив на американському континенті, а затим привіз до Європи перший шоколад. Спочатку його споживали рідком, в тому числі й у Дубно під час ярмаркових торгів. Про це та багато іншого з історії унікального продукту розповідає шоколадна зала, яку відкрито в Дубенському замку.

Тут відвідувачі історико-культурного заповідника можуть насолодитися шоколадом, а заодно заглибитися у вир легендарної минувшини.

— Шоколад володіє дуже смачною магією, — каже директор Державного історико-культурного заповідника м. Дубно Леонід Кічатий. — А ось іншою подібною магією (пізнавальною) слугує минувшина. Якраз ці дві реальні іпостасі (солодку та історичну) ми і вирішили поєднати в одному проекті — шоколадній залі. Вона нині — як продовження інших зал, відкритих в замку останнім часом: бурштинової, мисливської, нумізматичної... Водночас оригінальність цієї зали, зробленої «під старовину», — в тому, що тут наяву можна скуштувати солодощі, виготовлені як за сучасними, так і старовинними рецептами. До того ж з кавою, під популярні класичні мелодії, які здавна лунали в замку, починаючи від князів Острозьких.

А ще в приміщенні зібрано картинну галерею. На полотнах — місцеві краєвиди, історичні замальовки і, звичайно ж, сюжети, пов'язані з виробництвом, споживанням шоколаду, кави. Як на європейських теренах, так і безпосередньо в Дубно.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Фотоколаж автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Задивився на комбайни і вбив людей

Білопільський райсуд виніс вирок водію маршрутного автобуса, який 4 лютого цього року, попри попереджувальні світлові і звукові сигнали про наближення потяга, намагався проскочити маршруткою через залізничний переїзд. Аварія забрала 12 життів, ще шестеро пасажирів тривалий час провели у лікарнях. Водія, який «задивився на комбайни на протилежному боці переїзду», засудили до 10 років позбавлення волі з позбавленням водійського посвідчення на 3 роки. Окрім цього, засудженому, страховій компанії, власниці маршрутки, а також Південній залізниці належить разом виплатити матеріальне і моральне відшкодування у розмірі 100 тисяч гривень кожному потерпілому.

Вирок буде оскаржений в апеляційному суді.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Перекинувся човен з пасажирами

Неподалік Держані дев'ятеро осіб намагалися перетнути річку Вовк на металевому човні, у якому може перебувати не більше шести чоловік. За сто метрів від берега плавзасіб перекинувся. На щастя, неподалік рибалив командир відділення пожежно-рятувальної частини старший сержант служби цивільного захисту Сергій Рудий. Він на своєму човні доплив до людей та відразу дістав з річки чотирьох дівчаток віком від семи до десяти років. Дорослі, тримаючись за човен, залишалися у воді до приїзду рятувальників, які транспортували потерпілих до берега та передали лікарям.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

ЦИФРА

Понад 4,5 млн. грн.

грантової допомоги одержали переможці конкурсу проектів Дніпропетровської облради та швейцарсько-української програми підтримки децентралізації в Україні. Тепер громади Павлоградського, Синельниківського, Солонянського та Софіївського районів зможуть розв'язати проблеми водопостачання своїх територій.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Рятувальники відкрили купальний сезон

Прикарпатський рятувальник вчасно витяг з води малюка. Пригода трапилася на міському озері в Коломиї. Дідусь гуляв в парку з 5-річним онуком і не помітив, що дитина попрямувала до кам'яних плит, що вкривають берег водойми. Послизнувшись, хлопчик шубовснув у воду. Дитину відразу накрило з головою. На щастя, падіння помітили працівники Коломийської водолазно-рятувальної станції, один з яких відразу кинувся на допомогу. За мить переляканий хлопчик був у безпеці. А трьох підлітків врятували уже на річці Дністер. Під час купання хлопців 13, 14 та 15 років почало зносити течією на середину річки. Працівники Галицької рятувально-водолазної станції човном дісталися потерпілих, витягнули їх з води та доправили до берега.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

«Лісапетний батальйон» поповнюють соціальні працівники

Днями п'яти соціальним працівникам Ленінського району Полтави вручили новенькі велосипеди. За допомогою останніх вони виконуватимуть свої безпосередні службові обов'язки. Тобто обслуговуватимуть одиноких непрацездатних громадян похилого віку та інвалідів. Передовсім у віддалених від адміністративного центру району восьми селищах.

До речі, таку ж кількість велосипедів для соціальних працівників профільне районне управління придбало й минулого року. А оскільки йдеться виключно про жінок (серед згаданої «обслуги» із 45 осіб - жодного чоловіка), то жартівники заговорили про формування своєрідного «лісапетного батальйону»...

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

У 13 містах Дніпропетровщини створено центри допомоги переселенцям (УНН)

Підірвав будинок, схоже, щоб приховати вбивство

У Миколаєві знову вибухнув житловий будинок. Цього разу п'ятиповерховий, по вулиці Молодогвардійська, 28. Як і в минулій подібній трагедії, вибух стався на верхньому поверсі будови. Є одна загибла й декілька потерпілих.

Головна версія правоохоронців — це знову вибух побутового газу. Міліція припускає, що 37-річний знайомий убив господарку однієї із квартир і, щоб приховати злочин, перерізав газовий шланг...

Підозрюваний у шоковому стані вибіг на вулицю одразу після вибуху, але був затриманий сусідами. Він у лікарні, без свідомості — обгоріла майже половина тіла, показання поки що давати не може. Вбиту знайшли під завалами із зашморгом зі шнура від праски на шиї. Втім, є й інші версії того, що сталося, які активно обговорюють і перевіряють.

Вибух стався в неділю, близько п'ятої години ранку, але його чули в радіусі трьох кілометрів. Зруйновані міжповерхові перекриття завалили квартиру на четвертому поверсі, де (щасливий збіг обставин) нікого не було. Основні травми, отримані постраждалими, — порізи від розбитого скла.

Евакуйовано 54 мешканців постраждалого під'їзду, їм надали притулок у міському санаторії «Чайка» і забезпечили всім необхідним, мешканці сусіднього під'їзду повернулися у свої квартири.

Нагадаємо: за останній місяць це другий вибух побутового газу в багатоквартирних будинках Миколаєва.

Ірина **НЕЖИГАЙ.**

Миколаїв.

Вшанували пам'ять публіциста Бабидорича

Пам'ятний знак-горельєф видатному публіцисту Закарпаття Михайлові Бабидоричу відкрили до Дня журналіста в Ужгороді у будинку, де він жив і творив. Виготовив барельєф відомий закарпатський скульптор Михайло Белень.

Михайло Бабидорич, пройшовши шлях від кореспондента, завідувача відділу, відповідального секретаря до заступника редактора, був нагороджений республіканською журналістською премією ім. Я. Галана (1970 р.) за книгу «Маски і обличчя» та обласною журналістською премією ім. О. Борканюка (1983 р.) за низку публіцистичних матеріалів. Він — автор багатьох публіцистичних статей в українських, російських, угорських, чехословацьких газетах та журналах, співавтор навчальних посібників для журналістів, автор трьох публіцистичних книг. За досягнення в галузі журналістики переможці удостоюються премії ім. М. Бабидорича.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото надано автором.

Люди втрачають робочі місця, а країна — платників податків

Якщо воєнні дії не припиняться, подальше існування малого й середнього бізнесу на Луганщині буде неможливим. Такі побоювання висловлювалися під час відеомосту, на якому луганські та львівські експерти в режимі онлайн обговорили ситуацію у своїх регіонах.

Президент Луганської регіональної торгово-промислової палати Сергій Кириченко **(на знімку праворуч)** звернув увагу на дуже складну ситуацію, в якій сьогодні працює бізнес. За його даними, понад 80 відсотків населення області живуть на території самопроголошеної «Луганської народної республіки», де відсутні які-небудь органи державної влади, у тому числі й міліція. Деякі підприємці цим користуються й порушують закони, прикриваючись тим, що «війна все спише». Наприклад, в Олександрівську заповзятливі люди урізаються в газові мережі й напряму заправляються газом. Дуже поширені останнім часом випадки, коли один бізнесмен «віджимає» в іншого товар або бізнес.

Для чесних підприємців пропонується встановити «податкові канікули», інакше «по-перше, скоро не буде чим платити зарплату, по-друге, робочі місця можуть просто зникнути». ЛРТПП уже передала до відповідних комітетів Верховної Ради свій варіант законопроектів по «податкові канікули» та про визнання ситуації в Луганській і Донецькій областях з початку АТО форсмажорною для бізнесу.

Експерти зі Львова розповіли про економічну ситуацію у своєму регіоні. «У Львові спостерігається загальний спад активності у всіх галузях підприємницької діяльності: від галузі будівництва до галузі надання послуг. Це пояснюється просто: доходи наших споживачів — на дуже низькому рівні», — підкреслив голова Комітету підприємців Львівщини Роман Зафійовський.

Луганські експерти відзначили, що багато бізнесменів «згортають» свою підприємницьку діяльність у регіоні й перебираються у спокійніші області України. У підсумку люди втрачають робочі місця, а країна — платників податків.

Алла АНТІПОВА.

Фото прес-служби ЛРТПП.

Підтримують армію військовими облігаціями

Керівники Черкаської облдержадміністрації вишикувалися у чергу, аби придбати днями в одному з відділень «Ощадбанку» казначейські зобов'язання «Військові».

— Своїм прикладом, — зазначив Юрій Ткаченко, голова ОДА **(на знімку)**, — ми сподіваємося заохотити жителів області брати активну участь у підтримці української армії.

Від початку реалізації сертифікатів черкащани вже купили їх понад 380, **передає наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

А на Херсонщині жителі області придбали 152 такі казначейські зобов'язання. У регіональному управлінні «Ощадбанку» кажуть, що пропонували купити цінні папери і таким чином підтримати армію обласним та міським чиновникам, але ті лишень обіцяли «подумати». Натомість рядові краяни не думають, а викладають свої кревні. Хоча херсонці кажуть, що за низького рівня їхніх доходів далеко не в кожної родини зараз є тисяча гривень, яку можна віддати за таку облігацію. Тому вони радять владі надалі розповсюджувати зобов'язання меншим номіналом — приміром, 100, 200 і 500 гривень, **інформує наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Фото надане прес-службою Черкаської ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...літак заплутався у дротах

У Березовському районі під час проведення опилення полів літак АН-2, який називають у народі «кукурузником», заплутався в електродротах, що перебували під напругою, — літальний апарат зірвав чотири прольоти високовольтної лінії. Автоматика відключила від електропостачання навколишні села. Дивом ні льотчик, ні літак не постраждали й за годину «кукурузник» знову баражував над полями.

В'ячеслав **ВОРОНКОВ.**

Одеська область.

...волиняни не забувають про земляків

Полігон «Широкий лан», де нині проходять навчання воїни 51-ї Волинської окремої механізованої бригади, перебуває під постійною увагою громадськості області. Нещодавно там побували дружини і наречені бійців бригади. Регулярно туди надходять і вантажі з допомогою волинян своїм землякам.

Тільки за останні три поїздки на полігон доставлено 180 бронежилетів, 37 радіостанцій, а також прилади нічного бачення, спальні мішки, бутильована питна вода, продукти, придбані за кошти, зібрані населенням Волині.

Микола **ЯКИМЕНКО.**

Волинська область.

...з викрадених квітів варили зілля

У Енергодарі, нарешті, розкрили гучний злочин тримісячної давнини. А все почалося ще наприкінці лютого: двоє молодиків посеред ночі навідалися до квіткових кіосків, аби «прикупити» букетів. Потім, попри протести охоронців, почали оберемками тягати продукцію до своєї автівки. А коли один із грабіжників начебто показав пістолета — охорона дружно підняла руки.

Неспішно йшло слідство, але й воно, зрештою, добігло свого кінця. Збитків відразу чотирьом кіоскам на загальну суму дев'five тисяч гривень, як з'ясувалося, завдали двоє наркоманів — 31-го і 34 років. Також слідчі докопалися, що квіти чоловіки використовували не для того, аби засипати якусь щасливицю «мільйоном троянд», а для приготування наркотичного зілля. У всякому разі знайдену речовину рослинного походження віддано на експертизу. Зловмисники тим часом узяті під варту...

Леонід **СОСНИЦЬКИЙ.**

Запорізька область.

...застрелив дружину, сина і себе

Тіла трьох вбитих людей знайшли на подвір'ї їхнього будинку у селі Пироговому, що біля Вінниці. Поруч з господарем лежала гвинтівка.

Про нічні постріли у міліцію повідомили сусіди загиблих. Слідчо-оперативна група виявила вбитих людей — 50-річного чоловіка, 46-річної дружини і її 25-річного сина від першого шлюбу.

За попередньою інформацією, яку оприлюднила прес-служба обласної міліції, у вбивстві підозрюють господаря будинку. Встановлено, що упродовж останнього часу між подружжям часто виникали сварки. За версією слідства, чоловік спочатку застрелив дружину та її сина, а третім пострілом звів рахунки з власним життям.

Віктор **СКРИПНИК.**

Вінницька область.

У столиці заборонили будівництво на території Софійського собору (прес-служба прокуратури Києва)

В Україні кукурудзою на зерно вже засіяно майже 4,8 млн. га (97% до прогнозу), соняшником — 4,7 млн. га (103%), соєю — 1 млн. 677 тис. га (100%), гречкою — 139 тис. га (85%) та просом — 95 тис. га (87%) — *Мінагрополітики*

Четверта міжнародна конференція «Яблучний бізнес України–2014» відбудеться 14—15 серпня у Вінниці — *«АПК-Інформ: овочі та фрукти»*

Розраховувати на свої сили

Надхмарних замків аграрії не зводять

ВРОЖАЙ

Дощі в травні — диво для Луганщини, а нинішнього року небо просто розщедрилося. Весна, як на замовлення, балувала аграріїв благодатною погодою. Та й зима не засмутила. Озимі пережили її нормально: лише чотири відсотки слабкі й зріджені. Одне слово, усе складається непогано, однак прогнози луганські аграрії робити все-таки побоюються.

На блокпостах машини із збіжжям повертають назад

До збирання зернових місяць-півтора. Починаючи з середини червня в області створять робочу групу для оцінки біологічної врожайності. А поки колосся ще в трубці й кількість зерен порахувати неможливо, аграрії «повітряних замків» не будують. Тим паче в умовах, у яких опинилася нині Луганщина. Хоча 95 відсотків селян перебувають поза політикою, вони мимоволі в неї втягнені й сьогодні змушені страждати через воєнні дії на території регіону. У ці дні, наприклад, аграрії не можуть вивезти сільгосппродукцію за межі області. На блокпостах машини із зерном повертають назад, і такі дії лідерів самопроголошеної «республіки» мотивуються тим, що «зерно належить народу республіки й має залишатися на її території». Звичайно, аграріям хотілося б продати новий урожай дорожче, оскільки в нинішніх умовах сільгоспвиробництва він дістається складніше, ніж зазвичай. Скажімо, ціна пального вже перетнула рубіж в 15 гривень за літр. А що буде далі? Розраховувати на інвестиції не доводиться. За останні півроку жодних нових пропозицій в області не надходило. Отже, треба розраховувати на свої сили.

Втім, сільгоспвиробники області вже давно сподіваються тільки на себе. Особливо не експериментують, тому що це передусім пов'язано з нестабільністю врожаїв і б'є по кишені. Перевагу віддають традиційним культурам, які можна вирощувати в зоні ризикованого землеробства — озимій пшениці, яка продовжує залишатися найрентабельнішою, потім соняшнику, кукурудзі, іншим яровим.

Деякі господарства, вивчаючи споживчий ринок, пробують вирощувати невластиві для регіону культури — гірчицю, льон, коріандр. Більше уваги приділяють ріпаку, який, до речі, непогано перезимував.

Нинішнього року багато банків не давали кредити, тому товаровиробники пішли на укладання форвардних угод з Аграрним фондом і в такий спосіб одержали гроші на проведення весняно-польових робіт. Одне слово, викручуються.

Революція. Добре, що технічна

За останні п'ять-шість років машинно-тракторний парк області оновлено на 80 відсотків. Стара техніка задіяна тільки на допоміжних роботах. Такий ривок заступник директора департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Олег Медведєв називає технічною революцією.

— У наших господарствах в основному використовується високопродуктивна імпортна техніка, — розповідає він. — Зокрема, комбайни, які за своїми технічними характеристиками обробляють за зміну 50 га землі, але можуть і більше. Незалежно від виду польових робіт — сівба це чи збирання, господарства повинні укластися в максимально стислий термін.

— Виходить, наші аграрії можуть дозволити собі купити таку дорогу техніку?

— Справа в іншому. Успішно працюючі господарства вже зрозуміли, що на старій техніці великого врожаю не одержиш. Скажімо, якщо на вітчизняних машинах передпосівну обробку ґрунту з посівом вони робили за три-чотири проходи, то на імпортних — лише за один. Головна мета — максимально скоротити витрати, і прогресивна техніка дає таку можливість. Наприклад, на обробітку гектара землі сьогодні витрачається 6 літрів солярки, а раніше — 22—27 літрів. Є різниця? Тож господарства розуміють: краще відмовити собі в чомусь іншому, але техніку обновити. Здебільшого її беруть у лізинг, купують за власні кошти.

— Якщо високопродуктивна техніка є основою для гарного врожаю, то наявність сучасного зерносховища можна вважати головною умовою для планомірного розвитку господарства й серйозним ставленням до перспектив бізнесу. Хіба не так?

— Після реформування сільського господарства від колишніх колгоспів в області залишилося десь 37 відсотків. Але бізнес у цих господарствах ведуть професійно. Ті, у кого більше двох—трьох тисяч гектарів, знають, що зерно краще притримати до встановлення на ринку прийнятної ціни. А для цього потрібні сучасні сховища. Ті, що залишилися з часів Союзу, не витримують критики. Що з ними не роби, як не ремонтуй, але вологи, цвілі й жучка все одно не уникнути. Потрібні сучасні технології.

Торік в області почали діяти чотири сучасні сховища зерна. Звичайно, будівництво такого об'єкта — проект дорогий. Не всі можуть його подужати. В області, а конкретно у Сватівському районі, є приклад кооперації декількох господарств зі створення такого сховища, причому дуже потужного. Але це нетиповий випадок. Такого роду кооперація масового поширення на території регіону не отримала. У сільгоспвиробників, на жаль, немає довіри один до одного. Їх багато разів обманювали — бувало, і трейдери не розраховувалися за зерно, і за соняшник не платили. Отож аграрії сьогодні працюють обережно.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

> **ФАКТ**
>
> ***Аналіз показує, що в кожен гектар ріллі на території області вкладається до чотирьох тисяч гривень. Якщо врахувати, що в обробці сільгосппідприємств перебуває 618 тисяч 373 га, то не складно підрахувати, що у виробництво продукції нинішнього року луганські аграрії вклали загалом майже 2,5 млрд. грн.***

Комбайнобудівники стали заручниками бойових дій

Пшениця наливається, але покупців на жатки на Сході не знайдеш

ДО РЕЧІ

У заручниках бойових дій на Сході України опинився Херсонський машинобудівний завод. Вважаючи, що сіяти й збирати селянам за будь-яких умов треба, підприємство ще навесні відправило на свої торговельно-виставкові майданчики у Донецькій області партію комбайнів та жаток власного виробництва загальною вартістю майже п'ять мільйонів гривень. Вони тут завжди мали попит, але щойно залунала стрілянина й вибухи мін та снарядів, як цей попит знизився до нуля. І що робити тепер з дорогою технікою, її виробники не відають.

— На торговельно-виставковому майданчику в Краматорську також стоїть наш комбайн. Колосся в навколишніх полях наливається, але покупців на сільгосптехніку найближчим часом тут не знайдеш — хто подався у біженці, хто причаївся до спокійніших часів. Викладати за комбайн більш як мільйон, ризикуючи втратити його під час обстрілу, ніхто не буде. Та й на майданчику ми за його збереження боїмося — потрапить туди випадковий снаряд чи бомба, і збирай потім уламки, — стурбований головний інженер Херсонського машинобудівного заводу Сергій Шляховер.

Комбайнобудівники кажуть, що воліли б вивезти свою продукцію назад до Херсона. Але габаритні комбайни чи жатки можна евакуювати тільки залізницею чи автопоїздом. А залізничний рух у зоні бойових дій нині фактично паралізований, та й автомагістралі перегороджені блокпостами — навіть якщо автопоїзду і дозволять їхати, не факт, що він буде спроможний їх оминути, не розваливши конструкцію з бетонних блоків та мішків з піском. А реакція озброєних людей на руйнування їхньої захисної споруди може виявитися будь-якою — аж до стрілянини на враження.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фото з архіву «Голосу України».

Замість рису — ячмінь і сорго

Аграрії Херсонщини завершили посівну рису. Порівняно з минулим роком площі під цією культурою в регіоні зменшилися з 7,5 до 6,7 тис. га. Скорочення відбулося через невчасне надходження води на плантації Каланчацького району, що на адміністративному кордоні з Кримом. У попередні роки її отримували напряму з Північно-Кримського каналу, але після обмеження подачі життєдайної вологи на півострів до району довелося спішно прокладати відвід з ПКК. Власники окремих ділянок вирішили не чекати завершення робіт і замість рису посіяли ячмінь чи сорго, аби земля не простоювала.

Втім, у департаменті агропромрозвитку Херсонської облдержадміністрації кажуть, що втрати «білого золота» могли бути й більші. Цього не сталося тільки тому, що у Голопристанському й Скадовському районах вчасно зорієнтувалися, і в очікуванні вигідної цінової кон'юнктури терміново збільшили посівні площі під рис відповідно на 100 і 500 гектарів.

Степан ПАНАЙОТОВ.

Для експорту овочів потрібно попрацювати з маркетингом

Перспектива поставок вітчизняної продукції на ринки Євросоюзу стала темою обговорення під час прес-конференції «Український АПК і ЄС» учора в Києві. За словами керівника проекту «АПК-Інформ: овочі та фрукти» Тетяни Гетьман, «найменший потенціал ми бачимо по овочах борщового набору. В Європейському Союзі всі виробничі процеси їхнього вирощування механізовано по максимуму, тому тут у нас взагалі немає переваг, окрім близького географічного розташування до ринку збуту. По тепличних овочах ситуація теж не набагато краща — в ЄС останні кілька років постійне надвиробництво. Непогана перспектива й по перероблених томатах, а також по заморожених ягодах».

Для того щоб Україна почала системно експортувати овочі та фрукти, необхідно провести серйозну роботу з маркетингу, шукати потенційні канали збуту, вивчити вимоги потенційних покупців щодо параметрів продукції, сезонності поставок. У нас, на жаль, спочатку фермери вирощують продукцію, а потім думають, куди її продавати, хоча все має бути навпаки.

Сергій ОЗЕРНИЙ.

> **ТИМ ЧАСОМ**
>
> ### Картоплю «попросили» з ринку
>
> ***Россільгоспнагляд з наступного тижня запроваджує обмеження на ввезення української картоплі в Росію. Заборона, зазначається в повідомленні відомства, пояснюється нібито випадками виявлення карантинного для РФ об'єкта — золотистої картопляної нематоди.***
>
> ***Втім, такі тимчасові обмеження, схоже, не спричинять помітних негативних наслідків на картопляний бізнес України. Адже, за інформацією «АПК-Інформ: овочі та фрукти», щорічно наша країна експортує до Росії до 8 тисяч тонн продовольчої картоплі, що є мізерним обсягом на тлі 2,8 мільйона тонн ринкового споживання усередині країни.***

Чи варто сіяти кукурудзу на одному полі п'ять років поспіль?

Розвиток різних форм власності та господарювання на землі без суворого і надійного державного екологічного контролю, брак відповідної законодавчої бази призвели до споживацького ставлення до землі, а в сільському господарстві — до ігнорування екологічних вимог на користь економічних інтересів.

Цю прогалину було заповнено внесенням змін до Земельного кодексу, Кодексу України про адміністративні правопорушення та до законів про охорону земель і про землеустрій (відповідний Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України по збереженню родючості грунтів» від 04.06.2009 №1443-V набув чинності з 01.08.2010).

Ділянки для ведення товарного сільгоспвиробництва повинні використовуватися відповідно до розроблених і затверджених в установленому порядку проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обгрунтування сівозміни та впорядкування угідь і передбачають заходи з охорони земель.

До порушень встановлених вимог чергування сільськогосподарських культур у сівозмінах або навіть беззмінних посівів спонукає кон'юнктура ринку сільгосппродукції, яка диктує виробництво, передусім «прибуткових» культур. Проте розвиток землеробства в нашій країні загалом має базуватися на впровадженні раціональної системи сівозмін — польових, кормових і спеціальних.

За невиконання вимог закону щодо наявності проекту землеустрою, що забезпечує еколого-економічне обгрунтування сівозміни та впорядкування угідь, починаючи **з 2013 року діє стаття 55 Кодексу України про адміністративні правопорушення**, яка передбачає притягнення до адміністративної відповідальності.

На Чернігівщині 615 господарств мають в обробітку по більш як 100 гектарів сільгоспугідь, з них 79 — масиви площею понад 3 тисячі гектарів. Досі лише 302 сільгосппідприємства та фермерські господарства отримали дозволи на розробку проектів землеустрою. І лише 205 (тобто кожне третє!) уклали договори на розробку відповідних проектів.

А розроблено тільки 37 проектів землеустрою щодо еколого-економічного обгрунтування сівозмін та впорядкування угідь.

Чернігівщина характеризується низькою бальністю якісного стану грунтів, тому одним із актуальних питань в роботі Державної інспекції сільського господарства в Чернігівській області є здійснення контролю за виготовленням та впровадженням у дію проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обгрунтування сівозмін та впорядкування угідь.

З початку 2013 року управлінням контролю за використанням та охороною земель Держсільгоспінспекції в області здійснено **207** перевірок **щодо дотримання земельного законодавства сільгоспвиробниками в частині використання земельних ділянок за розробленими проектами сівозмін.** Виявлено **133** порушення, притягнуто до адміністративної відповідальності **61** посадову особу. Найбільше порушень зафіксовано у Бахмацькому, Городнянському, Прилуцькому, Чернігівському та Ріпкинському районах.

В'ячеслав СМАЛЬ,
начальник управління контролю за використанням та охороною земель Державної інспекції сільського господарства в Чернігівській області.

Якщо буквально відповідати на поставлене в заголовку запитання, то так, кукурудзу можна сіяти на одному полі декілька років поспіль, як монокультуру, навіть якщо орієнтуватися на офіційно затверджені в Україні норми сівозмін. Але оскільки сама проблема пов'язана із необхідністю збереження родючості ґрунтів, питання, насправді, глибше — чи сприяє розробка проектів землеустрою досягненню цієї мети?

Тут, зазначає генеральний директор Українського клубу аграрного бізнесу Володимир Лапа, є декілька моментів. **По-перше, розробка проектів землеустрою коштує грошей**. Умовно кажучи, аграрій повинен заплатити певній землевпорядній організації пристойні кошти (як правило, декілька десятків тисяч гривень) для того, щоб вона описала технології, які він використовує, у вигляді офіційного документа. **По-друге, в умовах мінливих орендних відносин це не має практичного змісту**, оскільки ніхто не може дати гарантії, чи будуть продовжені договори оренди чи ні. Як можна планувати сівозміни на сім років за середньої тривалості договорів оренди чотири-п'ять років? І, нарешті, **по-третє, немає жодної гарантії збереження родючості грунтів навіть у разі застосування офіційних вимог.** Адже важливіше не просто формально дотримуватись певної черговості культур, а й застосовувати відповідний рівень технологій, зокрема в частині підживлення грунту. Тому регулювання в такому вигляді, яке воно є, не виконує своєї функції і не має перспектив. Розуміють це і аграрії, не поспішаючи класти на папір офіційно затверджені норми, що ґрунтуються на технологіях 30-річної давності.

На думку сільгоспвиробників, держава мала б не регламентувати процес (а як і в якій послідовності вирощувати основні культури аграрії знають і без неї), а контролювати результат. Наприклад, у парламенті розглядався законопроект, що передбачає замість розробки непотрібних проектів землеустрою перехід на контроль якості ґрунтів, зокрема через аналіз ґрунтовтоми. Все інше — не більш як привід для чергового перевіряльника завітати на підприємство та нарахувати на порожньому місці штрафи. На жаль, таких нахлібників і нині вистачає.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ТРЕБА ЗНАТИ

Допустимі нормативи періодичності вирощування культур на одному і тому самому полі становлять:

— для озимих жита і ячменю, ячменю ярого, вівса, гречки — не менш як через рік;
— для пшениці озимої, картоплі, проса — не менш як через два роки;
— для кукурудзи в сівозміні, або на тимчасово виведеному із сівозміни полі — протягом двох-трьох років поспіль;
— для багаторічних бобових трав, зернобобових культур (крім люпину), буряків цукрових і кормових, ріпаку озимого і ярого — не менш як через три роки;
— для льону — не менш як через п'ять років;
— для люпину, капусти — не менш як через шість років;
— для соняшнику — не менш як через сім років;
— для лікарських рослин (залежно від біологічних властивостей) один—десять років.

Механізми зворотного зв'язку

Понад місяць тому призначено нового очільника Головного управління Держземагентства в Київській області. Ним став Микола Іщук. Він працює в системі управління земельними ресурсами майже десять років, має три вищі освіти, зокрема, здобув кваліфікацію спеціаліста із землевпорядкування і кадастру та юриста.

Минулого тижня Микола Іщук запросив до себе групу журналістів, щоб поділитися пріоритетними планами роботи очолюваного ним відомства. Власне, ця зустріч обумовлена тим, що основним своїм завданням обласне Держземагентство бачить прозорість діяльності та зручність обслуговування громадян, надання адміністративних послуг без зайвих бюрократичних зволікань. Принцип формулюється просто: «Люди повинні знати, що ми для них робимо». У нинішній ситуації це дуже важливо, адже в столичній області земля є предметом зіткнення особливо гострих інтересів, конфліктів та інтриг. Досить сказати, що 18 відсотків звернень та скарг громадян, що їх отримує Держземагентство України, надходять саме з Київської області. Отже, тут потрібен зручний та дієвий механізм зворотного зв'язку.

Дехто вважає, що в умовах мораторію на продаж землі неможливо ефективно розпоряджатися земельними ресурсами. Микола Іщук дотримується протилежної позиції: це і можливо, і необхідно, було б тільки бажання. Тим часом саме ті, хто обробляє землю, останнім часом опинилися в дуже невигідному становищі. При тому, що, скажімо, 2014-й оголошено Роком сімейних фермерських господарств, на ділі ставлення до фермерів — далеко від норм права і моралі. **Кому невідомі ці прикрі випадки: фермер десять літ обробляє біля свого села тридцять чи п'ятдесят гектарів, на яких господарював ще його дід чи прадід. Він вкладає в цю землю працю і кошти. І в один прекрасний день з'являється невідомо хто й невідомо звідки і показує папери: мовляв, саме він законний орендар цієї землі.** Й тепер фермер мусить або викупити в нього цю землю, або взяти в суборенду. Не раз траплялося, що людям переорювали вже засіяні поля. І це при тім, що орендарі — часто навіть не місцеві, з-поза меж області, і їх іноді зовсім не цікавить земля як годувальниця нації. На недавньому засіданні Київської облради запропоновано створити по всіх районах області реєстр таких «орендарів», які не мають жодного стосунку до сільськогосподарського виробництва — з тим, щоб законним шляхом повернути землю людям, які реально її обробляють. Такий реєстр уже створюється, і в цій справі Держземагентство розраховує передусім на інформацію, що надходить від самих фермерів. Микола Іщук попросив оприлюднити **номер телефону гарячої лінії Держземагентства: 0800301071. За цим телефоном (дзвінок безплатний) громадяни країни можуть отримати будь-яку необхідну інформацію чи надати свої пропозиції.**

Також Микола Іщук повідомив ще одну приємну новину: спільно з очільниками районних відділень Держземагентства в Київській області знайдено резерв земельних ділянок, які можна буде виділити для військових, що нині служать в зоні антитерористичної операції. Нерідко це люди безквартирні, й ділянка землі під забудову буде справедливою нагородою за їхню самопожертву.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

АКТУАЛЬНО

Із зернини — до десяти колосків

Таке явище на полях спостерігається не часто. Як стверджують фахівці, з однієї насінини у таких зернових, як пшениця, жито, ячмінь, повинно виростати два, максимум — три колоси. Тоді можна очікувати повноцінний урожай високої якості. Нинішнього сезону зовсім інша картина. На окремих ділянках було підмічено, що у кожному кущі є до восьми—дванадцяти колосків. Але з прогнозами про те, що такий ріст дасть і підвищення врожаю у чотири—п'ять разів, треба бути вкрай обережним.

Це тільки на перший погляд такому масовому росту можна радіти. Насправді агрономи знають: **що «щедріший» на кількість колосу врожай, то нижчою може виявитися його якість, бо, зрештою, не наллється потужними зернами.**

Такі цьогорічні особливості агрономи пов'язують насамперед із доволі ранньою та теплою весною. В результаті розпочалось завчасне відновлення вегетації у озимих. А це спричинило надмірне кущіння.

На цьому фоні велика кількість вологи, що випала наприкінці травня і на початку червня, чого не спостерігалось вже багато останніх років, тривожить менше. Навпаки, коли надалі збережеться тепла погода, про що говорять метеорологи, то це тільки допоможе росту і розвитку багатьох культур, зокрема, кукурудзи, сої та соняшнику. А вони займають чималі площі.

Щоправда, деякі пропорції порівняно із минулим роком змінилися. Насамперед це стосується кукурудзи. Нині на Хмельниччині вона росте на 210 тисячах гектарів —це на 45 тисяч гектарів менше, ніж торік. Таке відхилення може серйозно позначитись на загальному валові зернових, де кукурудза з її високою врожайністю відіграє не останню роль.

Тому вже тепер передбачається, що до минулорічного валу в три мільйони тонн зернових область не дотягне. У попередніх планах значиться цифра 2,8 мільйона тонн. Однак її зовсім не варто сприймати як зниження темпів виробництва чи поразку. Навпаки, кількість може перерости в якість, тому що господарства зробили ставку насамперед на найрентабельніші культури. Такою виявилася соя. За неї завжди платили добре: ціна практично не падала менше від чотирьох з половиною тисяч гривень за тонну. А нині можна продати і по шість тисяч. Зрозуміло, що йдеться про минулорічні запаси, і новий врожай традиційно підкосить ціну. Але не набагато. Тож тонни дешевшого зерна замінить дорожча соя. А головне — ті, хто її вирощував, практично ніколи не знали проблем зі збутом.

Правда, як буде нинішньої осені, сказати важко. Оскільки за вигідну культуру вхопилось чимало господарників, і пропозиція може суттєво зрости, а це, як правило, призводить до зниження вартості. Хмельниччина побила усі свої попередні рекорди з вирощування цієї культури, засіявши 220 тисяч гектарів. Це чи не у десять разів більше від звичного. Але у господарствах сподіваються, що не прогадали із вибором.

Таку надію мають і ті, хто відновив посіви цукрового буряку. Область має їх понад 45 тисяч гектарів — майже на третину більше, ніж вирощували минулого року. Цікавість до цукристих теж не випадкова, адже підвищення цін на цукор дає перспективи того, що й у цій галузі будуть прибутки.

Та поки що рано підраховувати як майбутній вал, так і гроші. Літо тільки розпочалося, і які нові погодні сюрпризи воно принесе на поля — невідомо. Принаймні після першої грозової декади дехто вже підраховує збитки, бо на окремі ділянки випав град і пошкодив рослини. А найбільш критичним і сповненим усіляких погодних сюрпризів в області вважається липень. Чим він порадує чи засмутить землеробів, ще побачимо. Наразі аграрії зробили все від них залежне, щоб отримати непогані результати. Та останнє слово, як водиться, за природою.

Ірина ЛІСОВА.

У травні імпортовано 3,7 млрд. кубометрів природного газу, що на 2,9 млрд. кубометрів більше, ніж у відповідному періоді минулого року — *Укртрансгаз*

Болгарія зупинила роботи за проектом будівництва газогону «Південний потік». «Є запит від Єврокомісії, і ми через це зупиняємо роботу з проекту. Подальші рішення залежатимуть від консультацій з Єврокомісією» — *прем'єр-міністр Болгарії Пламен ОРЕШАРСЬКІ*

Сонячні електростанції просяться в «супутники» до зрошення на Херсонщині

ЕНЕРГОВИКЛИКИ: СКЛАДОВІ ЕФЕКТИВНОСТІ

Сонячні електростанції для українців, надто на Півдні, вже давно не дивина. Але розташовують їх переважно в чистому полі і подають вироблену електроенергію в національну енергосистему. Тоді як СЕС буквально «просяться» в супутники до великих державних підприємств, собівартість продукції яких занадто висока саме через застаріле і дуже енерговитратне обладнання. Скажімо, управління Головного Каховського магістрального каналу (ГКМК) на Херсонщині вже шість років просить Держводагентство України виділити бюджетні кошти на придбання та облаштування СЕС на даху головної насосної станції ГКМК.

— Ми вже підрахували, що встановлення 1440 сонячних модулів на даху велетенської споруди коштуватиме державі від 12 до 15 мільйонів гривень. Однак нова СЕС вироблятиме 380 мегават-годин електроенергії, що дасть змогу повністю забезпечити потреби головної насосної станції, окрім семи надпотужних насосів подачі води, кожен з яких «з'їдає» по 12,5 тисячі кіловатів електроенергії на годину. Це підвищить автономність та надійність управління комплексом — системами зв'язку, комп'ютерним обладнанням, аварійним освітленням. До того ж сонячна електростанція окупиться менш як за три роки, а за умови підвищення вартості «звичайної» електроенергії — ще й швидше, — наголошує начальник управління ГКМК Юрій Ващенко. — Енергоощадні технології в умовах каналу вже довели свою ефективність: встановлення сонячних модулів на п'яти наших об'єктах вже дає можливість економити 26 мегават-годин електроенергії на рік, а потужніша станція буде ще вигідніша. Зупинка тільки за коштами для реалізації бізнес-проекту — самотужки підприємство його просто «не потягне».

Будівля головної споруди ГКМК.

Начальник управління головного Каховського магістрального каналу Юрій Ващенко: «Один тільки цей велетенський насос «з'їдає» 12,5 тисячі кіловатів електроенергії на годину».

Утім, каховські меліоратори не сидять склавши руки в очікуванні інвестицій від держави, а самі винаходять способи зекономити дорогоцінні кіловати. Зокрема, у цьому тут допомагає... звичайна риба. Із 2010 року в канал випускають штучно вирощену молодь товстолоба, білого амура та коропа. Вони з апетитом поїдають водорості, які сповільнюють течію, а це дає змогу не витрачатися на регулярне чищення бетонного «русла» й також заощаджувати електроенергію. І дуже немало: взявши в «помічники» рослиноїдних риб, на ГКМК отримали зменшення витрат при перекачуванні тисячі кубів води загалом на 17,7 кіловата. Ніби не так багато, але, беручи до уваги, що тільки минулого року каналом пройшло аж 874,4 мільйона кубометрів життєдайної вологи, вигода виходить чималенька — сотні тисяч гривень. Це не враховуючи того, що реалізація відгодованої у каналі риби дає ще 0,6 мільйона гривень!

Якщо досвід ГКМК поширити на Північно-Кримський канал та менші зрошувальні системи по всій державі, подача води для пиття та поливу сільськогосподарських угідь стане значно дешевша. Відтак знизиться собівартість продукції, вирощеної на поливних землях, а отже, в магазинах та на ринках вона також подешевшає. Вигоду отримають усі.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.
Фото автора.

Знову в ліс по дрова

СИТУАЦІЯ

Після підвищення вартості електроенергії, запровадженої НКРЕ з 1 червня нинішнього року, в селах Вінниччини, де будинки опалюють з допомогою електрики, знову починають заготовляти... дрова.

П'ять років тому у трьох районах краю — Мурованокуриловецькому, Погребищенському та Піщанському — розпочали пілотний проект із переведення житлових будинків на опалення електрикою. Задум зрозумілий: вона дешевша, ніж блакитне паливо.

Та після останнього здорожчання електроенергії селяни електрифікованих осель знову починають запасатися дровами.

У селі Дзюньків Погребищенського району на опалення електрикою перевели 88 будинків. Загалом у населеному пункті 298 осель. У місцевого землевпорядника Миколи Мельничука помешкання невелике. Стіни утеплені. Чоловік каже, що електрику використовує тільки для обігріву кімнат. Корми для худоби готує на плиті, палить дровами. В середньому за місяць за електрику сплачує трохи більш як сто гривень — в осінньо-зимовий період більше, влітку менше. «Тепер доведеться плиту розпалювати частіше, кишені не витримають високої напруги», — бідкається. Такої само думки інші власники електрифікованих будинків.

У селі мають дипломованого енергетика з вищою освітою. Олексій Гаврилюк, так звати фахівця, брав активну участь у роботі з під'єднання будинків до ліній електропередач. Кажуть, пан Олексій запропонував найбільш ефективну, а отже, значно дешевшу схему електрифікації.

— Порівняно з іншими населеними пунктами, які включено в програму пілотного проекту, в нашому селі електрика найдешевша, — каже фахівець. — Ми відмовилися від тенних котлів, які встановлюють у будинках для обігріву. Вони дуже енергоємні. На них люди й «горять», маю на увазі, в ціні. У нас усі користуються електродними котлами. Крім того, обмежили споживання електрики в години-пік. Для цього в комплексному електронному ящику встановили реле часу. Воно дає можливість «відкидати» дорогу енергію. Але платити все одно доведеться більше, бо ж тарифи підвищили...

Про те, що стримує перевести на електрику інші оселі у Дзюнькові, розповімо в одному з наступних чисел газети.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

А ТИМ ЧАСОМ

У мене світло безплатне

Інженер із Могилева-Подільського Анатолій Стафійчук біля власного будинку в селі Бронниця встановив вітряк. Майстровитий чоловік виготовив його власними руками. Купувати довелося тільки акумулятор. «Виробленої енергії вистачає для освітлення п'яти кімнат у нашому будинку і в сусідньому, де мешкають батьки, — каже пан Анатолій. — Крім того, за рахунок безкоштовної енергії працюють телевізор, комп'ютер, малопотужні прилади, наприклад, фен чи міксер. Для пральної машини використовуємо централізоване електропостачання».

Співрозмовник повідомив, що нині вдосконалює вітряк і планує довести його потужність з нинішніх 0,5 кВт до 2 кВт. Тоді, можливо, взагалі не купуватиме в держави електрику.

Вл. інф.

Котельні перейдуть на інше паливо

Сумщина продовжує впроваджувати енергозберігаючі технології. Задля цього нинішнього року, зокрема, заплановано установку 70 індивідуальних теплових пунктів на об'єктах бюджетної сфери, ще 59 котельних переведуть на альтернативні види палива. Значну економію енергоресурсів цьогоріч буде досягнуто завдяки запровадженню в області системи моніторингу споживання природного газу на підприємствах комунальної теплоенергетики і на об'єктах бюджетної сфери.

Загалом на ці та інші заходи щодо модернізації систем теплопостачання у 2014 році в регіоні буде витрачено 30 мільйонів гривень.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Коли через Карпати загуркоче потяг до столиці?

Міністерству інфраструктури запропоновано новий, оригінальний проект пасажирського сполучення за маршрутом Київ—Рахів

ТРАНСПОРТ

Принади «Гуцульського Парижа»

Регіон українських Карпат належить до екологічно найбільш уразливих територій. Крім того, тут завжди були поширені безробіття та бідність, тому за-раз для сотень тисяч гірських жителів слова «у горах легко дихається, але важко живеться» набувають особливої ваги.

Надмірна лісоексплуатація, яка проводилася протягом століть, не принесла процвітання цьому краю. Навпаки: призвела до активізації катастрофічних стихійних природних явищ. Паводки, буреломи та вітровали, інвазії короїдів завдають в останні десятиріччя великих збитків народному господарству. Тому не випадково зараз гостро стоїть питання щодо зменшення суцільних вирубок лісів, переорієнтації економіки краю на екологічно безпечні методи господарювання. Пріоритетними напрямами його розвитку визнано збереження унікальних природних цінностей та розбудову туристично-рекреаційної галузі.

На вирішення цих завдань спрямована й діяльність Карпатського біосферного заповідника та мережі національних природних парків. Важливим кроком стало включення букових пралісів Карпат, у складі транснаціонального українсько-словацько-німецького об'єкта, до Списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. У спеціальному дорученні Президента України, уряд та Закарпатську обласну державну адміністрацію зобов'язано створити належні умови для розвитку туризму: відремонтувати автомобільні дороги, провести благоустрій гірських населених пунктів, забезпечити відкриття руху пасажирського потяга за маршрутом Київ—Рахів тощо.

Красиву мрію заблокувала Укрзалізниця

2002 року у зв'язку із Міжнародним Роком гір, який відзначався за рішенням Генеральної Асамблеї ООН, автор цих рядків у статті «Красива мрія про гірський потяг» («Голос України», 2 березня 2002 р.) обгрунтував та порушив питання перед тодішнім Мінтрансом України про необхідність відкриття руху пасажирського потяга «Гуцульщина» за маршрутом Київ—Рахів». І треба віддати належне керівництву цього міністерства за те, що ця ініціатива не залишилась без уваги. Прийняли рішення про відкриття в 2003 році руху причіпного вагона Київ—Рахів у складі потягу Київ—Трускавець. Цей безпересадковий вагон після півдня простою у Львові долучали до потяга Львів—Рахів. Цілком зрозуміло, що за такого графіка руху бажаючих подорожувати на ньому виявилось не так багато. Й не дивно, що 2005-го його скасували через нерентабельність.

Це помилкове рішення чиновників Укрзалізниці заблокувало на десятиріччя розгляд питання належного пасажирського обслуговування населення великої частини Гуцульщини, а отже, і розвитку цього важливого гірського регіону України.

На численні звернення в різні роки органів місцевої влади, неодноразові виступи газети «Голос України» (13 липня 2011 р., 16 листопада 2012 р., 31 травня 2013 р., 18 лютого 2014 р.) і навіть на доручення Президента України (№ 1-1/749 від 2 квітня 2013 року) з Мінінфраструктури надходили лише однотипні формальні відписки, суть яких зводилась до того, що причіпний вагон Київ — Рахів був збитковим, а, значить, не може бути й мови про відкриття тут руху пасажирського потяга.

Перспектива

Проте нещодавно в контексті цитованого доручення Президента із питань сталого розвитку гірських населених пунктів Закарпаття, що розташовані в зоні українсько-словацько-німецького об'єкта Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Букові праліси Карпат та давні букові ліси Німеччини», київський ентузіаст, підприємець та, як він себе називає, шанувальник колії Іван Шостак за участі та потужної підтримки першого міністра транспорту України (1992—1994 рр.), народного депутата України другого і четвертого скликань Ореста Климпуша розробили та запропонувалиМіністерству інфраструктури новий, оригінальний проект встановлення руху пасажирського сполучення за маршрутом Київ — Рахів. На думку його авторів, така можливість з'являється у світлі ратифікації 15 травня ц. р. Верховною Радою України «Протоколу про внесення змін до Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Молдова про діяльність залізничного транспорту»

Відповідно до цього документа передбачається перенесення пасажирського сполучення Київ—Чернівці» з існуючого маршруту через Тернопіль на пришвидшений маршрут через Кам'янець-Подільський та Молдову. Це повинно позитивно позначитися на транспортному сполученні Буковини з Києвом. У зв'язку з цим пропонується призначити курсування потяга Київ—Рахів замість запланованого скасування потяга Київ—Чернівці (через Тернопіль), зберігши існуючий маршрут до станції Заліщики (станція Штефаништи) та спрямувати його далі до Рахова через Городенку, Коломию, Делятин та Ворохту.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Ще за часів Австро-Угорщини збудували транскарпатську залізницю. До речі, 15 серпня 2015 року виповниться рівно 120 років з часу введення в експлуатацію її гілки за маршрутом Сігет Марамороський—Трибушани—Ясіня, яка з'єдналася з уже збудованою на той час ділянкою Вороненка—Надвірна—Станіслав (нині Івано-Франківськ). І по цій залізниці, крім масового вивезення деревини, від Ясіня почали курсувати пасажирські потяги до Будапешта, Праги, Відня, Львова, Чернівців та деяких інших міст. Завдяки саме цьому тут активно почав розвиватися туризм, а місто Рахів стало відомим у Європі. І, за словами знаного громадсько-політичного діяча Карпатської України Степана Клочурака, воно іменувалося «Гуцульським Парижем». А в радянські часи сюди курсували спеціальні туристичні потяги з Москви, Ленінграда та Середньої Азії. З проголошенням незалежності України все це стало, на жаль, лише історією.

...І врятує новий маршрут до втаємничої Трансільванії!

За підрахунками ініціаторів, потяг Київ — Рахів може обслуговувати за своїм маршрутом майже півтора мільйона осіб. Якщо допустити, що імовірність використання поїзда місцевим населенням становитиме лише 10—15 відсотків, то з урахуванням частки туристів (близько 2,5—3 млн. чоловік щорічно), котрі відвідують Яремчанщину, Рахівщину та прилеглі території Гуцульщини, максимальне завантаження проектованого потяга не викликає жодного сумніву.

Важливо також наголосити, що для відкриття руху цього потяга є ще ціла низка інших важливих обставин. **По-перше,** в минулому році введено в експлуатацію реконструйований, комфортабельний залізничний вокзал у Рахові. **По-друге,** за інформацією профільного міністерства, стан залізничної інфраструктури на пропонованому маршруті довжиною 835 км на сьогодні відповідає вимогам пропуску пасажирських потягів зі встановленими на залізницях швидкостями. **По-третє,** є реальна можливість, яку із зацікавленням сприймають румунські партнери, перетворити станцію Рахів на залізничні ворота до такої таємничої для українців Трансільванії, адже це найкоротший шлях до неї не тільки для Галичини чи України загалом, а й для Білорусі, Польщі, країн Балтії і Росії.

Що стосується останньої обставини. Для реалізації сполучення з розташованим лише за 200 км від Рахова румунським містом Клуж-Напока (столиця Трансільванії, друге за населенням місто Румунії достатньо до схеми існуючих двох потягів Клуж—Валя-Вишеулуй—Сігету-Мармацієй та Львів—Рахів (а в перспективі й до схем пропонованих потягів Київ—Рахів та Ужгород—Рахів—Чернівці—Хмельницький) долучити причіпну групу вагонів міждержавного сполучення. Пізніше аналогічним чином можна організувати сполучення із містом Брашов — великим туристичним та промисловим центром Румунії.

Важливо, що для цього урядовою постановою №1445 від 18.10.2006 р. затверджено «Ділове—Валя-Вишеулуй» пунктом пропуску через українсько-румунський державний кордон. Іншою постановою Кабміну — №629 від 12.05.2004 р. прикордонний перегін Берлибаш — Валя-Вишеулуй визначено для перетинання державного українсько-румунського кордону залізничним транспортом, а також передбачено, що рух українських транзитних поїздів на ділянці залізниць Румунії (державний кордон—Валя-Вишеулуй—Сигетул-Мармацией—Кимпулунг ла Тиса—державний кордон) визначається угодою між залізницями обох держав. Українську станцію Берлибаш та відповідно румунську станцію Валя-Вишеулуй визнано прикордонними станціями.

І нарешті сумнозвісні кримські події виявляють наявний рухомий залізничний склад і підвищують зацікавленість у Гуцульщині як прекрасному місці для оздоровлення та відпочинку населення України.

Шкода, що, на думку чиновників Мінінфраструктури, перепоною для відкриття цього маршруту є невдалий досвід експлуатації нерентабельного безпересадкового причіпного вагона Київ—Рахів. Але цей аргумент, вважають Орест Климпуш та Іван Шостак, є помилковим, і не може служити причиною для відмови у відкритті руху цього потяга.

Ми погоджуємося із таким висновком і **ще раз звертаємося зі сторінок шанованої газети «Голос України» до Мінінфраструктури України та місцевих органів влади Закарпатської, Івано-Франківської і Тернопільської областей підтримати цей справді доленосний проект** не тільки для горян, а і для багатьох інших жителів заходу України.

Федір ГАМОР,
професор, заслужений природоохоронець України, член Національної спілки журналістів України.
Рахів
Закарпатської області.

(Матеріал організував і відредагував Василь НИТКА).
Ужгород.

Маршрут, який, безсумнівно, стане рентабельним.

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Просять спрямувати кошти на будівництво і технічне переозброєння шахт

Народні депутати України Віктор Турманов та Анатолій Гончаров пропонують виділити фінансування для будівництва і технічного переозброєння вугледобувних підприємств. На це спрямовано поданий парламентаріями законопроект про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» (про перерозподіл витрат, передбачених Міністерству енергетики і вугільної промисловості на підтримку вугільної галузі).

За словами Віктора Турманова, який очолює профспілку працівників вугільної промисловості України, метою закону є забезпечення вчасних і в повному обсязі розрахунків із підрядними підприємствами за виконані роботи і надані в попередні роки послуги з будівництва об'єктів вугле- і торфовидобувних підприємств, що фінансувалися за кошти державної підтримки. Лідер профспілки каже, що перерозподіл коштів між бюджетними програмами міністерства не вплине на вчасну і стовідсоткову виплату заробітної плати працівникам державних шахт.

«Проблема відсутності держпідтримки будівництва і технічного переозброєння вугільних підприємств не раз піднімалася профспілкою. Адже зупинення фінансування цієї програми призведе до вкрай негативних наслідків. Насамперед це стосується утримання в безпечному стані шахти №10 «Нововолинська», яка будується, відновлення після аварії шахти імені Бажанова, а також витрат на охорону поверхневих об'єктів незавершеного будівництва», — сказав депутат.

Автори законопроекту пропонують мінімум у 180 мільйонів гривень -цього вистачить до кінця року на розрахунки з шахтобудівельними підприємствами, охорону будмайданчиків та виконання невідкладних заходів, пов'язаних із технологією будівництва. Якщо кошти не виділити нині, у майбутньому розконсервування об'єктів незавершеного будівництва та відновлення будмайданчиків після тривалої зупинки призведе до необґрунтованих витрат і збільшення вартості об'єктів, переконаний лідер профспілки.

Ліна КУЦ.
Донецька область.

АКТУАЛЬНО

Порт «Южний» стане найглибоководнішим на Чорному морі

З 10 червня «Южний» стане найглибоководнішим портом на Чорному морі з прохідною осадкою суден до 18 метрів.

На сьогодні заявлених глибин технічно вже досягнуто, й тепер ведеться робота з лоцманської частини й безпеки судноплавства.

Інформацію про нові глибини передано до Центру електронної картографії у Норвегії, який повідомив про це всіх судновласників.

«Проект істотно збільшить загальну кількість суднозаходів, доходи від яких ми реінвестуємо в розвиток акваторії та причалів. Тільки такий варіант співробітництва дозволить нам збільшити вантажопотік, наростити доходи від суднозаходів, збільшити відрахування до центрального і місцевих бюджетів, створити нові робочі місця. А це і є ті цілі, для досягнення яких ми й реалізуємо цей проект», — прокоментував роботи в порту «Южний» перший заступник голови ДП «АМПУ» Юрій Васьков.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 110 (5860)
СЕРЕДА, 11 ЧЕРВНЯ 2014

Восьмеро осіб мало не загинули біля Молодіжного пляжу Херсона, коли раптово налетіла гроза зі шквалом і знявся шторм до чотирьох балів. Катамарани розгойдувало так, що пасажири ледь трималися. На допомогу їм прийшли матроси рятувальної станції, *дізнався наш власкор Сергій Яновський*

На Трійцю мобілізованих із Тернопільщини військовослужбовців відвідали родичі. Вони привезли не лише гостинці, а й бронежилети, обмундирування. Поїздку організував облвійськкомат, щоб підняти бойовий дух захисників Вітчизни, *стверджує наш власкор Любов Левицька*

Важко захиститись, якщо свавілля править бал,

або Хто припинить кримінальне переслідування невинного

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

За 13 років, протягом яких Юрій Бабіч живе під ковпаком висококваліфікованих слідчих прокуратури та не менш професіональних слуг Феміди районних судів — десять місяців він перебував за гратами, сто з лишнім разів викликався на допити і судові засідання. Його позбавили можливості утримувати і виховувати сина, дбати про тяжко хвору дружину, вільно їздити країною, розпоряджатися житлом, працювати. Юрій щороку місяцями лікувався в стаціонарі, став інвалідом другої групи. З підозрюваним, обвинуваченим, підсудним гуманоїди в погонах і мантіях поводилися як з рецидивістом, хоча вина киянина досі не доведена...

«Со стороны жизнь часто наблюдая
Я смело вывод делаю такой:
В итоге справедливость побеждает,
однако слишком дорогой ценой».

Едуард СЕВРУС.

4. Перейшли рубікон і загнали себе в кут

Жахливе життя експедитора Русанівського м'ясокомбінату почалося у травні 2001 року, коли він не прозвітував перед бухгалтерією за реалізований товар. Причина банальна — виручку, за твердженням Бабіча, вкрали. Замість того, щоб дати боржникові шанс працею спокутувати «гріх» і віддати борг у сумі 20472 гривні, його звільнили з посади «у зв'язку з втратою довіри». І здали в руки правоохоронців.

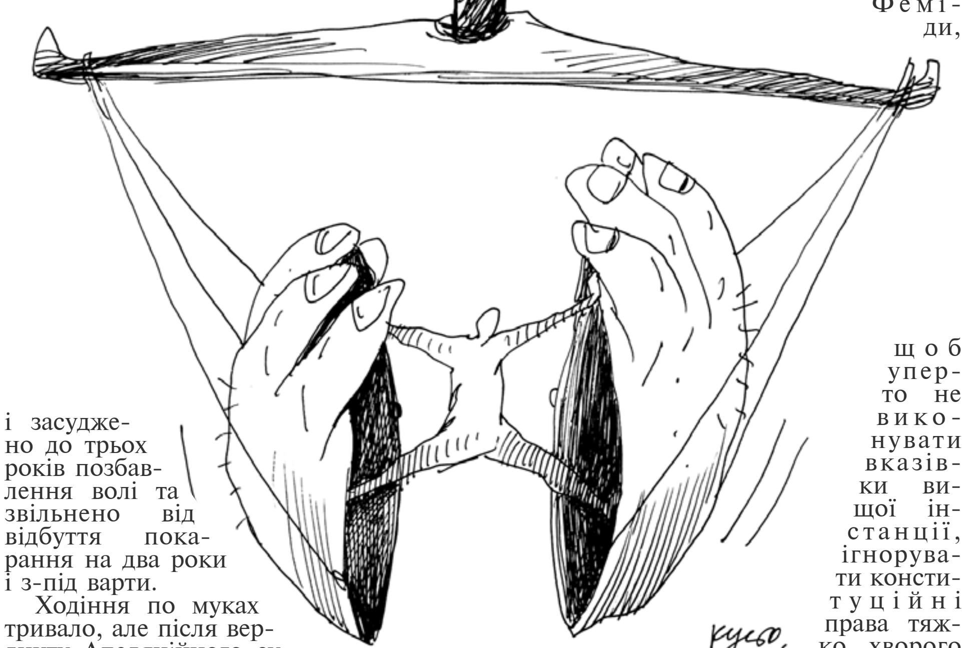
Ноу–хау Феміди: ізолювати ізольованого

За заявою директора підприємства Г. Крикун прокурор Дніпровського району м. Києва В. Вишневський порушив кримінальну справу за ознаками злочину, санкція якої передбачає покарання від 6 до 15 років позбавлення волі. У вересні слідчий Ігор Лиска заарештував квартиру, викликав на черговий допит і затримав Юрія як підозрюваного на три доби.

Тут почалися дивовижні події. Через чотири (!) доби перебування в ізоляторі тимчасового тримання (ІТТ), замість законних 72 годин, уже обвинувачений Бабіч 20.09.2001 постав перед суддею Дніпровського райсуду А. Стрижеусом, який напередодні постановив... знайти його та доставити під вартою (?!). Шкода слугу Феміди, якого легко обвів навколо пальця Лисун, переконавши суд у тому, що такий-сякий зловмисник Бабіч ухиляється від слідства, на виклики не з'являється. Отже, небезпечний, слід узяти під варту. Тобто ізолювати того, хто уже знаходився за гратами понад чотири доби. Суддя, напевне, був не в настрої, бо закрив очі на порушення терміну тримання в ІТТ і замість звільнення постановив тримати хворого на туберкульоз під вартою в СІЗО, чим грубо порушив закон.

Однак свавілля цим не обмежилося: Бабіча до СІЗО не етапували, він цілий місяць (!) ще страждав в ІТТ. Без життєво необхідних ліків, повноцінної, не кажучи про дієтичну, їжі, медогляду. Без ліжка (у камері на лавку було кілька претендентів), гарячої води і побачень з рідними...

...Обвинувальний висновок Лиска затвердив на початку грудня 2001-го, вирок оголошено аж у липні 2002-го. Судом (суддя Шурига) Бабіча визнано винним у привласненні та розтраті колективного майна

і засуджено до трьох років позбавлення волі та звільнено від відбуття покарання на два роки і з-під варти.

Ходіння по муках тривало, але після вердикту Апеляційного суду (Дембовський, Гошовська, Лук'янець) з'явилася надія на торжество справедливості. Вирок він скасував, а справу направив на новий розгляд, вказавши на помилки суду першої інстанції. Зокрема, в ухвалі АС від 28.11.2002 зазначено, що в матеріалах справи відсутні підтверджуючі первинні документи до акту інвентаризаційного опису, на основі яких висунули обвинувачення. Крім того, три тисячі гривень із двадцяти Бабіч не міг привласнити, бо згідно з підписом касира і головного бухгалтера на квитанціях до прибуткових касових ордерів ці кошти... надійшли до каси підприємства.

Отакої! І цієї «дрібнички» не помітив райсуд (Шурига)?! На жаль, не побачив очевидного і новий склад Дніпровського суду (суддя Гончарук), який 04.11.2004 позбавив волі Юрія Лукича вже на чотири (!) роки з відстрочкою виконання вироку на три роки. Корпоративна солідарність слуг Феміди з елементами знущання?

У лютому 2005 року колегія суддів Апеляційного суду (Дембовський, Глиняний, Кузьмін) вирок той скасувала, а справу повернула прокурору Дніпровського району на додаткове розслідування. В ухвалі суд повторив висновок колег з апеляційного щодо привласнення трьох тисяч гривень — кошти отримала касир. При проведенні додаткового розслідування удруге було рекомендовано з'ясувати факт отримання Бабічем м'ясопродукції по накладних, долучивши до матеріалів справи первинні документи.

Хоч круть–верть, хоч верть–круть

Лише у березні 2006-го райпрокурор Бабаков затвердив новий обвинувальний висновок, що мало б свідчити про всебічне, повне, об'єктивне слідство і виправлення недоліків, указаних апеляційними інстанціями. Та не так сталося, як гадалося. Слідчий В. Скомський фактично скопіював висновок попередника, так і не додавши оригіналів.

Криву палицю тінню не виправиш — 18 грудня 2006 року райсуд (суддя Кияшко) це переконливо довів, підписавши вирок: два роки обмеження волі з відстрочкою виконання. На користь м'ясокомбінату стягнуто вже 27419 гривень матеріальної шкоди, а не двадцять. До того ж суд покарав Бабіча не за привласнення і розтрату коштів, а за «неналежне виконання своїх обов'язків, що спричинило тяжкі наслідки для власника майна».

І цей вердикт скасовано в апеляційному порядку в березні 2007 року, а справу повернено на черговий новий розгляд.

Думки з приводу

Ви знаєте випадки, коли б суддям дарували квіти у судовій залі? І я не чув про такі. Істинні професіонали з колегії кримінальних справ столичного Апеляційного суду, гадаю, заслужили красивих букетів і добрих слів за чесну роботу. Розглядали справу у стислі строки, об'єктивно, з урахуванням усіх обставин.

Але не менш грамотні, гадаю, й судді Дніпровського районного суду. Кваліфіковані, мужні, сміливі, принципові. Саме такими якостями має бути наділений слуга Феміди, щоб уперто не виконувати вказівки вищої інстанції, ігнорувати конституційні права тяжко хворого підсудного, якого взагалі не можна було притягувати до кримінальної відповідальності. Це ж якими незалежними від закону і розумнішими за досвідченіших колег треба бути, щоб «пекти» вироки схожі між собою як статуетки Феміди? Наскільки треба бути самовпевненим, щоб закривати очі на очевидне, не боятися заплямувати мантію?

...Мабуть, читач стомився, читаючи «сагу» про героїв у погонах, і хоче розв'язки. Та як уникнути подробиць, якщо за 13 років назбиралося стільки фактів збиткування над жертвою. Утім, уявіть, як набридла ця ковбасна історія слідчим і суддям, які не могли поставити в ній крапку. Виправдати Бабіча після знущань не могли, бо тоді перед судом мали б стати ті, хто навів тінь на плетінь, хто шукав чорну кішку в темній кімнаті, хто бездарно імітував слідчі дії. А те, що вони проводилися, як мокре горить, з обвинувальним ухилом, усвідомили судді Марченко, Колесник і Коваленко, які після колегіального розгляду справи ухвалили іменем України направити її прокурору для додаткового розслідування. А до цього суд призначив (нарешті!) судово-економічну експертизу.

«...Досудове слідство проведено неповно, однобічно.., що перешкоджає суду... встановити істину, а також забезпечити права і законні інтереси... Не вжито заходів для встановлення дійсного розміру шкоди, слідчим не проводилось будь-яких слідчих дій для встановлення переліку, кількості та ваги м'ясо-ковбасної продукції; не з'ясовувалось, на підставі яких фінансово-господарських документів складався опис товару; ревізія не проводилась. Серед копій видаткових накладних за №№№... (на ім'я Бабіча. — Авт.***) відсутні реквізити та підписи осіб, які відпустили та отримали товар. Поряд з цим у матеріалах справи є копії видаткових накладних за тими ж номерами і датами видачі, на яких отримувачем продукції зазначений Абдуллаєв М. К., є печатки і підписи продавця та покупця. Однак ці суперечливі дані залишились поза увагою, і слідством не вживались заходи для встановлення особи підприємця, щоб з'ясувати хто саме — Бабіч чи Абдуллаєв отримав продукцію за вищезазначеними накладними».***

Із ухвали Дніпровського райсуду від 09.08.2010.

Справу закрито. Ходіння по муках триває

Міфічного Абдуллаєва, схоже, так ніхто і не шукав. Може тому, що ще 2001 року податківці офіційно запевнили слідчого Лиску, що такого підприємця в районі не існує. А в інших районах і містах? Адже м'ясокомбінат, за документами, співробітничав з ним, чи з кимось, хто видавав себе за нього, не один день. Отже, правоохоронці і тут розписалися в безсиллі або в небажанні виконувати свої обов'язки. Та й стомилися вони, напевне, копирсатися у накладних з душком простроченої м'ясної продукції.

...Рішуче і, здавалось, остаточне, погоджене з начальством, слово сказав О. Ничипоренко, старший слідчий Дніпровської райпрокуратури. «Кримінальну справу, порушену 6 липня 2001 року відносно... Бабіча Ю. Л., закрити у зв'язку з недоведеністю у вчиненні злочину», — читаю в постанові від 18. 03. 2011 року.

Юрій полегшено зітхнув і пішов до суду із заявою про відшкодування шкоди, завданої незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури. Абсолютно правильне і логічне рішення постраждалого. Але убивче для правоохоронців. Коли вони дізналися про обґрунтовану суму лише моральної шкоди — вони схопилися за голови, якими до цього, гадаю, не думали про наслідки і кинулися рятувати ситуацію.

Старший слідчий прокуратури Києва Ж. Шведок у травні скасувала постанову Ничипоренка. Знаєте, чому? Постанова прийнята передчасно, не досліджені факти отримання продукції Абдуллаєвим, не допитано експертів, не усунуті протиріччя тощо. А що ж тоді робило слідство протягом десятиріччя, питається...

У Дніпровській райпрокуратурі, якій доручили вести подальше розслідування, як завжди, не поспішали і порушили кримінальну справу ВІДНОСНО Бабіча лише у грудні 2011-го, перекваліфікувавши його дії на ч. 3 ст. 185. Довести за десять років так званого слідства, що експедитор привласнив і розтринькав 20 тисяч гривень, не вдалося, то причепили крадіжку? А цей злочин має розслідувати міліція. Ось вона два роки і розслідує під дрімаючим, вочевидь, «оком государевим». Принаймні Бабіча НІХТО НІКУДИ не викликав і ні про що не запитував, хоча він категорично вимагає цього.

Іван ІЛЛЯШ.

Київ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Без коментарів

«Повідомляю, що матеріали кримінальної справи ВІДНОСНО (виділено мною. — Авт.***) Бабіча Ю. Л. 07.05.2012 направлено до Дніпровського РУ ГУ МВС у м. Києві для подальшого розслідування.***

О. Федорчук, заступник прокурора Дніпровського району (21.05.2012)».

«...Дійсно, відносно вас була порушена кримінальна справа за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК... На даний час органами слідства не зібрано достатніх доказів для пред'явлення вам обвинувачення.

З повагою

С. Цицкун, слідчий Дніпровського райуправління міліції (14.11.2012)».

«...До Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено кримінальне провадження ... ЗА ФАКТОМ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ, передбаченого ч.3 ст. 185 КК. Повідомлення про підозру у вчиненні даного злочину не виносилось ЖОДНІЙ ОСОБІ.

Заступник прокурора С. Лісунов (02.10.2013)».

Тяганина, зрозуміло, не на користь Юрія Лукича, але бездіяльність вигідна слідству, бо вона відтерміновує розгляд позовної заяви постраждалого про відшкодування. Це невдовзі оцінить Європейський суд з прав людини. І Україна укотре, напевне, виплатить жертві свавілля компенсацію. За рахунок платників податку.

Жахливе життя експедитора Русанівського м'ясокомбінату почалося у травні 2001 року

Хто має керувати на місцях, роздаючи посади, приміщення, землі?

ВЛАДА ЧИ ГРОМАДА

Останнім часом це питання перейшло із розряду дискусійних у площину практичних дій. «Бої» місцевого значення, коли знімають із посад одних чиновників та керівників і пропонують інших, коли точиться боротьба за ті чи інші підприємства, коли пропонують «справедливо» переділити власність, спалахують у різних місцях. На щастя, обходиться без жертв і втрат. Конфлікти на певний час залагоджуються. Але від цього гострота проблеми не зменшується. Як громада має здійснювати свої повноваження із самоврядування? І чи завжди влада готова діяти саме в її інтересах? Ці питання залишаються відкритими.

Комунальне — отже, наше?

У Хмельницькому такого ще не було, щоб хтось самовільно зайняв приміщення в самому центрі міста. Захопники начебто прийшли подивитися на нього, оскільки воно було виставлено в переліку тих, що пропонують для аукціону на право оренди. Але після того змінили замки, зачинилися всередині і відмовилися пускати туди будь-кого із представників влади. Сказати, що діяли, брутально використовуючи силу, — неправда. Усе відбувалося спокійно, тим паче що серед тих, хто залишився всередині, виявилися й жінки. На агресивні дії вони не були налаштовані. А інцидент пояснили тим, що приміщення, яке досі пустувало, належить громаді міста. А оскільки вони, як представники громадської організації, і є тією самою громадою, то хочуть узяти те, що їм належить.

Те, хто і як може управляти комунальним майном, депутати почали роз'яснювати на позачерговій сесії, куди зібралися саме для того, щоб обговорити інцидент. А головне — відвоювати назад приміщення. Бо міліція, хоча і почала кримінальне провадження за статтею про самоуправство, чомусь виявилася безсила, коли мова зайшла про звільнення. Начальник міськвідділу міліції Василь Птащук пояснив депутатам, що не може діяти такими самими методами, як захопники. Однак таке пояснення задовольнило далеко не всіх. Доки правоохоронці стоятимуть осторонь і делікатно спостерігатимуть за тим, що роблять порушники, навряд чи вдасться навести справжній порядок, до якого всі так прагнемо. Давно вже варто було б зрозуміти, що закон гуманний лише до законослухняних громадян, але безжальний до злочинців.

Стосовно громадських активістів, то вони пояснили, що просто хотіли мати своє приміщення, до того ж бажано в центрі міста, а головне — безплатно. Щоб там надавати юридичні послуги мешканцям краю.

Про те, що згадані квадратні метри виставлено на аукціон і початкова вартість оренди становить тридцять тисяч гривень на місяць, знали, але так само делікатно закрили на це очі. Бо запевняли, що діяли в інтересах людей, але чомусь забули про ці інтереси, коли мова зайшла про плату до бюджету, яка нині вкрай важлива для міської громади.

Конфлікт цей не настільки складний, щоб найближчим часом його не розв'язати. Адже кілька інших громадських організацій уже готові потіснитися й запропонувати свої кабінети колегам. Та й список вільних приміщень комунальної власності не є закритим — влада й сама шукає охочих їх зайняти.

І все-таки розглядали його так показово для того, щоб надалі розставити всі крапки над «і»: де закінчуються права влади і починаються обов'язки громади. Сьогодні всі ці поняття змішалися.

В інтересах людей... перекрили рух

Про те, що так само діють в інтересах громади, говорили й ті, хто перекрив рух автотранспорту із Кам'янця-Подільського на Чернівці. Там вимагали відставки директора комунального підприємства «Міськтеплоенергія».

Про те, що до комунальників, їх роботи, а тим паче тарифів на послуги, завжди знайдуться претензії, і говорити годі. Але чи справді можуть вирішити їх люди у масках та з кийками в руках? Навіть якщо вони й справді вкрай стурбовані проблемами свого міста.

Щоб вислухати всі сторони, міська влада запропонувала у спокійній обстановці провести громадські слухання. Але спокою і там не було. Після кількох виступів і суперечок у залі довелося навіть викликати міліцію, щоб заспокоїти пристрасті. І знову кожна сторона залишилася зі своїми переконаннями.

Міський голова Михайло Сімашкевич прокоментував цю подію так:

— Дивно, але до сьогодні претензій до роботи керівника не було. Незважаючи на катастрофічну відсутність коштів, лімітів на газ, кам'янчани цілодобово отримують воду. Вдало було проведено й опалювальний сезон. «Міськтеплоенергія» — єдине комунальне підприємство міста, якому вдалося залучити іноземні інвестиції для заміни мереж водо- та теплопостачання, термін експлуатації яких вже давно себе вичерпав. Але мова навіть не про це. Якщо є незадоволені, потрібно говорити про розв'язання проблеми, а не вдаватися до радикальних методів. Цікаво, але й протестувальники, з'ясовується, проти таких крайніх заходів, як блокування дороги. Та, на їхню думку, мешканці міста мають знати, як працюють комунальні підприємства, що в них робиться, наскільки чесно керівники виконують свої обов'язки.

Та хто ж сумнівається, що обидві сторони кажуть правильні та логічні речі? І всі хочуть тільки добра для людей і міста. Найбільша проблема в іншому — вони знову залишаються по різні боки барикад. Чому?

Бандити чи революціонери

Не у всіх однозначна відповідь. Ні в революційні часи, ні тепер, коли скрізь відбувається перезавантаження влади. Дедалі очевиднішим стає: хоч скільки сади нових людей, крісла залишаються старими. І в багатьох випадках саме вони, ці крісла та посади, продовжують диктувати свої умови. Романтична ідея про те, що влада належить народу, так і залишається лише ідеєю.

Хоча дехто спробував перетворити її на революційну зброю. Не чужі, а свої «зелені чоловічки» із Хмельницького з'явилися на базарі у Славуті. Нібито для того, щоб змусити тамтешніх підприємців укласти якісь незрозумілі угоди. Та містян здивувало найбільше те, що претензії начебто мали до тих торгівців, що вже кілька місяців поспіль намагаються навести лад і зробити прозорими сплати ринкового збору.

У результаті заїжджих порушників спокою доправили до міліції, тепер слідство розбирається, чи було вчинено злочин і який. А представники обласного штабу Самооборони намагаються відхреститися від тих активістів, які пробують проводити самостійні «рейди» на місцях.

Справедливість кийками не встановити

Поступово це починають розуміти і самооборонівці, і представники Майдану, котрі дедалі критичніше ставляться до тих, хто надто активно намагається «насаджувати» справедливість і порядок. А таких фактів протягом останніх місяців було чимало.

Чого тільки варта епопея з призначенням голови Ярмолинецької РДА. Тільки-но було підписано президентський указ про його призначення, місцеві активісти організували облогу приміщення і не пустили чиновника на робоче місце. Потім надійшли вимоги і до голови ОДА. І той, не зумівши розібратися зі своїми кадрами, направив відповідне подання про звільнення до Президента. Але допоки відповідь не надійшла та й для того, щоб зберегти спокій, домовилися, що чиновник не приступатиме до своїх обов'язків до проведення виборів.

Проте домовленості зірвалися. Уночі чоловік усе-таки дістався до кабінету. Пояснив це тим, що і в нього є свої прихильники, яких не варто розчаровувати, піддаючись вимогам групи протестувальників. А останні знову готові до таких акцій, як перекривання дороги...

Водночас у міліції повідомляють, що компрометуючих фактів і документів щодо новопризначеного голови не знайдено. Натомість дії активістів дедалі більше нагадують кримінал.

Хоч як прикро, та доводиться визнавати, що громада так і не стала владою, а остання так і не перетворилася на інституцію, що працює винятково в інтересах свого регіону. Між двома словами поки що не вдалося поставити з'єднувальний сполучник «і», залишився розділовий «чи».

Хоча треба визнати: і влада, і громада стали дещо інші, менше схожі на вчорашніх. Але докорінно вони не змінилися. І тепер дедалі частіше звучать побоювання, а чи не звикнемося, не призвичаїмося знову і чи не стане все на старі місця?

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...місцеве «Межигір'я» передано громаді

П'ять мисливських будиночків ТОВ «Мисливське господарство "Голованівське"» в межах заказника «Голоче», що належали колишньому депутату Віктору Лозінському, передано громаді.

Нагадаємо, в 2011 році Дніпровський районний суд Києва засудив Віктора Лозінського до 15 років позбавлення волі за обвинуваченням в умисному вбивстві, умисному завданні тілесних пошкоджень, умисному знищенні майна, незаконному заволодінні транспортним засобом та незаконному поводженні зі зброєю. Апеляційний суд міста Києва пом'якшив вирок Лозінському до 14 років позбавлення волі. А в 2013 році Вищий спеціальний суд України змінив статті обвинувачення, застосувавши до Віктора Лозінського найнижчу планку покарання за статтею 115 КК (умисне вбивство), знайшовши «пом'якшувальні провину обставини», та зменшив термін його перебування в тюрмі до 2017 року.

Тоді ж (2011 року) суд визнав незаконним набуття структурами, що пов'язані з Віктором Лозінським, права на користування 26,4 тисячі гектарів мисливських угідь. Відповідний позов Генпрокуратури в інтересах держави задовольнив Господарський суд Києва. Також суд визнав незаконним і скасував рішення Кіровоградської обласної ради від 21 березня 2008 року «Про надання мисливських угідь у користування «Мисливському господарству «Голованівське», визнав недійсним договір про умови ведення мисливського господарства і зобов'язав повернути спірні мисливські угіддя Кіровоградському обллуправлінню лісового та мисливського господарства.

Проте селищна рада не вжила належних заходів щодо впорядкування відповідної документації. Тож, уже в 2014 році виконанням рішення суду зацікавилася прокуратура.

Перевіркою Кіровоградської міжрайонної прокуратури з нагляду за додержанням законів у природоохоронній сфері встановлено, що п'ять мисливських будиночків, розташованих на території мисливських угідь, продовжували залишатися нічийними.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

...бізнесмени забезпечать незаможним відпочинок на морі

Завдяки допомозі підприємців, у Коблевому зможуть відпочити понад 650 малозабезпечених миколаївців.

Голова Миколаївської ОДА Микола Романчук вручив путівки на оздоровлення 163 жителям міста, серед яких 104 дитини. Це члени багатодітних, малозабезпечених родин, а також родин, що виховують інвалідів і прийомних дітей. У курортній зоні Коблевого їх готові прийняти сімнадцять баз відпочинку. Загалом передбачається чотири заїзди.

Як розповіла голова обласної профспілки працівників малого і середнього бізнесу «Єднання» Олена Герасимчук, влада звернулася до підприємців із проханням посприяти в організації оздоровлення й відпочинку для соціально незахищених верств населення. Тепер разом із громадською організацією «Асоціація туристичного й оздоровчого бізнесу «Відродження» розпочата реалізація програми «Здорова Миколаївщина».

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

555 тисяч гривень зібрали вінничани під час акції Всеукраїнського благодійного фонду «Серце до серця». Це найбільше — порівняно з іншими регіонами держави. Кошти витратять на придбання медичного обладнання для лікування дітей із вадами зору

Подружжя із Стаханова у надії на нове обійстя

РЕАЛІЇ

Подружжя із Стаханова Луганської області, 42-річні Оксана та Анатолій, не хочуть далі проживати під свистом куль, тому шукають регіон, де можна було б придбати недороге житло.

В оголошенні, яке Оксана та Анатолій розмістили в Інтернеті, повідомляється, що переїхали б на Вінниччину. На запитання кореспондента «Голосу України», який розмовляв з ними по телефону: «Чому їх цікавить саме наш край?» Анатолій відповів, що у Вінницькій області народилася його мама.

Звикли обходитися без вигод

— Вона родом із села Ясенки Липовецького району, — розповідає Анатолій. — Коли їй виповнилося 16, поїхала на Донбас. Опинилася у місті Кіровську, нині це Луганська область. Тут вона вийшла заміж, народився я. На жаль, мами нема вже на світі. Померла в березні 2011 року, похована у Кіровську. Ми з Оксаною проживаємо в Стаханові, це поруч із Кіровськом.

Маму Анатолія звали Ніна Павлівна, прізвище Прокопюк, дівоче — Михалина. Вона 1938 року народження. Чоловік просить написати все це з надією, що, можливо, хтось із земляків його мами згадає її і озоветься.

— Хотілося б почути когось із родичів, а, може, й зустрітися, — каже він. — Ми не напрошуємося у прийми. Будемо купувати хату. Бо звідси треба тікати, тут таке робиться, що лягаєш спати і не знаєш, чи доживеш до ранку. Знаю людей, які ночують у підвалах. Дехто спить на підлозі. Хоч якась гарантія, що куля не зачепить, якщо залетить у вікно.

За словами Анатолія, він — колишній шахтар. Працював на шахті імені Кірова у Кіровську. Починав з електрослюсаря, дійшов до начальника дільниці. Під час аварії на шахті загинуло шестеро з його зміни. Анатолій залишився живий, але отримав тяжку травму. Йому присвоїли групу інвалідності. На інвалідності й дружина.

— Плануємо оселитися тільки в селі, — каже пані Оксана. — По-перше, на міську квартиру немає грошей. По-друге, маємо своє господарство, яке потребує волі. У нас шість породистих котів. П'ятеро песиків, є ще чотири папуги, два перепели. У Стаханові проживаємо на околиці, у приватному секторі, в нас старенький будиночок. Тому звикли обходитися без вигод, які є у міських квартирах.

Блокпости об'їжджають полями

Розмова з Анатолієм і Оксаною відбувалася напередодні президентських виборів.

— Сьогодні в місті була паніка, з прилавків магазинів начисто підмели продукти, хліб розбирали ще з машини, якою його привезли, — каже чоловік. — Усіх залякують, що в місто увійдуть бійці АТО, й тоді не можна буде навіть на вулицю вийти, а в магазини перестануть завозити продукти. Люди бояться.

— А терористи їх не лякають? — запитую.

— Терористів так само бояться, — продовжує Анатолій. — Якщо комусь треба виїхати з міста, через блокпости не їдуть. Бо там багато п'яних з автоматами. А п'яному море по коліна. Щось не сподобається, дасть чергу з автомата. Їдуть полями. Місцеві добре знають, як можна об'їхати пости. Я теж обминув би.

— Хто ті люди, які чергують на блокпостах?

— Половина з них — це наші, колишні алкаші або зеки, — каже Анатолій. — А хто ще з ними, не знаю. Вони точно не з місцевих. Народ уже косо дивиться на них. Навіть ті, хто раніше казав, що це їхні захисники, тепер зрозуміли, що люди з автоматами стоять не для того, щоб захищати простих городян. У нас, як і в інших шахтарських містах і селищах, більшість жителів — це пенсіонери. Молодь виїхала на заробітки. А пенсіонерам хто платить пенсію? Київ. Ось вони й задумалися, з ким їм далі бути — з новою чи старою владою. Нова влада чим заплатить? Звідки в неї гроші?

Мій співрозмовник каже, що з терористами керівники АТО мали б боротися трохи іншими методами. За його словами, найкращий спосіб — переправити в місто кілька груп, одягнених у цивільне, вони б зняли варту на блокпостах, а тоді ввійшли б основні сили. Є десятки способів обійти пости терористів. Треба шукати серед місцевих таких, які б показали стежки. Адже є люди, які готові допомагати військам очистити місто, бо всіх уже дістала ця стрілянина.

Пам'ятає мамині Ясенки

Після закінчення служби в армії Анатолій мав намір вступати у Вінниці до технікуму електронних приладів. Тоді в місті проживали родичі матері. Він гостював у них у 1992 році. Тітка працювала санітаркою у лікарні. Їздив також у мамине село Ясенки. Згадує, як пішки ходив до клубу у сусіднє з Ясенками село Лозувата.

— У мене дуже гарні спогади про Вінницю і мамине село, — каже чоловік. — Вашу природу не порівняти з шахтарськими териконами. Тому дуже хочеться перебратися саме на Вінниччину.

КОМЕНТАР

Голова села Липчани Могилів-Подільського району Володимир Савтюк:

— Декілька років тому в нашому селі мали намір закрити школу, але ми не допустили цього. Через ЗМІ закликали бажаючих переселятися до нас. Запропонували зручний варіант. У селі є будинки, власники яких нині проживають у містах. Домовлялися з ними про продаж, за умови сплати за них коштів частинами. Як представник влади я взяв на себе обов'язки своєрідного гаранта виконання такої угоди. Протягом двох років населення села збільшилося на 60 людей. До нас перебралися на постійне проживання 12 сімей. Тому можемо підшукати житло і для шахтаря із Стаханова. Нещодавно до нас прибула сім'я із Маріуполя, де також тривожна обстановка. Але до всіх приїжджих ставимо обов'язкову умову: п'яниць і нероб громада села не приймає. Отож, якщо хтось помічає за собою такі вади, їм краще нас не турбувати.

Сотня краян першою згорнула свої намети в Києві

Центр своєї діяльності майданівці мають перенести на місця, у міста й села, конкретними справами допомагати новому Президенту розбудовувати державу.

Такої думки дотримується сотник Вінницької сотні Артем Михайлов. Вінничани першими згорнули свої намети і повернулися додому. Зробили це ще до того, як Віталій Кличко, тоді ще претендент на перемогу у виборах очільника столиці, звернувся з пропозицією до учасників Майдану звільнити будівлю КМДА і вулицю Хрещатик. Чому вінничани, на відміну від інших, залишили Майдан?

— Майдан — це не просто територія, це душа країни, — каже десятник Вінницької сотні Руслан Пікіняр. — Нині він вже не має такої підтримки людей, як це було раніше. Якщо все так змінилося, значить, має змінитися і сам Майдан. Цим ми керувалися, приймаючи рішення про згортання своїх наметів.

Вінницька сотня мала на Хрещатику два намети. Вони були розташовані неподалік станції метро «Хрещатик». Встановили їх ще в середині січня нинішнього року. Кажуть, за час перебування у столиці через їхні підрозділи пройшли понад 2,5 тисячі земляків. Бували ночі, коли в наметах одночасно перебувало до 400 людей. Вінничани мали також польову кухню, генератори. Продуктами, водою та дровами їх забезпечували і кияни, і земляки.

— Приблизно за місяць до виборів уже було зрозуміло, що Майдан у такій формі, як нині, вичерпав себе, — продовжує Руслан Пікіняр. — Тому порадилися і вирішили згорнути діяльність. Дехто поспішив назвати нас зрадниками. Такі звинувачення чули не тільки в Києві, а й у Вінниці. Вирішили залишитися ще до виборів Президента, а після того стали лаштуватися в дорогу. 28 травня залишили столицю.

Намет Вінницької сотні на Хрещатику.

Студент-історик Вінницького державного педагогічного університету Артем Михайлов і будівельник Руслан Пікіняр переконані, що зараз треба розбудовувати державу не на Майдані, а на місцях. І робити це конкретними реальними справами. Тим самим підставляти плече новому Президенту.

— Важливо, щоби Майдан не скомпрометували, — діляться думками хлопці. — Бо туди зараз не відомо хто приходить. Буває, там навіть небезпечно перебувати. Чому? А хто знає, з якими думками з'являються невідомі люди? Чим вони дихають і який мають паспорт? Ніхто ж їх не контролює.

Розпускати Вінницьку сотню не мають наміру. Вона стане громадською організацією. Готова зібратися у будь-який час. Мають тісний контакт із 800 членами сотні. Найбільше їх з Іллінецького, Бершадського, Немирівського, Томашпільського районів. «Плануємо надалі займатися громадською роботою, будемо надавати допомогу людям у населених пунктах обстоювати свої права, — каже керівник сотні Артем Михайлов. — Особливо потрібна така допомога в селах, а на Майдані — що там уже робити? До того ж наша область межує з Придністров'ям, а там російська армія. Треба завжди бути напоготові. Тому ми не розпускаємо організацію, а навпаки, будемо її зміцнювати.

— Хто пройшов Майдан, тих можна назвати моральними авторитетами суспільства, — розповідає Руслан. — Зрозуміє мої слова тільки той, хто стояв на Майдані в ті тривожні дні й ночі. Дуже прикро, що помилки Майдану не враховують керівники АТО. Відсутність чіткої координації призвела до загибелі людей на Майдані. Те саме нині бачимо на сході країни.

Фото з архіву Артема МИХАЙЛОВА.

Студенти збирають гроші для армії

Члени Вінницької громадської організації «Туристичний клуб «Бідняжка» вже зібрали понад дві тисячі гривень на придбання приладу нічного бачення для військових.

— Ми консультувалися з військовими, і вони допомогли визначитися з маркою приладу, — каже керівник клубу Андрій Рибачок. — Йдеться про одну з модифікацій під назвою «Діполь-126», вартістю 16 тисяч гривень. Дорогувато, як для студентів, але сподіваємося, на наше прохання відгукнуться й ті, у кого зарплата більша, ніж стипендія. Тому інформацію про акцію розмістили у соціальних мережах. Зрештою, у Вінниці є виші, де навчається 10-15 тисяч студентів. Якби кожен пожертвував тільки по одній гривні, можна було б купити не один такий прилад.

Після придбання приладу студенти мають намір через своїх представників вручити його військовим, які нині борються з терористами у Слов'янську Донецької області.

— Процес вручення для нас не менш важливий, ніж збирання грошей, — продовжує пан Андрій. — Можна було б передати через військкомат, чи в інший спосіб, але для нас важливо зробити це, як то кажуть, з рук у руки. Щоб особисто побачити тих, хто зараз на передовій, подивитися їм в очі, відчути потиск долонь, передати вітання від студентів.

Бажаючі підтримати студентів можуть зробити благодійний внесок на номер картки ПриватБанку — 5168 7572 2777 9313 Пишна Ірина Петрівна. Готівку приймуть після домовленості про зустріч по телефону: 097 81 33 112.

За звичайний чайник можуть вигнати з гуртожитку

Студенти Житомирського державного університету імені Івана Франка скаржаться, що в гуртожитку доводиться жити в спартанських умовах. Водночас ціна за рік навчання — аж ніяк не низька, залежно від спеціальності та форми варіюється від 3 тисяч 750 гривень до 12 тисяч.

Центральний корпус університету, де ректорат та інші управлінські структури, справляє добре враження: належний ремонт та оздоблення приміщень, у коридорах — червона доріжка й зручні лави. На утримання приміщень університету щороку спрямовуються значні кошти. Наприклад, над бібліотекою зробили новий дах шатрового типу, який став у 1 мільйон 200 тисяч гривень.

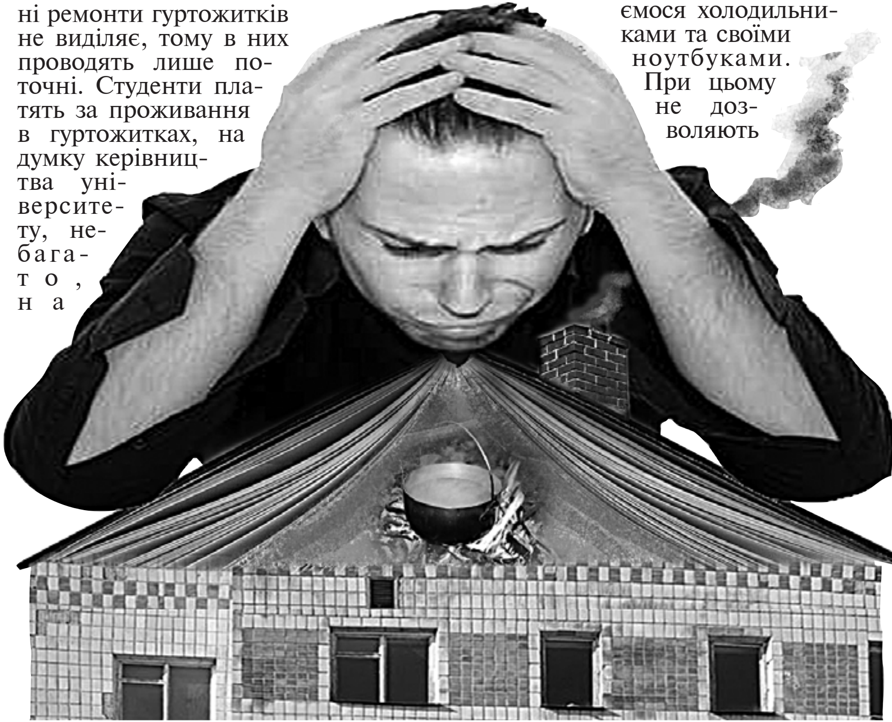
У ректораті стверджують, що змушені були підвищити плату за рік навчання на 3—5 відсотків. І все одно коштів, що надходять від студентів, які навчаються на платній формі, не вистачає, аби перекривати витрати на утримання університету.

Ось, мовляв, у київських університетах вартість одного року навчання в середньому — 25 тисяч гривень, а умови навчання та проживання студентів — не кращі, ніж ті, які є у житомирських.

За цільовим використанням грошей уважно стежить низка контролюючих органів.

— Згідно з чинним законодавством, насамперед кошти мають спрямовуватися на обладнання аудиторій, а лише потім — на гуртожитки, — пояснив проректор з адміністративно-господарської роботи Володимир Караванський.

Проте Міністерство освіти та науки України коштів на капітальні ремонти гуртожитків не виділяє, тому в них проводять лише поточні. Студенти платять за проживання в гуртожитках, на думку керівництва університету, небагато, на ці кошти особливо не розженешся.

Якщо без тазика — то не студент

Понад 70 відсотків студентів забезпечуються гуртожитками, нині там мешкають 2200 осіб.

А які умови в гуртожитках? Ось як їх оцінила одна зі студенток:

— Умови проживання заслуговують трієчки за п'ятибальною системою. Стан кімнат залежить від студентів: якщо зроблять самі ремонт, то й добре. Вікна — старі, дме в кожну шпаринку. Мешкаю на останньому поверсі, тож у сильні зливи тече зі стелі, зі світильника. В таких випадках підставляємо тазики, страшно ввімкнути світло. Туалету на нашому поверсі немає, доводиться бігати на сусідній, іноді навіть вистоювати чергу. В гуртожитку є один душ — спільний для хлопців та дівчат. Вода в ньому не завжди тепла. Тож часто студенти гріють воду й миються у тазиках. Кухня — це окрема розмова. Її зачиняють на ніч, тож уранці треба побігти і взяти ключ. Умивальники — на іншому поверсі, до них теж вишиковуються черги. А плату за проживання в гуртожитку збільшили майже вдвічі. Попередні роки платили по 900 гривень за рік, нині — 1700. Окремо сплачуємо за електроенергію, бо користуємося холодильниками та своїми ноутбуками. При цьому не дозволяють включати інші електроприлади: за звичайний електрочайник можуть вигнати з гуртожитку. Цікаво було б запитати в наших керівників: а ви можете обійтися без фена та праски? Причина обмежень проста: проводка в гуртожитках відстала від вимог часу, бо розрахована на менше завантаження. Звісно, заборонами цьому не зарадиш — молодь усе одно тихцем використовує електроприлади.

Мабуть, варто вирішити цю проблему шляхом створення потужнішої електропроводки, але як це робити в умовах обмеженого фінансування?..

Дбають про свята, а не про будні

— Наше головне завдання — захист прав студентів. А на другому місці — культурно-масова робота, — каже голова правління первинної профспілкової організації студентів ЖДУ Олег Антонов.

Він навів приклади реагування на звернення: було вкручено лампочки в гуртожитках, студенти гуртожитку №4 попросили забезпечити освітлення навколишньої території, їхнє побажання виконали.

А ось що розповідають самі студенти:

— Незважаючи на те, що основною функцією профспілки є захист наших прав, найкраще їй вдається влаштовувати різні свята. Студент може в профспілці придбати квиток на виставу чи в кіно за зниженою ціною, навіть поїхати до моря, доплативши всього 200 гривень за дорогу. Проте загалом складається враження, що, крім організації свят, наша профспілка нічим не займається.

Профспілкова організація студентів ЖДУ, безперечно, працює і має свої здобутки. Проте чи достатньо цього? Як бачимо, в студентів — дуже багато побутових проблем.

Марія ХІМИЧ.

Житомир.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Відвідали благодатний Протопопівський край

Прес-тур з нагоди професійного свята організувала для журналістів Олександрійського району територіальна організація Національної спілки журналістів України.

Представники місцевих мас-медіа відвідали багатонаціональну протопопівську громаду. У місцевій школі, де юні артисти привітали гостей сучасною українською піснею, оглянули її окрасу — мультифункціональний спортивний майданчик (подарунок народного депутата Сергія Кузьменка), заглянули до шкільного краєзнавчого музею та подарували дітлахам футбольний і баскетбольний м'ячі.

Потім пройшлися популярним у районі маршрутом зеленого туризму «Коровай дружби», відвідали зелену садибу Ніни Ляшко та оглянули виробничий майданчик місцевих фермерів, німців за походженням, Габріели та Ахіма Дьобрихів. Там дбайливі господарі пригостили гостей запашним домашнім хлібом та булочками, спеченими за німецькою рецептурою, і свіжим молоком.

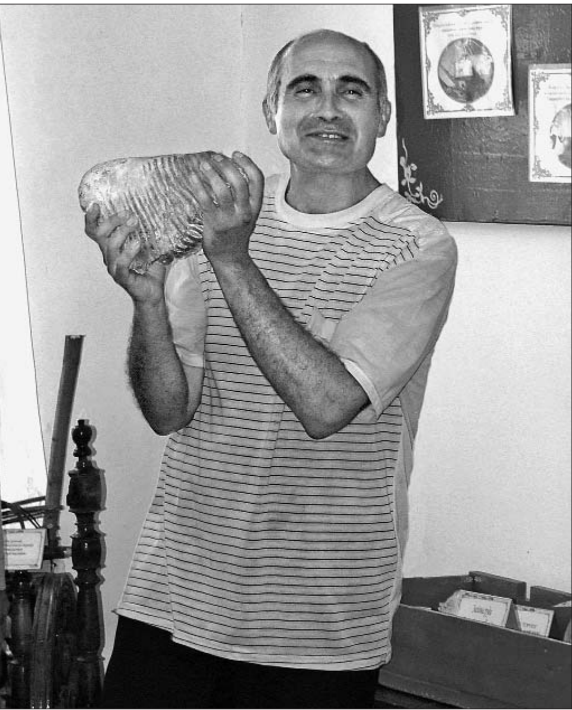
Завітали журналісти й до дитячого садочка, капітально відремонтованого за кошти із сільського бюджету.

Завершилася програма дегустацією українських, корейських і болгарських страв на галявині біля славнозвісного йодованого озера Скеля, що в Олівці.

На запрошення місцевих журналістів учасниками прес-туру стали голова обласної організації НСЖУ Юрій Сердюченко та власний кореспондент «Голосу України» Петро Мельник.

На шкільному стадіоні козаки в футбол грали.

У шкільному музеї вчитель історії і правознавства Володимир Риженко з зубом мамонта.

Напередодні професійного свята Юрій Сердюченко вручив журналістам спілчанські відзнаки та нагороди, новим членам НСЖУ — членські квитки.

Сприяли проведенню туру народний депутат Сергій Кузьменко та Олександрійська райдержадміністрація.

Ірина БАЛАШОВА.

Протопопівка—Олександрія—Кіровоград.

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Із 1 липня розмір допомоги при народженні першої дитини стане більший на 10 тисяч 320 гривень і становитиме 41 тисячу 280 гривень — *прес-служба Мінсоцполітики*

Кияни масово здають кров для військовослужбовців, поранених під час АТО — *прес-служба Міністерства оборони України*

Рятуємо життя, та не можемо дати здоров'я

Щоб не доводилося вкладати мільйони в лікування щойно народжених малюків, ескулапи наполегливо радять «інвестувати» гроші у здоров'я майбутніх мам

Від сенсорних кімнат до «космічних костюмів»

Тренувальних центрів для майбутніх підкорювачів космосу на Херсонщині немає, а от «космічні костюми» є. Так в обласній дитячій лікарні називають сегментні збірні конструкції вітчизняного виробництва «Гравістат», які справді трохи нагадують протиперевантажувальні костюми для космонавтів. І використовуються для полегшення та коригування рухів малюків, котрі потерпають від хвороб опорно-рухового апарату, неврологічних недуг чи ДЦП. Придбали їх для лікарні в кількості 56 штук коштом державного бюджету і використовують не тільки для пацієнтів у стаціонарі, а й безплатно дають «напрокат» додому.

Віце-президент Асоціації дитячих неврологів Херсона, головний дитячий невролог Херсонської області Анатолій Горб (**на знімку**) каже, що легкі «космічні костюми» для хворих малюків — як знахідка. За кілька місячних курсів із використанням таких тренажерів хлопчики та дівчатка, котрим часом і на ноги зіп'ястися було важко, починають вставати й робити перші кроки, вчаться самообслуговуванню, щоб краще адаптуватися до життя в родині та спілкування з ровесниками у школі. Хоча «космічний костюм» — далеко не панацея, наголошує Анатолій Леонідович.

— Радянська медицина в реабілітації малюків робила головну ставку на медикаментозне лікування, а нині ми доповнюємо його методами мануальної терапії в поєднанні із впливом на органи відчуттів. Для цього нещодавно за допомогою спонсорів відкрили в дитячій лікарні ще й сенсорну кімнату, де до послуг юних пацієнтів і «сухий душ» і басейн із м'якою підсвіткою, бульбашкові колони та музичний центр із спеціально підібраними мелодіями, що підсилюють увагу, стимулюють центральну нервову систему. Тут хлопчики та дівчатка починають пізнавати форму речей та розрізняти кольори, відкриваючи для себе світ. Обладнання наче нескладне, а ефект — разючий! — розповідає про медичні новації лікар Анатолій Горб. Та ще більше, ніж лікарі, задоволені батьки хворих дітей.

Маленька Катруся Кліщова сенсорну кімнату просто обожнює.

— Моя Катруся народилася цілком здоровою дівчинкою, та в десять місяців захворіла на лейкоенцефаліт. Зміни, що почали з нею відбуватися, просто лякали нас: через ураження мозку донечка втрачала навички до пізнання, наче позбулася всіх емоцій. У неї кров з вени беруть, а вона ніби нічого не помічає. Та ось пройшли курс лікування, і Катя наче вдруге на світ народилася: після сенсорної кімнати вже й плаче, й сміється, а разом із нею і я радію, — каже мати однорічної пацієнтки дитячої обласної лікарні Наталя Кліщова.

Цитата

«Сьогодні українські медики цілком спроможні «виходжувати» малюків, котрі з'явилися на світ раніше звичайного строку та ще й із вагою навіть менше кілограма. І таких у нас, на жаль, не бракує — тільки на Херсонщині щороку народжуються до шестисот недоношених дітей. Ми повертаємо їм життя, та не можемо дати здоров'я, якого не було від першого дня. Адже такі діти у восьми випадках із десяти потерпають від різних хвороб, мають різноманітні патології внутрішніх органів, слабкий імунітет і через усі названі причини не завжди доживають навіть до повноліття, — застерігає головний лікар обласної дитячої лікарні Херсона, Герой України Людмила Лятецька. — За нашою статистикою, причиною народження хворих чи недоношених дітей у 20—25 відсотках випадків є такі розповсюджені шкідливі звички батьків, як зловживання алкоголем, наркоманія та куріння. Адже не секрет, що диміти цигарками або ж пробувати спиртне на смак підростаюче покоління вже починає мало не з першого класу. Доходить до жахливого: з-поміж наших пацієнтів був чотирирічний хлопчина з асоціальної сім'ї, якого довелося лікувати від раннього алкоголізму! Таких, як він, не хвилює, чи зможуть вони продовжити свій рід і якими будуть уже їхні діти. Тому гроші державі треба вкладати не тільки в перинатальні центри та дорогі кювети для недоношених дітей, а й в елементарну пропаганду здорового способу життя, контроль стану здоров'я майбутніх мам. Чом би й не витратити державні кошти на санаторій для вагітної жінки, якщо потім державі не потрібно буде витрачати набагато більші суми на лікування її хронічно хворого сина чи доньки!».

Не «інкубаторами» єдиними діти живуть

Херсонські чудесники в білих халатах творять справжні дива, витягаючи буквально з того світу дітлахів, які народилися із серйозними патологіями чи недоношеними, часом вагою у кілька сотень грамів. А надалі працювати їм буде легше, оскільки вже з нинішнього року в регіоні почнуть будувати новий перинатальний центр вартістю 79,3 мільйона гривень із стерильно чистими приміщеннями для вагітних жінок, в яких очікуються складні пологи, надсучасними «інкубаторами». За підрахунками медиків, введення перинатального центру в експлуатацію (його проект вже затвердили) дасть змогу зменшити смертність новонароджених на Херсонщині щонайменше на десять відсотків. Хоча фахівці застерігають: якщо ми не хочемо мати хворе наступне покоління, піклуватися про здоров'я дітей потрібно ще ДО їхнього народження! Порада проста, але до неї ніяк не дослухаються.

ФАКТ

Не менш як третина вагітних жінок Херсонщини потерпають від різноманітних недуг, які різко підвищують вірогідність «проблемних» пологів та загрозу народити хвору дитину. І з кожним роком у краї їх стає дедалі більше. Водночас у середньому троє з кожних ста вагітних народжують недоношених малюків. Це інформація головного позаштатного гінеколога Департаменту охорони здоров'я Херсонщини Юрія Германа, вже призначеного керівником майбутнього перинатального центру.

Спеціаліст із фізичної реабілітації Ксенія Гоник готує «космічний костюм» для передачі родині хворої дитини.

Почати з найпростішого

Звісно, через погану екологію, генетичні «збої» тощо повністю уникнути народження хворих дітей нині неможливо. За статистикою ВООЗ, навіть у цілком благополучних державах західної демократії з кожної тисячі малюків у середньому двоє приходять у світ із тим-таки ДЦП, один — з аутизмом.

Відтак потреба в «космічних костюмах» та перинатальних центрах і в Україні ще довго не зникне. Проте влада й громада спільними зусиллями могли б створити передумови хоча б для істотного зменшення кількості дітей, котрі народжуються хворими та недоношеними. І почати потрібно з найпростішого.

Свого часу на Херсонщині впровадили практику роздачі калорійних продуктових пайків для поліпшення імунітету хворих на туберкульоз, в обмін на зобов'язання не уникати тривалого лікування. Схема виявилася досить ефективною, то чому б так само не забезпечувати харчами, багатими на необхідні вітаміни й мінерали, вагітних жінок із бідних родин? Не такі вже це надмірні витрати навіть для місцевих бюджетів: на «пайок» треба витрачати кілька сотень гривень щомісяця, а от такий самий місяць перебування недоношеної дитини у спеціалізованому відділенні лікарні коштуватиме вже кілька десятків тисяч гривень! От і виходить, що дешевше «інвестувати» гроші у пропаганду здорового способу життя, ніж ціле покоління лікувати.

Сергій **ЯНОВСЬКИЙ.**
Херсонська область.
Фото автора.

Радянська медицина в реабілітації малюків робила головну ставку на медикаментозне лікування

Інформація про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2013 рік

За даними фінансової звітності, у 2013 році доходи Фонду склали 9 664,1 млн. гривень, з них кошти від сплати єдиного внеску на випадок безробіття склали 9 592,7 млн. гривень.

Видатки (касові) Фонду у 2013 році склали 7 948,1 млн. гривень.

На фінансування надання соціальних послуг та матеріального забезпечення було спрямовано 6 404,7 млн. гривень.

Видатки на допомогу по безробіттю, в тому числі одноразову виплату допомоги по безробіттю для організації безробітним підприємницької діяльності, склали 5 329,5 млн. гривень. Протягом 2013 року в середньому за місяць допомогу по безробіттю отримували 379,8 тис. осіб. Переважну більшість (95%) одержувачів допомоги склали застраховані особи. Середньомісячний розмір допомоги по безробіттю склав 1125 гривень. Підвищення мінімального розміру допомоги по безробіттю, здійснювалося в періоди підвищення прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Мінімальний розмір допомоги по безробіттю для застрахованих осіб було підвищено з 882 грн. на початок року до 936,64 грн. на кінець року. Мінімальний розмір допомоги по безробіттю для осіб, які мають страховий стаж менше шести місяців протягом року, що передував реєстрації особи як безробітної та молоді, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової або альтернативної служби, складав 544 гривні.

Завдяки одноразовій виплаті допомоги по безробіттю, на загальну суму 206,3 млн. грн., організували підприємницьку діяльність 16,2 тис. осіб, які створили нові робочі місця для 6,4 тис. працівників.

Професійним навчанням було охоплено 217,0 тис. зареєстрованих безробітних, яке здійснювалося за 342 професіями, затребуваними на регіональних ринках праці. На базі 10 центрів професійно-технічної освіти державної служби зайнятості навчалися 38,7 тис. осіб майже з усіх регіонів України за 94 ліцензованими робітничими професіями. Загальні витрати на професійну підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації склали 232,6 млн. гривень.

Ваучер на перепідготовку, спеціалізацію, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями для пріоритетних видів економічної діяльності отримали 20,4 тис. осіб, у тому числі 11,8 тис. безробітних. Майже 5,5 тис. осіб, які отримали ваучер, були зараховані на навчання новій професії (спеціальності) або на підвищення кваліфікації. Видатки за цим напрямком склали 33,6 млн. гривень.

Фінансування організації громадських робіт для 85,7 тис. зареєстрованих безробітних здійснювалося пропорційно рівними частинами за рахунок коштів місцевих бюджетів та Фонду. Видатки Фонду на організацію громадських робіт склали 34,5 млн. гривень.

У 2013 році продовжувалося фінансування видатків за раніше укладеними договорами про працевлаштування безробітних шляхом надання дотацій роботодавцям. Середньомісячна чисельність осіб, за яких здійснювалося відшкодування витрат, склала 21,2 тис. осіб. Видатки Фонду на відшкодування витрат роботодавців на заробітну плату осіб, що працювали з наданням дотації, склали 670,3 млн. гривень.

Протягом минулого року на нові робочі місця з компенсацією роботодавцям витрат у розмірі єдиного соціального внеску працевлаштовано 9,6 тис. осіб, в т.ч. 4,4 тис. осіб, які недостатньо конкурентоспроможні на ринку праці, та 5,2 тис. осіб працевлаштовано суб'єктами малого підприємництва в пріоритетних видах економічної діяльності. Видатки на компенсацію єдиного внеску роботодавцям склали 5,5 млн. гривень.

У звітному періоді проводилися заходи, спрямовані на забезпечення населення актуальною інформацією про діючі законодавчі норми щодо послуг державної служби зайнятості, здійснювалися заходи у разі запланованого вивільнення працівників та інші. Проведено 352 тис. інформаційно-консультаційних семінарів, у тому числі з техніки пошуку безробітними роботи, орієнтації на підприємницьку діяльність, на професійне навчання та інших заходів, в яких взяли участь понад 1,5 млн. безробітних. Протягом звітного періоду надано 9,5 млн. інформаційних, консультаційних та профорієнтаційних послуг близько 4,2 млн. безробітним і зайнятим громадянам. Проведено 124,8 тис. інформаційно-консультативних заходів для населення та роботодавців.

Протягом року проводилася інформаційно-роз'яснювальна робота через засоби масової інформації, випуск газет регіональних центрів зайнятості, організовувалися різноманітні інформаційні заходи, переважно з питань запровадження з 2013 року норм Закону України "Про зайнятість населення".

Протягом звітного періоду забезпечувалося інформування населення через інформаційні та Інтернет-ресурси державної служби зайнятості (www.dcz.gov.ua, www.trud.gov.ua) або шляхом дзвінка з мобільного та стаціонарного телефону, за якими консультанти-оператори інформували про наявні вакансії, 5,4 млн. користувачів отримали 40,2 млн. інформаційних та консультаційних послуг, в т.ч. 24,8 млн. послуг з пошуку роботи.

Всього за статтею "Інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, та їх забезпечення" використано 68,9 млн. гривень.

Протягом року здійснювалася реалізація Програми державної служби зайнятості - виконавчої дирекції Фонду на 2008-2013 роки щодо професійної орієнтації молоді. У звітному періоді профорієнтаційні послуги отримали понад 660 тис. безробітних молодих людей віком до 35 років (94,6% від загальної чисельності молодих безробітних), у т.ч. понад 2,5 тис. осіб віком до 18 років. Безробітній молоді надано понад 2,8 млн. профорієнтаційних послуг. Крім того, профорієнтаційні послуги отримали близько 1,6 млн. осіб, що навчаються у навчальних закладах різних типів. З використанням 455 мобільних засобів інформування профорієнтаційні послуги були надані 641,6 тис. особам. Видатки на профорієнтацію та її забезпечення склали 13,5 млн. гривень.

Протягом року забезпечено збереження зайнятості 199 працівників шляхом надання допомоги по частковому безробіттю на загальну суму 0,2 млн. гривень.

Видатки на розвиток та супроводження Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості склали 84,9 млн. гривень.

На виплату пенсій особам, яким вона призначена достроково, відповідно до Закону України "Про зайнятість населення", Пенсійному фонду було відшкодовано 55,4 млн. гривень. Середньомісячна чисельність пенсіонерів, за яких здійснювалося відшкодування пенсій, склала 1,8 тис. осіб.

Видатки на утримання та забезпечення діяльності державної служби зайнятості, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, управління Фондом склали 1 342,1 млн. гривень.

На капітальні видатки протягом року спрямовано 60,9 млн. гривень.

Звіт про виконання бюджету Фонду на 2013 рік затверджено на засіданні правління Фонду 29 травня 2014 року.

Публічне представлення звіту про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2013 рік відбудеться 26 червня 2014 року об 11:00 у приміщенні Міністерства соціальної політики України за адресою: вул. Еспланадна, 8/10, к.1907.

Звіт про виконання бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2013 рік

№ п/п	Назва статей	Бюджет Фонду на рік (тис.грн.)	Виконання (тис.грн.)	% виконання
1	2	3	4	5
1.	**Залишок коштів на початок року**	**2 904 332,0**	**2 904 332,0**	**100,0**
2.	**Доходи поточного року - всього:**	**9 805 613,0**	**9 664 133,1**	**98,6**
	з них:			
2.1.	Страхові внески	9 714 845,9	9 601 459,3	98,8
2.2.	Доходи від фінансових санкцій та штрафів	7 740,5	3 801,8	49,1
2.3.	**Інші надходження:**	**83 026,6**	**58 872,0**	**70,9**
	з них:			
	на надання роботодавцям дотацій та компенсації для забезпечення молоді першим робочим місцем	25 000,0	0,0	х
	на соціальний захист працівників, що вивільняються у зв'язку з виведенням з експлуатації Чорнобильської АЕС	403,1	14,9	3,7
	на соціальний захист військовослужбовців, звільнених у зв'язку з реформуванням Збройних Сил України	537,6	0,0	х
	на реєстрацію державною службою зайнятості трудових договорів, укладених між працівниками та фізичними особами	2 200,0	0,0	х
3.	**Видатки поточного року - всього:**	**10 628 971,1**	**7 948 089,5**	**74,8**
3.1.	**Матеріальне забезпечення та соціальні послуги-всього:**	**8 251 497,3**	**6 404 706,2**	**77,6**
	у тому числі:			
3.1.1	Допомога по безробіттю	6 624 366,5	5 329 504,3	80,5
3.1.1.1.	в тому числі одноразова виплата допомоги по безробіттю для організації безробітним підприємницької діяльності	232 540,6	206 326,3	88,7
3.1.2	Допомога на поховання	2 072,3	1 621,2	78,2
3.1.3	Комісійна винагорода банкам за здійснення виплат матеріального забезпечення	19 795,7	14 561,5	73,6
3.1.4	Професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації	356 965,4	232 645,6	65,2
3.1.5.	Організація підтвердження результатів неформального професійного навчання	766,0	0,0	х
3.1.6.	Видача ваучерів громадянам віком старше 45 років	230 580,0	33 564,1	14,6
3.1.7.	Організація громадських робіт	132 576,6	34 481,0	26,0
3.1.8	Працевлаштування безробітних шляхом надання дотацій роботодавцям (витрати за укладеними договорами 2012 року)	673 928,5	670 278,2	99,5
3.1.9.	Компенсація єдиного внеску роботодавцям	72 818,2	5 477,6	7,5
3.1.10	Інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, та їх забезпечення	98 673,9	68 904,3	69,8
3.1.11	Профорієнтація та її забезпечення	19 539,3	13 512,1	69,2
3.1.12	Профілактика настання страхових випадків, допомога по частковому безробіттю	19 414,9	156,3	0,8
3.2.	**Розвиток та супроводження Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості**	**151 772,8**	**84 910,2**	**55,9**
3.3.	**Відшкодування Пенсійному фонду витрат на виплату достроково призначеної пенсії**	**83 914,6**	**55 424,3**	**66,0**
3.4.	**Утримання та забезпечення діяльності державної служби зайнятості, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, управління Фондом**	**1 414 541,3**	**1 342 130,8**	**94,9**
	у тому числі:			
3.4.1.	Утримання державної служби зайнятості	1 384 542,0	1 321 383,9	95,4
3.4.2.	Утримання Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості	26 811,9	19 393,5	72,3
3.4.3.	Забезпечення поточної діяльності правління Фонду	256,4	139,9	54,6
3.4.4.	Підвищення кваліфікації працівників державної служби зайнятості	1 481,0	1 061,3	71,7
3.4.5.	НДР, методичні розробки та дослідження	1 000,0	0,0	х
3.4.6.	Забезпечення міжнародного співробітництва	450,0	152,2	33,8
3.5.	**Капітальні видатки**	**189 699,1**	**60 918,0**	**32,1**
3.6.	**Резерв Фонду**	**537 546,0**		
4.	**Залишок коштів на 01.01.2014 (з урахуванням залишку коштів від надання платних послуг)**	**2 080 973,9**	**4 620 375,6**	**х**

Повідомлення щодо внесення змін до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2014 рік

Постановою правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття (далі - Фонд) від 29.05.2014 року №10 внесено зміни до бюджету Фонду на 2014 рік.

Вищезазначеною постановою передбачено:

1. Збільшити "Залишок коштів на початок року" на 378 179,0 тис. грн.;
2. Зменшити "Доходи поточного року - всього" на 3 666 466,6 тис. грн.;
3. Зменшити "Страхові внески" на 3 643 308,7 тис. грн.;
4. Зменшити "Інші надходження" на 21 256,8 тис. грн.;
5. Зменшити "Кошти Державного бюджету" на 1 901,1 тис. грн., в тому числі:

збільшити "на надання роботодавцям дотацій та компенсації для забезпечення молоді першим робочим місцем" на 1 039,9 тис. грн. та викласти в редакції "на надання роботодавцям компенсації для забезпечення молоді першим робочим місцем";

зменшити "на соціальний захист працівників, що вивільняються у зв'язку з виведенням з експлуатації Чорнобильської АЕС" на 250,0 тис. грн.;

зменшити "на реєстрацію державною службою зайнятості трудових договорів, укладених між працівниками та фізичними особами" на 2 691,0 тис. грн.;

6. Зменшити "Всього доходів" на 3 288 287,6 тис. грн.;
7. Зменшити "Всього видатків" на 422 369,9 тис. грн.;
8. Зменшити видатки на "Матеріальне забезпечення та соціальні послуги - всього" на 466 979,5 тис. грн.;
9. Збільшити видатки на "Допомогу по безробіттю, в тому числі одноразову її виплату для організації безробітним підприємницької діяльності" на 1 193 879,8 тис. грн.;
10. Збільшити видатки на "Комісійну винагороду банкам за здійснення виплат матеріального забезпечення" на 3 581,4 тис. грн.;
11. Збільшити видатки на "Профілактику настання страхових випадків, допомогу по частковому безробіттю" на 5 167,7 тис. грн.;
12. Зменшити видатки на "Здійснення заходів відповідно до Закону України "Про зайнятість населення" на 1 669 608,4 тис. грн.;
13. Зменшити видатки на "Розвиток та супроводження Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості" на 118 908,3 тис. грн.;
14. Збільшити видатки на "Відшкодування Пенсійному фонду витрат на виплату достроково призначеної пенсії" на 22 870,4 тис. грн.;
15. Зменшити видатки на "Утримання та забезпечення діяльності державної служби зайнятості, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, управління Фондом" на 134 250,6 тис. грн.;
16. Зменшити видатки на "Утримання державної служби зайнятості" на 132 258,2 тис. грн.;
17. Зменшити видатки на "Утримання Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості" на 792,4 тис. грн.;
18. Зменшити видатки на "НДР, методичні розробки та дослідження" на 1 000,0 тис. грн.;
19. Зменшити видатки на "Забезпечення міжнародного співробітництва" на 200,0 тис. грн.;
20. Зменшити видатки на "Створення умов прийому та надання соціальних послуг" на 97 844,3 тис. грн.;
21. Збільшити "Резерв Фонду" на 372 742,4 тис. грн.;
22. Зменшити "Залишок коштів на кінець року" на 2 865 917,7 тис. гривень.

Додаток до постанови правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття від 09.12.2013 №369 (у редакції постанови правління Фонду від 29.05.2014 року №10)

Бюджет Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття на 2014 рік

	Статті	тис. грн.
1.	**Залишок коштів на початок року**	**4 619 718,8**
2.	**Доходи поточного року - всього:**	**6 448 774,2**
	з них:	
2.1.	Страхові внески	6 403 039,8
2.2.	Інші надходження	36 381,3
2.3.	Кошти Державного бюджету	9 353,1
	з них:	
	на надання роботодавцям компенсації для забезпечення молоді першим робочим місцем	8 950,0
	на соціальний захист працівників, що вивільняються у зв'язку з виведенням з експлуатації Чорнобильської АЕС	403,1
3.	**Всього доходів (разом із залишком коштів на початок року)**	**11 068 493,0**
4.	**Всього видатків (разом з резервом)**	**11 068 493,0**
4.1.	**Матеріальне забезпечення та соціальні послуги - всього:**	**8 570 212,7**
4.1.1	Допомога по безробіттю, у тому числі одноразова її виплата для організації безробітним підприємницької діяльності	6 938 040,6
4.1.2	Допомога на поховання	2 312,9
4.1.3	Комісійна винагорода банкам за здійснення виплат матеріального забезпечення	20 867,0
4.1.4	Професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації	546 572,5
4.1.5	Видача ваучерів громадянам віком старше 45 років	54 539,8
4.1.6	Організація громадських робіт	55 404,8
4.1.7	Працевлаштування безробітних шляхом надання дотацій роботодавцям*	21 490,4
4.1.8	Компенсація єдиного внеску роботодавцям	130 362,1
4.1.9	Інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, та їх забезпечення	120 155,6
4.1.10	Профорієнтація та її забезпечення	11 247,5
4.1.11	Профілактика настання страхових випадків, допомога по частковому безробіттю	11 267,9
4.1.12	Здійснення заходів відповідно до Закону України «Про зайнятість населення»	657 951,6
4.2.	**Розвиток та супроводження Єдиної інформаційно-аналітичної системи державної служби зайнятості**	**121 873,6**
4.3.	**Відшкодування Пенсійному фонду витрат на виплату достроково призначеної пенсії**	**105 870,9**
4.4.	**Утримання та забезпечення діяльності державної служби зайнятості, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості, управління Фондом**	**1 321 957,6**
4.4.1.	Утримання державної служби зайнятості	1 295 931,0
4.4.2.	Утримання Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості	24 672,1
4.4.3.	Забезпечення поточної діяльності правління Фонду	220,0
4.4.4.	Підвищення кваліфікації працівників державної служби зайнятості	884,5
4.4.5.	НДР, методичні розробки та дослідження	0,0
4.4.6.	Забезпечення міжнародного співробітництва	250,0
4.5.	**Створення умов прийому та надання соціальних послуг**	**97 155,7**
4.6.	**Резерв Фонду**	**851 422,5**
5.	**Залишок коштів на кінець року**	**0,0**

* витрати за договорами, укладеними відповідно до законів України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" та "Про забезпечення молоді, яка отримала вищу або професійно-технічну освіту, першим робочим місцем з наданням дотації роботодавцю" у редакції, що діяла до 1 січня 2013 року

Державний центр зайнятості

СПОРТ

№ 110 (5860) СЕРЕДА, 11 ЧЕРВНЯ 2014

Сьогодні в Україні хмарно з проясненнями, подекуди дощі, можливі грози. Вітер південно–східний, східний, 5—10 м/с, під час гроз пориви до 20—25 м/с. Температура вночі — 14—18 тепла. Удень — +21—27, на півдні та Закарпатті — +30—32 градуси.

ЦЬОГО ДНЯ, 11 ЧЕРВНЯ

1936. Народився Олексій Порошенко — український господарський і політичний діяч, Герой України, заслужений працівник сільського господарства України. Батько п'ятого Президента України Петра Порошенка. **1942.** У Вашингтоні підписано угоду між урядами СРСР і США про принципи взаємної допомоги у веденні війни проти агресії. **1944.** У кількох містах Канади відбулися мітинги-концерти канадських українців на честь визволення України Червоною армією. **1991.** Постановою Верховної Ради УРСР, відповідно до правил українського правопису, місто Ровно вирішено іменувати Рівним, а Ровенську область — Рівненською.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Легка атлетика. Генгело (Нідерланди). Турнір IAAF World Challenge. Українці виграли у двох видах програми. Обидві найвищі нагороди вони здобули в стрибках у висоту: Андрій Проценко став першим із результатом 2,33 метра, а Оксана Окунева перемогла, взявши 1,95 метра.

***

Рабат (Марокко). Етап IAAF World Challenge. Українці здобули п'ять нагород. У стрибках у висоту переміг Богдан Бондаренко (2,39 метра).

У штовханні ядра Галина Облещук фінішувала другою (18,82). Бронзові нагороди вибороли: в метанні списа — Дмитро Косинський (76,47), у бігу на 1500 метрів — Ганна Міщенко (4.06,10), у бігу на 400 м з бар'єрами — Ганна Титимець (55,49).

***

Щецин (Польща). 60-й меморіал Януша Кусочинського. Серія IAAF Hammer Throw Challenge. Українка Ганна Платіцина перемогла у бігу на 100 метрів — 12,95 (особистий рекорд). Другий результат — у Кароліни Колечек (13,13) з Польщі. Третьою фінішувала чешка Люсі Шкробакова (13,26).

Сучасне п'ятиборство. Сарасота (США). Фінал Кубка світу. Українець Павло Тимощенко виборов срібну медаль.

Баскетбол. Жіноча збірна України зіграла перший поєдинок кваліфікаційного турніру до чемпіонату Європи 2015 року і здобула переконливу перемогу. **Україна — Фінляндія. 83:49 (21:16, 21:13, 25:8, 16:12).**

Теніс. Париж (Франція). Roland Garros. Турнір Grand Slam. Загальний призовий фонд — 25 018 900 євро.

Фінали. Одиночний розряд. **Рафаель Надаль (Іспанія)** — Новак Джокович (Сербія). 3:6, 7:5, 6:2, 6:4. **Марія Шарапова (Росія)** — Сімона Галеп (Румунія). 6:4, 6:7, 6:4. Парний розряд. **Жюльєн Бенетто/Едуард Роже-Васслен (Франція)** — Марсель Гранольєс/Марк Лопес (Іспанія). 6:3, 7:6. **Сі Сувей (Тайвань)/Пен Шуай (Китай)** — Сара Еррані/Роберта Вінчі (Італія). 6:4, 6:1. Мікст. **Анна-Лєна Гренефельд (Німеччина)/Жан-Жюльєн Рожер (Нідерланди)** — Юлія Гергес (Німеччина)/Ненад Зимонич (Сербія). 4:6, 6:2, 10:7.

Футбол. Манчестер (Велика Британія). «Олд Траффорд». Благодійний матч. **Збірна Англії — збірна решти світу. 4:2.** У складі переможених грав Андрій Шевченко, котрий зробив результативну передачу на свого колишнього партнера по «Мілану» Кларенса Зеєдорфа.

Завдяки матчу зібрали солідну суму — чотири мільйони фунтів стерлінгів. Усі гроші підуть до ЮНІСЕФ (дитячий фонд ООН).

Сьоме «золото» Ольги Харлан!

Фехтування. Страсбург (Франція). Чемпіонат Європи. Шабля.

Лідер збірної України Ольга Харлан здобула свою сьому золоту медаль на європейських чемпіонатах.

У півфіналі українка переконливо розібралася з італійкою Россельєю Грегоріо — 15:8. У поєдинку за «золото» Ольга перемогла шаблістку з Росії Катерину Дяченко (15:12).

Отже, олімпійська чемпіонка з Миколаєва Ольга Харлан здобула ще один високий титул. Українка перемагає в індивідуальних змаганнях першості Європи вже четвертий рік поспіль. А загалом на чемпіонатах континенту в її колекції — сім золотих (п'ять — в індивідуальних змаганнях, дві — в командних), шість срібних і одна бронзова нагороди.

Ольга Харлан.

Лілія Дурнєва.

Українка здобула титул переконливо

Бокс. Бухарест (Румунія). Чемпіонат Європи. Українка Лілія Дурнєва виграла золоту медаль у категорії до 81 кг. У вирішальній зустрічі вона з рахунком 3:0 здолала місцеву боксерку Марінелу Раду.

На цьому турнірі ще одна українська спортсменка — Марина Мальована (57 кг) — стала бронзова призеркою.

Фото Миколи БОЧКА і www.fbu.net.ua.

Перший акт вистави відбувся

Футбол. Як уже повідомлялося, у Києві відбувся фінальний турнір у віковій групі U-12 Всеукраїнського дитячого турніру «Шкіряний м'яч Кубок Кока-Кола» (щороку збирає під свої прапори майже 600 тисяч хлопчиків із 40 (!) тисяч команд).

Отже, на столичному стадіоні імені Віктора Баннікова змагалися вісім команд 12-річних. Доля золотих медалей вирішилася у матчі ЗОШ № 20 (Харків) та НВК № 240 (Київ) — 4:3. У переможців три м'ячі забив Богдан Рейхмен. Без будь-яких перебільшень, учасники продемонстрували футбол найвищого гатунку. Особливо вправно діяли харків'яни, котрі й здобули заслужену перемогу в турнірі.

Чемпіонів підготував тренер Роман Мельник. Про напруженість фіналу свідчить те, що рефері показав дві червоні картки і призначив чотири (!) пенальті. А вирішальний гол слобожанці забили на останній секунді зустрічі.

У поєдинку за бронзові нагороди ЗОШ № 1 (Кременчук Полтавської області) перемогла ЗОШ № 6 (Вінниця). Основний час — 0:0 (пенальті — 4:1).

Це відбувся, так би мовити, перший акт великої вистави. Як розповів перший віце-президент Асоціації аматорського футболу Олександр Каденко, попереду ще два фінальні турніри в інших вікових категоріях. Один відбудеться в Іллічівську (Одеська область), другий — у Сумах.

Перемогу вирвали останньої миті

Кваліфікація ЧЄ-2015 (U-21). Група 5. **Україна — Латвія. 2:1. Голи:** Калитвинцев, 54, Тотовицький, 90+4 — Гутковскіс, 63.

Україна: Коваль, Насонов, Ордець, Неплях, Калитвинцев, Юсов (Тотовицький, 65), Бабенко, Болбат (Костевич, 46), Малишев (Малиновський, 68), Братков, Буяльський. **Тренер** — Сергій Ковалець.

Латвія: Чижов, Барінов, Флаксіс, Клімашевич, Шлампе, Верділь, Савалнієкс (Воробйов, 67), Улімбашевс (Кіріллін, 33), Ікауніекс, Тіденбергс, Гутковскіс. **Тренер** — Дайніс Казакевич.

Рефері — Маріус Аврам (Румунія).

8 червня. Черкаси. Центральний стадіон. 6700 глядачів.

Молодіжна збірна України вирвала перемогу у латвійців на останніх секундах завдяки удачі та маріупольцю Андрію Тотовицькому. Це стало логічним і справедливим підсумком протистояння.

Господарі мали величезну перевагу, створивши з десяток моментів, та ледь не втратили два важливі очки. Лише після перерви киянин Владислав Калитвинцев замкнув флангову передачу львів'янина Володимира Костевича. Та вже за десять хвилин Владислав Гутковскіс відновив рівновагу, скориставшись помилкою Антона Браткова.

У завершальні півгодини українці влаштували справжню облогу воріт суперника. Чижов діяв самовіддано, та, зрештою, і він не зміг врятувати Латвію від поразки. Останню атаку українців розпочав з центра поля наш воротар, динамівець Максим Коваль. Іван Ордець з Маріуполя виграв верхову боротьбу, скинувши м'яч до лінії воротарського майданчика, де Тотовицький випередив оборонця і голкіпера.

Завдяки цій перемозі збірна України вийшла на друге місце в групі.

Черговий чемпіонат стартує 26 липня

У Києві відбулося засідання виконкому Федерації футболу України. У заході взяв участь почесний президент ФФУ, віце-президент УЄФА Григорій Суркіс.

На початку засідання виконком заслухав лист ФІФА до Російського футбольного союзу відносно намірів того включити до свого складу професіональні команди АР Крим та міста Севастополя. Було прийнято рішення найближчим часом виголосити офіційну позицію виконкому ФФУ щодо цього питання в листах до ФІФА, УЄФА та РФС. Нагадаємо: раніше президент Федерації футболу України Анатолій Коньков наголосив, що РФС не має права приймати до своїх лав кримські футбольні клуби, оскільки таке рішення суперечить статутним нормам ФФУ, ФІФА та УЄФА.

Потім виконком ФФУ обрав дати старту сезону-2014/2015 в українському футболі. Згідно з цим рішенням Суперкубок відбудеться 22 липня у Києві або Львові, а 26 липня розпочнеться чемпіонат країни. Крім того, столицю України обрано місцем проведення фіналу національного Кубка-2015.

Наприкінці засідання члени виконкому проголосували за проведення домашнього матчу збірної України у відбірному циклі чемпіонату Європи 2016 року з командою Македонії на стадіоні «Арена Львів».

Після засідання відбувся брифінг для представників ЗМІ. Анатолій Коньков та Григорій Суркіс відповіли на запитання журналістів, яких, зокрема, цікавила офіційна позиція щодо заяв представників РФС.

«Ви не могли не чути і не читати інформацію щодо подій в Криму. Сьогодні виконком виніс принципове рішення: ми звернемося до ФІФА, УЄФА та РФС з відповіддю на ті запитання, які турбують спортивну громадськість України. Хочу окремо подякувати віце-президенту УЄФА Григорію Суркісу за сприяння стабілізації ситуації в нашому футбольному співтоваристві», — зазначив А. Коньков.

Тим часом ФІФА виступила проти російських планів з футбольної анексії Криму. Про це йдеться у документі, адресованому РФС і підписаному генеральним секретарем міжнародної федерації Жеромом Валькє.

Раніше в Росії стверджували, що не матимуть проблем із включенням кримських клубів до своїх змагань. І поки що впіймали облизня.

Анатолій Коньков і Григорій Суркіс.

Фото ФФУ.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Потапенко ЮЛІЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 35860

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

